

การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเรียนร่วม โดยใช้แบบฝึกสะกดคำ

ปริญญานิพนธ์
ของ
हरषा बुण्णायिन

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
กันยายน 2546
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเรียนร่วม โดยใช้แบบฝึกสะกดคำ

18 W. 2546

บทคัดย่อ
ของ
हररा बुणुनयिन

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
กันยายน 2546

In 230329

นางสาวหรรษา บุญนาค (2546) การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากของ
นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเรียนร่วม
โดยใช้แบบฝึกสะกดคำ. ปรินทิพย์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : ศาสตราจารย์
ดร. ผดุง อารยะวิญญู. รองศาสตราจารย์วิราพร พงศ์อาจารย์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความ
บกพร่องทางการเรียนรู้ทางการสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และเพื่อเปรียบเทียบความ
สามารถในการเขียนสะกดคำยากก่อนและหลังใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการ
วิจัยเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียนสะกดคำ มีระดับสติปัญญาปกติและ
ไม่มีความพิการซ้ำซ้อน กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545
ของโรงเรียนวัดลายมิตรภาพที่ 80 จังหวัดสุโขทัย จำนวน 6 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบ
เจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบ
ระหว่างเรียนและแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนสะกดคำ แผนการสอนโดยใช้แบบฝึก
สะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นำไปทดสอบก่อนและหลังการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาทดลอง 9
สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที รวมทั้งสิ้น 36 ครั้ง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติแบบ The
wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการ
เขียนสะกดคำ มีค่าประสิทธิภาพโดยมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด
2. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการเขียนสะกดคำมีความสามารถทางการ
เขียนสะกดคำยากก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย
หลักการทดลองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการเขียนสะกดคำมีความสามารถทาง
การเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนการทดลอง

๑)

A STUDY ON THE SPELLING ACHIEVEMENT OF THE LEARNING DISABLED
CHILDREN IN MAINSTREAMING SCHOOLS THROUGH SPELLING PACKAGE

AN ABSTRACT
BY
HUNSA BOONNAYUAN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Special Education
at Srinakharinwirot University
September 2003

2

Hansa Boonnayuan. (2003) *A Study on the Spelling Achievement of The Learning Disabled Children in Mainstreaming School through Spelling Package*. Master thesis, M.Ed. (Special Education). Bangkok : Graduate School Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Prof. Dr. Phadoong Arayawinyoo, Assoc. Prof. Wiraporn Pong-ajarn.

The purposes of this study were two folds : to investigate the efficiency of spelling package, and to investigate and compare the writing ability of the learning disabled children mainstreamed in mainstreaming school before and after attending the spelling package

The subjects were 6 learning disabled children in Prathom Suksa IV at Wat Laiy Mittapap 80th, School, Sukhothai, in the second semester of the 2002 academic year, selected by using purposive sampling technique. The study continued for 36 sessions. Each session took 60 minutes, 4 times a week.

The instrument employed in the study included the Spelling Test. The subjects were exposed to spelling package by researcher. The pretest and posttest scores were analyzed using The Wilcoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test.

The findings of this study were as follow :

1. The efficiency of the spelling package was established at 88.85/80.83
2. The spelling ability of the learning disabled children mainstreamed in mainstreaming school through spelling package was significantly different at .05 level. The competence of the pretest and posttest scores yield significant difference at .05 level. The posttest scores increased.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเรียนร่วมโดยใช้แบบฝึกสะกดคำ

ของ

นางสาวहरषा บุญยยืน

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

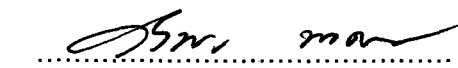

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร หะวานนท์)

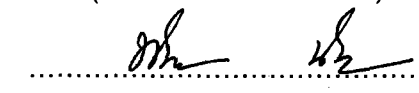
วันที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2546

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

 ประธาน
(ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู)

 กรรมการ
(รองศาสตราจารย์วิราพร พงศ์อาจารย์)

 กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ ศิริวิมล ใจงาม)

 กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ทิพย์สุดา นัยทรัพย์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ วิราพร พงศ์อาจารย์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่กรุณาตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องชี้แนะแนวทางในการดำเนินการจัดทำปริญญานิพนธ์ และให้กำลังใจผู้วิจัยจนสามารถดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ทิพย์สุดา นัยทรัพย์ ดร.สุขแก้ว คำสอน และ อาจารย์ศิริวิมล ใจงาม ที่กรุณารับเป็นผู้เชี่ยวชาญและกรุณาให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา คำแนะนำตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัยจนการวิจัยสำเร็จ

ขอขอบพระคุณอาจารย์ภาคการศึกษาพิเศษ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลกทุกท่านที่ให้คำชี้แนะ คำปรึกษาและให้กำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์มาตลอด

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ใหญ่ คุณครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คณะครูอาจารย์และนักเรียนโรงเรียนวัดลายมิตรภาพที่ 80 อาจารย์ใหญ่และคุณครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนโรงเรียนอนุบาลคีรีมาศ (วัดบึง) ที่กรุณาอำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือในการศึกษาทดลอง และเก็บข้อมูลครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณมารดา พี่สาว หลานๆ และเพื่อนๆ การศึกษาพิเศษทุกคนที่เป็นกำลังใจ และให้การสนับสนุนผู้วิจัยตลอดมา จนทำให้การทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันจะเกิดจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ บิดา ผู้ล่วงลับไปแล้ว มารดา ครู – อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนในการวางรากฐานทางการศึกษาและประสิทธิประสาทวิชาความรู้ ซึ่งช่วยให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษา

हररररर बरुणररररर

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาคา	4
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	4
	ระยะเวลาในการทดลอง	5
	เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง	5
	ตัวแปรที่ศึกษา	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
	กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า	7
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรภาษาไทย	9
	จุดมุ่งหมายของหลักสูตรกลุ่มทักษะภาษาไทย	9
	โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มทักษะภาษาไทย	10
	อัตราเวลาเรียน	11
	วิธีการสอนภาษาไทย	11
	เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	16
	ความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	16
	ลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	17
	เด็กประถมศึกษากับความบกพร่องทางการเรียนรู้	20
	การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	22
	วิธีการสอนสะกดคำแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	23
	การช่วยเหลือทางจิตวิทยาแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	25
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้.....	27
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ.....	28
	ความหมายของการเขียนสะกดคำ.....	28
	ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ.....	29

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
2	(ต่อ) ปัญหาและสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด.....	30
	หลักการเขียนสะกดคำ.....	32
	งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ.....	36
	งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ.....	37
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและสาเหตุในการเขียนสะกดคำผิด.....	38
	งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและสาเหตุในการเขียนสะกดคำผิด.....	38
	งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและสาเหตุในการเขียนสะกดคำผิด.....	39
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก.....	39
	ลักษณะของแบบฝึกที่ดี.....	39
	ประโยชน์ของแบบฝึก.....	41
	หลักการทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก.....	43
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก.....	46
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	49
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	49
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	51
	การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	51
	วิธีดำเนินการทดลอง.....	55
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
	สถิติการใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	65
	จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	65
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	65
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	65
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	66
	วิธีการดำเนินการทดลอง.....	66
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

5	(ต่อ) อภิปรายผล.....	68
	ข้อสังเกตจากการศึกษาค้นคว้า.....	69
	ข้อเสนอแนะ.....	70
	บรรณานุกรม.....	72
	ภาคผนวก.....	79
	ภาคผนวก ก.....	79
	ภาคผนวก ข.....	84
	ภาคผนวก ค.....	117
	ภาคผนวก ง.....	136
	ภาคผนวก จ.....	152
	ประวัติย่อผู้วิจัย.....	171

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกสะกดคำตามเกณฑ์ 80/80.....	62
2	คะแนนความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเรียนร่วมโดยใช้แบบฝึก สะกดคำ.....	63
3	การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนที่มีความ บกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเรียนร่วม โดยใช้ แบบฝึกสะกดคำ.....	64
4	การวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียน สะกดคำยาก.....	85
5	แสดงค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยใช้ค่า ดัชนีความสอดคล้องของข้อทดสอบ.....	87
6	แสดงค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยใช้ค่า ดัชนีความสอดคล้องของแผนการสอน.....	90
7	แสดงค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยใช้ค่า ดัชนีความสอดคล้องของแบบฝึกสะกดคำยาก.....	91
8	แสดงค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยใช้ค่า ดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบระหว่างเรียน.....	92

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ลักษณะ Profile ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คนที่ 1.....	153
2 ลักษณะ Profile ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คนที่ 2.....	154
3 ลักษณะ Profile ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คนที่ 3.....	155
4 ลักษณะ Profile ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คนที่ 4.....	156
5 ลักษณะ Profile ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คนที่ 5.....	157
6 ลักษณะ Profile ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คนที่ 6.....	158

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง ซึ่งเกี่ยวข้องกับศาสตร์และศิลป์ทุกแขนง ภาษาเป็นเครื่องมือในการคิดของมนุษย์ ซึ่งเป็นนามธรรมออกมาให้ผู้อื่นเข้าใจ ช่วยให้มนุษย์สามารถที่จะติดต่อและเข้าใจกันได้ อีกทั้งยังช่วยในการศึกษาหาความรู้วิชาต่างๆ ภาษาของชนชาติใดก็ย่อมมีความสำคัญต่อชาตินั้น

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อคนไทย เป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของชาติไทย ซึ่งแสดงถึงความเป็นไทยและเป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้วิชาภาษาไทยยังเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการเรียนรู้สรรพวิชาทั้งมวลอีกด้วย (เพ็ญศรี กันกา. 2536 : 92) เนื่องจากภาษาไทยมีคุณค่าและสำคัญยิ่งสำหรับคนไทย กระทรวงศึกษาธิการจึงได้บรรจุวิชาภาษาไทยให้อยู่ในกลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยระดับประถมศึกษา จึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีการพัฒนาการทางภาษาทั้งในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน สามารถใช้ภาษาติดต่อสื่อสารทั้งการรับความรู้และถ่ายทอดความรู้สึนึกคิดอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล (กระทรวงศึกษาธิการ. 2532 : 7) การเรียนภาษาไทยจึงจำเป็นต้องมีการฝึกฝนทักษะพื้นฐานให้สัมพันธ์กันทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญมากทักษะหนึ่ง เพราะการเขียนเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้สึนึกคิด และความเข้าใจของตนเองออกมา ซึ่งในการเขียนนั้นนอกจากจะต้องคำนึงถึงเนื้อความตามจุดประสงค์และสำนวนสละสลวยให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทยแล้ว ยังต้องคำนึงถึงการเขียนสะกดคำด้วย เพราะการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความได้ถูกต้อง รวดเร็ว (อมรรัตน์ คงสมบูรณ์. 2536 : 1) การเขียนเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนวิชาต่างๆ กล่าวคือ ในการเรียนเกือบทุกวิชาต้องอาศัยการเขียนเพื่อจดบันทึกและเขียนตอบปัญหาต่างๆ ในเวลาทดสอบ เพราะการวัดความสามารถในการเรียนรู้อยู่ที่ความสามารถในการเขียนเพื่อถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนความคิดเห็นและทัศนคติ (วรรณ โสมประยูร. 2515 : 11) นอกจากนี้ สุธีวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2522 : 31) ยังได้ความเห็นโดยสรุปว่า การเขียนนั้นหาก ผู้เขียนสะกดการันต์ผิดพลาด ย่อมเป็นโทษทั้งแก่ผู้อ่านและผู้เขียน คือถ้าผู้อ่านไม่ทราบว่คำนั้นๆ เขียนอย่างไร ก็จะจำคำที่ผิดพลาดนั้นไปใช้ ส่วนผู้ที่ทราบแล้วอาจจะรู้สึกขัดตา ขัดความรู้สึก และขาดความศรัทธาต่อผู้เขียน ในปัจจุบันการใช้ภาษาไทยของนักเรียนมักจะไม่ถูกต้อง มีปัญหามากโดยเฉพาะในด้านการเขียน ส่วนมากเป็นเรื่องเกี่ยวกับการสะกด การันต์ นักเรียนประถมศึกษาส่วนมากยังเขียนสะกดการันต์ผิดพลาด สาเหตุเพราะเด็กไม่ได้รับการฝึกการเขียนสะกดคำอย่างถูกวิธีและเพียงพอ (ประทีป แสงเปี่ยมสุข. 2538 : 53) นอกจากนี้คำที่สะกดไม่ตรงตาม

มาตราตัวสะกดเป็นคำที่นักเรียนมักเขียนผิด เป็นปัญหาสำคัญต่อการแสดงออกทางการเขียนของเด็กเป็นอย่างยิ่ง เพราะนักเรียนไม่สามารถสะกดคำและเขียนให้ถูกต้องตามเจตนาของนักเรียนได้ (บันลือ พฤกษ์วัน. 2533 : 26)

เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึงเด็กที่มีความผิดปกติหรือบกพร่องเกี่ยวกับกระบวนการทางจิตวิทยา (Psychological Process) อย่างหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ภาษาการพูดหรือการเขียน ทำให้เด็กที่มีความบกพร่องในด้านการฟัง การคิด การพูดคุยกับผู้อื่น การอ่าน การสะกดคำหรือการเรียนรู้คณิตศาสตร์ รวมไปถึงเด็กที่มีความบกพร่องทางการรับรู้ การได้รับบาดเจ็บทางสมอง ความบกพร่องในการฟังและพูด (Aphasia) ความบกพร่องในการอ่าน (Dyslexia) แต่ไม่รวมไปถึงเด็กที่มีความบกพร่องอันเกิดจากความบกพร่องทางสายตา ทางการได้ยิน ความบกพร่องทางร่างกาย ความบกพร่องทางสติปัญญา ความต้อโอกาสทางวัฒนธรรม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม (ผดุง อารยะวิญญู. 2542 ; อ้างอิงจาก U.S. Office of Education) เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำ เป็นเด็กพวกหนึ่งที่มีรวมอยู่ในเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เด็กพวกนี้มีความบกพร่องในเรื่องการสะกดคำ ยิ่งไปกว่านั้นความไม่คงที่ของแบบแผนการสะกดไม่ว่าในภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย มักทำให้ผู้เรียนสับสนยุ่งยากและเป็นความบกพร่องแบบที่มักจะยังคงติดตัวไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ เด็กที่มีความบกพร่องในการจำคำปกติจะมีความบกพร่องในการสะกดคำแต่เด็กบางคนสามารถอ่านคำได้ดีแต่สะกดไม่ได้ ความยุ่งยากในการสะกดคำมักรวมถึงพฤติกรรมดังต่อไปนี้ เช่น เรียงลำดับอักษรผิดในคำต่างๆ สลับตัวอักษรในคำต่างๆ สะกดผิดในคำพ้องเสียง และอักษรบางตัว เขียนไม่ได้ใจความหรือเขียนรวน เขียนสะกดการันต์ไม่ถูก (ศรียา นิยมธรรม. 2540) เด็กที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ ไม่สามารถสะกดคำได้ดี อาจมีสาเหตุมาจากการจำจากสายตา (มองเห็นตัวอักษรหรือคำแล้ว แต่จำคำหรือตัวอักษรไม่ได้) การจำจากการฟัง (ได้ยินแล้วแต่จำสิ่งที่ได้ยินไม่ได้) การจำแนกโดยใช้สายตา (เห็นคำแล้วแต่บอกไม่ได้ว่าเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร) การจำแนกเสียง (ได้ยินแล้วแต่บอกไม่ได้ว่าครูพูดคำใด โดยเฉพาะคำที่มีเสียงสระใกล้เคียงกัน) และการใช้กล้ามเนื้อมือ (ผดุง อารยะวิญญู. 2542) การสอนเขียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ควรเริ่มสอนการสะกดคำและควรเน้นมากขึ้นในระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้งนี้เพื่อให้การเรียนรู้และเขียนคำใหม่ๆ ได้มากขึ้น ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไป การเขียนเป็นการแสดงออกซึ่งความคิด รวมทั้งการฝึกเขียนให้ถูกต้องตามหลักภาษา (ผดุง อารยะวิญญู . 2542)

จากการประเมินการอ่านได้เขียนได้ของกลุ่มโรงเรียนทุ่งหลวง อำเภอคีรีมาศ จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2544 ภาคเรียนที่ 2 ทุกชั้นเรียน ปรากฏว่านักเรียนชั้นประถมปีที่ 3 โรงเรียนวัดลายมิตรภาพที่ 80 สามารถอ่านได้แต่ด้านการเขียนสะกดคำโดยให้เขียนตามคำบอก นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เขียนสะกดคำได้ในระดับที่ต่ำมาก ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะ

ศึกษาการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในปีการศึกษาต่อไป เพื่อที่จะได้หาวิธีการในการช่วยเหลือให้เหมาะสม

แบบฝึก เป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ รวมทั้งชี้แจงให้นักเรียนได้เห็นความสำคัญและมีโอกาสได้ฝึกทักษะบ่อยๆ ตามกฎแห่งการฝึกของธอร์นไคค์ ที่ว่า สิ่งใดที่คนได้ทำบ่อยๆ หรือมีการฝึกเสมอๆ คนย่อมทำสิ่งนั้นได้ดี คนขาดการฝึกฝนย่อมทำสิ่งนั้นได้ไม่ดี และจะค่อยๆ ลืมเลือนไป (สุจิต เพียรชอบ. 2522) แบบฝึกหัดมีประโยชน์ต่อผู้สอนและผู้เรียนหลายประการ กล่าวคือ เป็นทั้งอุปกรณ์ช่วยลดภาระของครู ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะช่วยเสริมทักษะทางภาษา เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนจบบทเรียนแล้ว ช่วยให้เด็กสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง สามารถฝึกฝนได้นอกเหนือเวลาเรียน และทำให้ผู้เรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง (กรรณิกา ปิ่นทอง. 2537 : 4 ; อ้างอิงจาก Green and Petty. 1971) นอกจากนี้ แบบฝึกยังเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการเขียนสะกดคำ เนื่องจากการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ผู้เรียนจะสามารถเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้อง และเกิดทักษะดังที่ สมชัย ไชยกุล (2526 : 12) ได้กล่าวว่า การทำสิ่งใดก็ตาม ถ้าต้องการให้เกิดความชำนาญหรือเกิดทักษะที่ดีแล้วก็ต้องกระทำให้สิ่งนั้นให้สม่ำเสมอ (บุญมา สังข์โพธิ์. 2533 : บทคัดย่อ ; อ้างอิงจาก วิภา รอดสุด. 2542 : 3) ได้ศึกษาการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่านักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำยากได้ดีขึ้น หลังจากที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก ซึ่งตรงกับที่ มาศวิมล รักบ้านเกิด (2526 : 79) ได้ทำการศึกษาวิจัยพบว่า แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากมีผลทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้น และช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเขียนสะกดคำด้วยการฝึกทักษะจึงจำเป็นต้องใช้แบบฝึกเพื่อเป็นการทบทวนความเข้าใจ แบบฝึกทักษะยังเป็นอุปกรณ์ที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบ ระเบียบ ช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษาจนเกิดความชำนาญสามารถพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องให้มากยิ่งขึ้น และจำได้คงทน (สุภาพ ดวงเพชร. 2533 : 4 ; อ้างอิงจาก Petty. 1963 : 469 – 478) และจากการวิจัยของนวลไย หนูมี (2529 : 59) ที่ได้สร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เพื่อใช้สอนซ่อมเสริมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าหลังการสอนเขียนสะกดคำแล้วใช้แบบฝึก นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำ คำยากก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สื่อการเรียนการสอนที่จะช่วยในการเรียนรู้แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีมากมายหลายชนิด แต่เนื่องจากเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีข้อจำกัดในการรับรู้ คือ มีข้อจำกัดในการจำ ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมีการจัดกิจกรรมที่เป็นลักษณะการฝึกทบทวนที่ย้ำและซ้ำบ่อยๆ เพื่อให้เกิดทักษะและเกิดการจำและสามารถนำไปใช้ได้ โดยจัดแบบฝึกให้มีลักษณะที่น่าสนใจ โดยเริ่มจากง่ายไปหากิจกรรมที่ยาก ซึ่งนักเรียนจะสามารถทบทวนได้ด้วยตนเองและสามารถทำซ้ำๆ บ่อยครั้ง และสามารถตรวจสอบได้ด้วยตนเอง ซึ่งก่อให้เกิดกำลังใจ

และเกิดแรงเสริมได้ในทันที เกิดความเชื่อมั่นในตนเองและช่วยให้เกิดผลสัมฤทธิ์และเกิดเจตคติในการเรียน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้เลือกการใช้แบบฝึกเป็นเครื่องมือในการฝึกฝนทักษะการเขียนสะกดคำ สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำ เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน ในเรื่องการเขียนสะกดคำให้มีประสิทธิภาพต่อไป

จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ทาง การเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีการทดสอบประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเขียนสะกดคำยากก่อนและหลังใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอศรีมามาศ จังหวัดสุโขทัย

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ได้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ทาง การเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. ทราบความสามารถในทางการเขียนสะกดคำยาก โดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

3. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ด้านการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และชั้นอื่นๆ ในการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำเพื่อใช้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการเขียนสะกดคำ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในกลุ่มโรงเรียนทุ่งหลวง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอศรีมามาศ จังหวัดสุโขทัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ทั้งหมด 3 โรงเรียน จำนวน 76 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำ ที่มีระดับสติปัญญาปกติและไม่มีความพิการอื่นซ้ำซ้อน กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนวัดลายมิตรภาพที่ 80

อำเภอศรีมามาศ จังหวัดสุโขทัย จำนวน 6 คน เลือกโดยวิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง โดยใช้วิธีคัดเลือก คัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ของ ผดุง อารยะวิญญู ใช้แบบสำรวจปัญหาทางการเรียนรู้เฉพาะด้าน การสัมภาษณ์เด็ก ผู้ปกครอง อาจารย์ผู้สอนและการทดสอบเป็นรายบุคคล (ด้านการเขียน)

2. ระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ใช้เวลาในการทดลอง 9 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที ตั้งแต่วันจันทร์ ถึงวันศุกร์ เว้นวันพุธ รวมเป็นเวลาทั้งสิ้น 108 คาบ หรือ 36 ชั่วโมง โดยจะมีการทดสอบระหว่างเรียน

3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างแบบฝึกเป็นคำยากจากหนังสือเรียนภาษาไทยชุดพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เล่ม 1 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) บทที่ 1 – 8 จำนวนคำ 72 คำ

4. ตัวแปรที่ศึกษา การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีตัวแปรดังนี้

4.1 ตัวแปรอิสระ คือ แบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก

4.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการเขียนสะกดคำยาก

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง เด็กนักเรียนที่มีความยุ่งยากหรือลำบากในการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนวัดลายมิตรภาพที่ 80 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอศรีมามาศ จังหวัดสุโขทัย ซึ่งสอบไม่ผ่านเกณฑ์การคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ 4 ขั้นตอนตามที่ปรากฏในบทที่ 3

2. การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนคำหนึ่งคำใดที่มีการเรียงพยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์ และตัวการันต์ ได้ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525

3. คำยาก หมายถึง คำที่กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้เป็นคำยากที่บรรจุไว้ในหนังสือภาษาไทย เล่ม 1 บทที่ 1 – 8 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยคัดเลือกเฉพาะคำที่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สามารถอ่านได้ถูกต้องเท่านั้น

4. ความสามารถในการเขียนสะกดคำ หมายถึง ความสามารถในการเขียนสะกดคำโดยเรียงพยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์ และตัวการันต์ ได้ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 ซึ่งวัดจากแบบทดสอบวัดความสามารถในด้านการเขียนสะกดคำยากภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. ประสิทธิภาพของแบบฝึกสะกดคำ หมายถึง แบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีระดับประสิทธิภาพที่จะช่วยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เกิดการเรียนรู้ระดับที่ผู้วิจัยพึงพอใจตามเกณฑ์ 80/80 โดยมีความหมาย ดังนี้

80 ตัวแรก เป็นคะแนนที่ได้จากการทดสอบระหว่างเรียนโดยเฉลี่ย 80 %

80 ตัวหลัง เป็นคะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำหลังเรียนโดยเฉลี่ย 80 %

6. แบบฝึกสะกดคำ หมายถึง กิจกรรมฝึกเขียนสะกดคำยากที่ให้นักเรียนฝึกเขียนสะกดคำซ้ำในรูปแบบที่แตกต่างกันดังต่อไปนี้

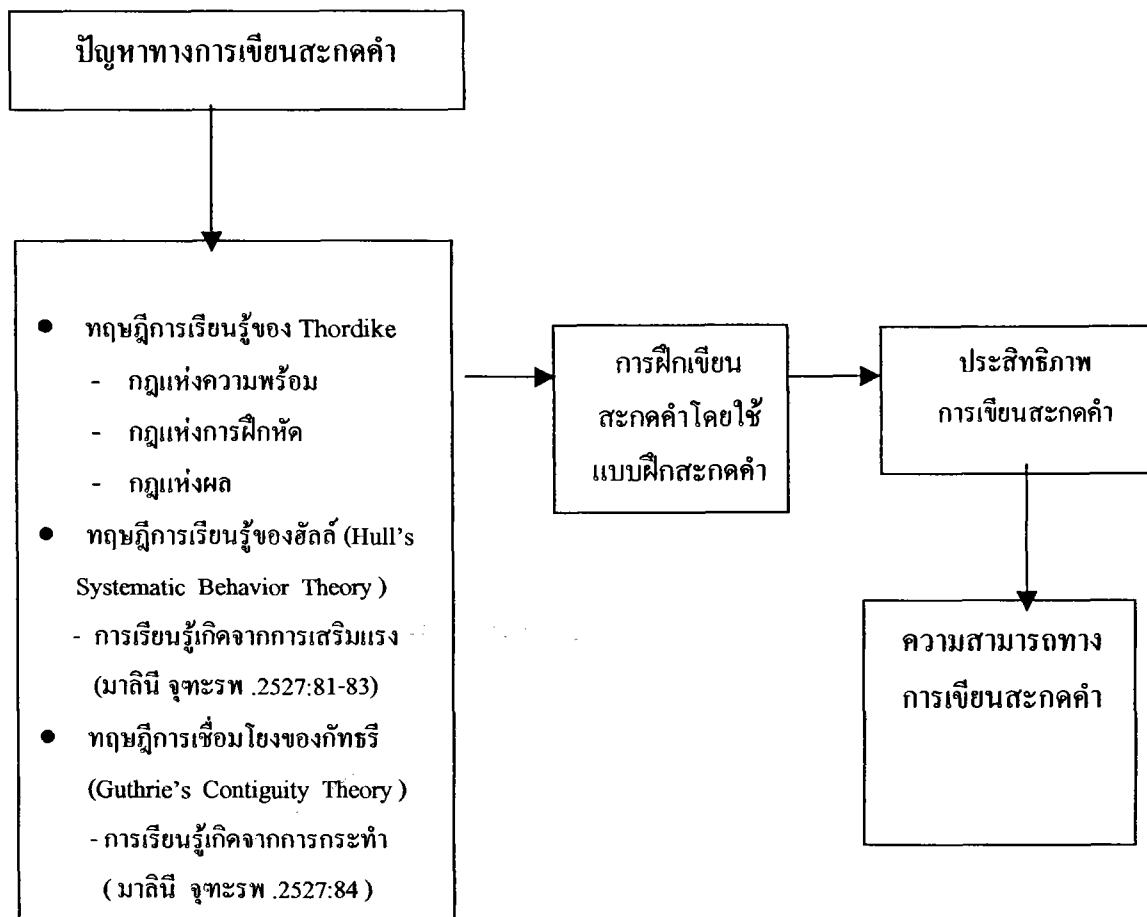
6.1 ประสมคำจากภาพ

6.2 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง

6.3 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ได้ความตรงกับความหมายที่กำหนดให้

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้กำหนดกรอบแนวคิด ดังนี้

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. แบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ความสามารถทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการเขียนสะกดคำ ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำหลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรภาษาไทย
 - 1.1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรกลุ่มทักษะภาษาไทย
 - 1.2 โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มทักษะภาษาไทย
 - 1.3 อัตราเวลาเรียน
 - 1.4 วิธีการสอนภาษาไทย
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 2.1 ความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 2.2 ลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 2.3 เด็กประณตศึกษากับความบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 2.4 การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 2.5 วิธีการสอนสะกดคำแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 2.6 การช่วยเหลือทางจิตวิทยาแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ
 - 3.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ
 - 3.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ
 - 3.3 ปัญหาและสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด
 - 3.4 หลักในการเขียนสะกดคำ
 - 3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำผิด
 - 3.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก
 - 4.1 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี
 - 4.2 ประโยชน์ของแบบฝึก
 - 4.3 หลักการทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก
 - 4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

1.เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรกลุ่มทักษะภาษาไทย

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) กำหนดเนื้อหาให้ผู้เรียนรู้ 5 กลุ่มประสบการณ์ คือ กลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ และกลุ่มประสบการณ์พิเศษ โดยหลักสูตรกำหนดให้วิชาภาษาไทยอยู่ในกลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ ซึ่งมีจุดประสงค์ที่จะให้เป็นเครื่องมือแก่ผู้เรียนที่จะนำไปใช้ประโยชน์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น การติดต่อสื่อสาร การเรียนรู้ในกลุ่มประสบการณ์ต่างๆ การแสวงหาความรู้ ความเพียรพยายามและการประกอบอาชีพ การเรียนรู้การสอนภาษาไทยจึงมีความสำคัญกับผู้เรียนทุกคน ครูและผู้เรียนควรตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย ครูต้องจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และผู้เรียนจะต้องเอาใจใส่ศึกษาเล่าเรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง และช่วยอนุรักษ์ภาษาไทยเอาไว้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติต่อไป

1.1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรกลุ่มทักษะภาษาไทย

การเรียนการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย (กรมวิชาการ. 2535 : 8 - 9) มีความมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. การใช้ภาษาสื่อความได้ ให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษา ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน โดยผู้เรียนจะต้องมีพฤติกรรม ดังนี้

1.1 ใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์การใช้ภาษา สามารถพูดออกเสียงได้ชัดเจน ถูกต้อง และใช้คำในการพูดได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา อ่านออกเสียงได้ชัดเจนถูกต้อง คล่องแคล่ว และเขียนคำ วลี ประโยค และข้อความได้ถูกต้องตามอักขรวิธี

1.2 ใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล เน้นการใช้ภาษาอย่างเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ ใช้ภาษาระดับต่าง ๆ อย่างเหมาะสม รวมถึงมารยาทและบุคลิกภาพที่ดีในการใช้ภาษา ซึ่งจะช่วยให้การสื่อความมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.3 มีความคิดและวิจารณ์ญาณในการใช้ภาษา สามารถใช้ความคิดในการลำดับเหตุการณ์ คิดวิเคราะห์หาหลักการ วิพากษ์วิจารณ์ และสรุปความ พัฒนาให้ผู้เรียนรู้จักคิดและใช้ภาษาเพื่อสื่อความ

2. เห็นคุณค่าและความงามของภาษาไทย มุ่งให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญและประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนภาษาไทย และช่วยอนุรักษ์ไว้ในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ ผู้เรียนจะต้องมีพฤติกรรม ดังนี้

2.1 ตระหนักในความสำคัญของภาษาไทย ให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของภาษาไทย โดยชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการเรียนภาษาไทย

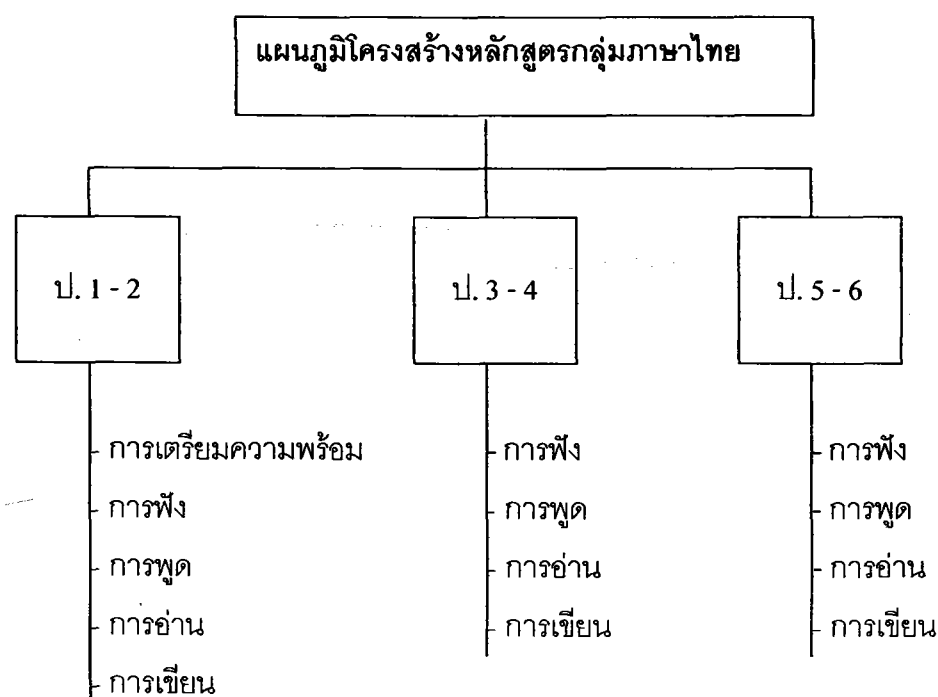
2.2 เห็นความงามของภาษาไทย โดยให้ผู้เรียนสัมผัสบทร้อยแก้ว และร้อยกรอง ที่มีคุณค่า มีความไพเราะ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความชื่นชมในการเรียนภาษาไทย และอนุรักษ์ภาษาไทยให้คงอยู่ต่อไป

2.3 มีความภูมิใจในการใช้ภาษาไทย โดยเน้นให้ผู้เรียนชื่นชมและยกย่องผู้ที่ใช้ภาษาไทยได้ถูกต้อง ภูมิใจในภาษาไทย และพยายามพัฒนาการใช้ภาษาของตน

3. มีนิสัยรักการอ่าน เพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้และสร้างนิสัยในการทำแสวงหาความรู้ มีความคิดกว้างไกล ซึ่งเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิต

1.2 โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มทักษะภาษาไทย

หลักสูตรภาษาไทย (กรมวิชาการ, 2535 : 10) ได้กำหนดโครงสร้าง เนื้อหาและ กิจกรรมตามลักษณะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ดังนี้

โครงสร้างหลักสูตรภาษาไทย (กรมวิชาการ. 2535 : 10)

1.3 อัตราเวลาเรียน

หลักสูตรประถมศึกษาได้กำหนดไว้ ดังนี้ (กรมวิชาการ. 2534 : 87)

แสดงอัตราเวลาเรียนภาษาไทย

ระดับชั้น	เวลาเรียน คาบ/ปี	เวลาเรียน ชั่วโมง/ปี
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 2	1,050	26 – 27
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 – 4	600	14 – 15
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6	300	7 - 8

1.4 วิธีการสอนภาษาไทย

การสอนภาษาไทยตามแนวหลักสูตรฉบับปรับปรุง ครูต้องรู้จักเลือกใช้วิธีสอนที่เหมาะสม โดยให้สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมในทักษะต่าง ๆ วิธีสอนที่นำมาใช้ ได้แก่ การบรรยาย การสาธิต การอภิปราย การแบ่งกลุ่มค้นคว้า การแบ่งกลุ่มระดมความคิด การแบ่งกลุ่มทำงาน การสอนเป็นคณะ การค้นคว้ารายบุคคล การแสดงบทบาทสมมุติ การใช้เพลงและเกมประกอบการสอน การใช้บทเรียนสำเร็จรูปหรือการทำศูนย์การเรียนรู้ และการใช้สถานการณ์จำลอง (กรมวิชาการ. 2534 : 15) ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยครูควรจัดแบบผสมผสาน ทั้งนี้เพราะว่าภาษาไทยมีหลายแบบ แต่ละแบบก็มีจุดดีและจุดด้อย การพัฒนารูปแบบต้องพัฒนาให้เหมาะสม และเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน แนวการสอนภาษาไทยแบบผสมผสาน ได้แก่

1. การสร้างประสบการณ์ทางภาษา
2. การใช้บทเรียนเป็นหลัก
3. การสอนเป็นรายบุคคล

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) (กรมวิชาการ. 2535ข : 7 – 17) ได้กำหนดจุดประสงค์ของการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษา ทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ตามควรแก่วัย สามารถเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และปลูกฝังให้มีคุณลักษณะ ดังนี้

1. มีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยให้ความรู้ ความเข้าใจหลักเกณฑ์อันเป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา

2. สามารถใช้ภาษาติดต่อสื่อสาร ทั้งการรับรู้และการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล

3. สามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล ตลอดจนสามารถใช้ภาษาเชิงสร้างสรรค์ได้

4. มีนิสัยรักการอ่าน รู้จักเลือกหนังสืออ่านและใช้เวลาว่างในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือ สื่อมวลชน และแหล่งความรู้อื่น ๆ

5. สามารถใช้ประสบการณ์จากการเรียนภาษาไทยมาช่วยในการคิด ตัดสินใจ แก้ปัญหาและวินิจฉัยเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล

6. มีความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ถูกต้องต่อการเรียนการสอนภาษาไทยและวรรณคดี ทั้งในด้านวัฒนธรรมประจำชาติ และการสร้างเสริมความมั่งคั่งในชีวิต

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ยังได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับการเขียนในวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 2 ดังนี้

1. ฝึกหัดคัดลายมือ เขียนสะกดคำ ประสมอักษร เขียนคำ วลี ประโยค ตามที่กำหนดให้โดยใช้คำพื้นฐานในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประมาณ 450 คำ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ประมาณ 800 คำ

2. ฝึกอธิบาย ชักถาม เกี่ยวกับโครงเรื่อง ลำดับเหตุการณ์ ใจความสำคัญของเรื่องที่เขียน

3. ฝึกเขียนตามคำบอก เขียนคำอธิบาย เขียนเล่าเรื่อง เขียนแสดงความคิดเห็น และเรื่องจากจินตนาการ

4. ฝึกปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามข้อปฏิบัติและหลักเกณฑ์ของการเขียน และใช้การเขียนเพิ่มพูนความรู้

5. เพื่อให้มีทักษะในการเขียน เขียนได้ถูกต้อง สวยงาม สื่อความได้ สามารถคิดลำดับเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน มีนิสัยที่ดีในการเขียน รักการเขียนและนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ยังได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับการเขียนในวิชาภาษาไทย ชั้นระดับประถมปีที่ 3 – 4 ไว้ดังนี้

1. ฝึกหัดคัดลายมือ เขียนสะกดคำ ประสมอักษร เขียนคำ วลี ประโยค และข้อความตามที่กำหนดให้โดยใช้คำพื้นฐานในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประมาณ 1,200 คำ และในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประมาณ 1,550 คำ และคำศัพท์ที่จำเป็นต้องใช้ในกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ

2. ฝึกเขียนคำ วลี ประโยค และข้อความให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา เกี่ยวกับการเขียนคำตามมาตราตัวสะกดต่าง ๆ คำควบกล้ำ อักษรนำ คำที่มีตัวการ์นต์ คำพ้อง คำที่มี ฤ ฎา คำประและไม่วิสรรชนีย์ การเขียนประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธ ประโยคคำถาม ประโยคขอร้อง ประโยคคำสั่ง ประโยคแสดงความต้องการ ประโยคที่มีส่วนขยาย การเรียบเรียงประโยคให้เป็นข้อความที่สื่อความหมายได้ชัดเจน การเขียนเครื่องหมาย อักษรย่อ การเว้นวรรคตอน ย่อหน้า และการใช้คำราชาศัพท์

3. อภิปรายซักถามเกี่ยวกับโครงเรื่อง ลำดับเหตุการณ์ ใจความสำคัญของเรื่องที่เขียน และคิดขยายความหลาย ๆ ด้าน และฝึกเขียนตามคำบอก เขียนเล่าเรื่อง รายงาน ตอบคำถาม บันทึกความรู้จากการอ่านและการฟัง บันทึกเหตุการณ์ประจำวัน เขียนคำอธิบาย บรรยายภาพ เขียนจดหมาย ย่อความ เขียนกรอกแบบรายการต่าง ๆ เขียนข้อความในโทรเลข คำขวัญ คติพจน์ เขียนเรื่องจากจินตนาการ เขียนคำสัมผัส คล้องจอง และบทร้อยกรองง่าย ๆ

4. ฝึกปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามข้อปฏิบัติและหลักเกณฑ์ของการเขียน และใช้การเขียนเพิ่มพูนความรู้

5. เพื่อให้มีทักษะในการเขียน เขียนได้ถูกต้อง รวดเร็ว เป็นระเบียบ สวยงาม และสื่อความได้ เขียนอย่างมีรูปแบบได้ สามารถคิดลำดับเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน เขียนแสดงความนึกคิดอย่างเสรี และเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ มีนิสัยที่ดีในการเขียน รักการเขียน และนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ยังได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับการเขียนในวิชาภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ไว้ดังนี้

1. ฝึกคัดลายมือ เขียนคำ วลี ประโยค และข้อความตามที่กำหนดให้

2. ฝึกเขียนคำ วลี ประโยค และข้อความให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา เครื่องหมายต่าง ๆ อักษรย่อ การเลือกใช้ถ้อยคำให้ถูกต้องตามความหมาย การเขียนประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธ ประโยคคำถาม ประโยคขอร้อง ประโยคคำสั่ง ประโยคแสดงความต้องการ การใช้คำตามหน้าที่ในประโยค การใช้คำเชื่อมประโยค การเว้นวรรคตอน ย่อหน้า และการใช้ คำราชาศัพท์

3. อภิปรายซักถามเกี่ยวกับโครงเรื่อง ลำดับเหตุการณ์ ใจความสำคัญของเรื่องที่เขียน และฝึกเขียนตามความคิดของตนเองอย่างเสรีและสร้างสรรค์

4. ฝึกเขียนตามคำบอก เขียนเล่าเรื่อง รายงาน ตั้งคำถาม ตอบคำถาม บันทึกความรู้จากการอ่านและการฟัง บันทึกเหตุการณ์ประจำวัน การเขียนสรุปความ การเขียนแผนที่และแผนผังอย่างง่าย การเขียนคำแนะนำสั่งสอน คำตักเตือน คำอธิบาย ความคิดเห็นประกอบเหตุผล คำวิพากษ์วิจารณ์เรื่องจากการฟังและการอ่าน เขียนจดหมาย เขียนย่อความ เขียนกรอกแบบรายการต่างๆ บัตรเชิญ บัตรอวยพร เขียนโฆษณาสินค้า หรือโฆษณาเชิญชวน เขียนตอบคำถาม หรือย่อเรื่องจากวรรณคดีที่อ่าน เขียนเรื่องจากจินตนาการ คำขวัญ คติพจน์คำสัมผัสคล้องจอง เขียนบทร้อยกรองง่าย ๆ คัดลอกข้อความที่มีคติสอนใจหรือข้อความที่ดีจากเรื่องที่อ่าน และเขียนเรื่องประกอบภาพ

5. ฝึกปฏิบัติจนได้ถูกต้องตามข้อปฏิบัติและหลักเกณฑ์ของการเขียน และใช้การเขียนเพิ่มพูนความรู้

6. เพื่อให้มีทักษะในการเขียน เขียนได้ถูกต้อง รวดเร็ว เป็นระเบียบ สวยงาม และสื่อความได้ เขียนอย่างมีรูปแบบได้ สามารถคิดลำดับเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน เขียนแสดงความนึกคิดอย่างเสรี และเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ มีนิสัยที่ดีในการเขียน รักการเขียน และนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา จะต้องจัดให้สอดคล้องกันทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งหลักสูตรภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ใน ป.02 คู่มือการประเมินผลการเรียน หลักสูตรประถมศึกษา 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) (กระทรวงศึกษาธิการ. 2533 : 116) และเมื่อผู้เรียนเรียนจบตามจุดประสงค์ใน ป.02 แล้ว จะแสดงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ของหลักสูตรดังนี้

การฟัง

1. ฟังเรื่องราว ข่าว เหตุการณ์ ฯลฯ แล้วสามารถจับใจความสำคัญ เปรียบเทียบ แยกแยะข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น
2. หาความบันเทิงจากการฟัง
3. ใช้ทักษะการฟังในการเพิ่มพูนความรู้และความคิด
4. ให้ความสนใจในเรื่องที่ฟัง

การพูด

5. พูดสื่อความชัดเจน ถูกต้อง และคล่องแคล่ว

6. พุดแสดงความคิดเห็นเชิงวิพากษ์วิจารณ์ และสรุปความ
7. ปฏิบัติตนตามวิธีการที่เหมาะสม เกี่ยวกับมารยาทและบุคลิกภาพในการพูด

การอ่าน

8. มีความรู้หลักเกณฑ์การอ่านเกี่ยวกับ คำพ้อง อักษรย่อ คำราชาศัพท์ สุภาษิต ฯลฯ
9. อ่านออกเสียงถูกต้อง คล่องแคล่ว และชัดเจน
10. จับใจความ สรุปสาระสำคัญของข้อความและเรื่องที่อ่าน
11. วิเคราะห์ความสำคัญของข้อความและเรื่องที่อ่าน
12. แสดงความคิดเห็น สนับสนุน คัดค้าน ข้อความและเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล
13. เห็นความสำคัญของการอ่าน
14. ปฏิบัติตนเกี่ยวกับการอ่าน การใช้พจนานุกรม การเลือกใช้ และการเก็บรักษาหนังสือ ตามวิธีการที่ถูกต้อง

การเขียน

15. เขียน สะกดคำ โดยใช้คำพื้นฐานที่กำหนดให้
16. คัดลายมือถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นระเบียบสวยงาม
17. เขียนตามรูปแบบที่กำหนดโดยลำดับความคิด เหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง
18. เขียนแสดงความคิดอย่างเสรี และเชิงสร้างสรรค์
19. เห็นความสำคัญของการเขียน
20. ปฏิบัติตนอย่างถูกต้องตามวิธีการเขียน

การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องหรือการสะกดตัว เป็นเรื่องหนึ่งของการเขียน หรือเป็นการเขียนตามคำบอก การสะกดคำเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อชีวิตประจำวัน เพราะการสะกดคำได้ถูกต้องจะช่วยให้อ่านหนังสือออกและเขียนหนังสือได้ อันเป็นรากฐานที่สำคัญของการเรียนวิชาต่างๆ ดังนั้น ในการสอนเขียนสะกดคำ จึงจำเป็นต้องฝึกให้นักเรียนเกิดทักษะในด้านต่างๆ

จากแนวการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร (กระทรวงศึกษาธิการ. 2534 : 270) การเขียนเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารที่สำคัญอย่างยิ่ง เป็นพฤติกรรมที่ถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจหรือประสบการณ์ของผู้เขียนให้ผู้อื่นรับรู้เป็นลายลักษณ์อักษร พฤติกรรมนี้เป็นกระบวนการสังเคราะห์ของสมองเช่นเดียวกับการพูด เพราะผู้เขียนจะต้องนำความรู้ ความสามารถหลายชนิดมาผสมผสานกัน เช่น จะต้องมีความรู้เรื่อง อักษร คำ ประโยค สามารถใช้คำได้ถูกต้อง นำคำต่าง ๆ มาเรียบเรียงเป็นประโยคได้เหมาะสม สามารถนำประโยค

มาเรียบเรียงเป็นข้อความที่ยาวขึ้น รู้จักจัดระเบียบความรู้ ความคิด ลำดับข้อความอย่างเหมาะสม สามารถสื่อความหมายให้อ่านรับรู้ได้ตามที่ต้องการ

ดังนั้นภาษาไทยจึงเป็นวิชาทักษะที่ต้องอาศัยการฝึกอย่างต่อเนื่อง การจัดกิจกรรม ต้องมีการจูงใจนักเรียน ไม่ว่าเก่งหรืออ่อนให้มีความต้องการที่จะเรียน วิธีที่จะช่วยให้กิจกรรมการเรียนการสอนน่าสนใจก็คือ การใช้แบบฝึก เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและบรรลุตามจุดประสงค์

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

1. ความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้คำนิยามของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

ผดุง อารยะวิญญู (2539 : 115) ได้ให้ความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities) หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องในขบวนการทางจิตวิทยา ทำให้เด็กมีปัญหาในการใช้ภาษา ทั้งในการฟัง การอ่าน การพูด การเขียน และการสะกดคำ หรือมีปัญหาในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ปัญหาดังกล่าวมิได้มีสาเหตุมาจากความบกพร่องทางร่างกาย แขน ขา ตา ตับวาย สายตา การได้ยิน อารมณ์ และสภาพแวดล้อมรอบตัวเด็ก

ศรียา นิยมธรรม (2537 : 3) ได้ให้ความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities Children) หมายถึง เด็กที่มีความผิดปกติอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างของขบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยาการเรียนรู้อย่างมีความเข้าใจ การใช้ภาษาพูด หรือภาษาเขียน ซึ่งความผิดปกตินี้อาจเห็นได้ในลักษณะของการมีปัญหาในการรับฟัง การคิด การพูด การอ่าน การเขียน การสะกด หรือการคำนวณ ตลอดจนการรับรู้อันเป็นผลจากความผิดปกติทางสมอง แต่ไม่รวมถึงเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อันเนื่องมาจากการมองเห็น ปัญญาอ่อน การไม่ได้ยิน การเคลื่อนไหวผิดปกติเนื่องจากร่างกายพิการ มีอารมณ์แปรปรวนหรือเด็กที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา

สมิท และคนอื่น ๆ (1995 : 101) ได้ให้ความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ว่า เกิดจากความบกพร่องทางพันธุกรรม ทำให้เด็กมีปัญหาอยู่ยากในการดำเนินชีวิตประจำวัน การแสดงออกทางพฤติกรรม การรับรู้ทางสังคม และการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ซึ่งแสดงออกในลักษณะของการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การคิด และการเรียน

คณิตศาสตร์ ปัญหาดังกล่าวนี้เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละคน และไม่ได้รับรวมถึง เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ความบกพร่องทางประสาทสัมผัส ปัญหาทางพฤติกรรม ความแตกต่างทางวัฒนธรรม

เบญจพร ปัญญา (2542 : 4) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities, LD) เป็นความบกพร่องในกระบวนการเรียนรู้ ที่แสดงออกในรูปของความบกพร่องการอ่าน การเขียน การสะกดคำ การคำนวณ และเหตุผลเชิงคณิตศาสตร์ เกิดจากการทำงานที่ผิดปกติของสมอง ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าที่ควรจะเป็น โดยพิจารณาจากผลการเรียนเปรียบเทียบกับระดับเชาว์ปัญญา

ประเภทของ LD แบ่งเป็น 4 ประเภท คือ

1. ความบกพร่องด้านการเขียนและการสะกดคำ
2. ความบกพร่องด้านการอ่าน
3. ความบกพร่องด้านการคำนวณและเหตุผลเชิงคณิตศาสตร์
4. ความบกพร่องหลาย ๆ ด้านร่วมกัน

จากความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ดังนี้ เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องของกระบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยาการเรียนรู้ ทำให้เด็กมีปัญหาในด้านการใช้ภาษา ทั้งการฟัง การอ่าน การพูด การเขียน และการสะกดคำ หรือการคำนวณ ตลอดจนปัญหาในเรื่องการเคลื่อนไหว การรับรู้ อารมณ์ พฤติกรรม โดยไม่ได้เกิดจากความบกพร่องทางสติปัญญา บกพร่องทางประสาทสัมผัส ปัญหาทางพฤติกรรม ความแตกต่างทางวัฒนธรรม ซึ่งปัญหาเหล่านี้จะส่งผลต่อการเรียนของเด็ก ทำให้เด็กไม่สามารถเรียนหนังสือโดยใช้วิธีเดียวกับเด็กปกติได้ จำเป็นต้องให้บริการทางการศึกษาที่แตกต่างไปจากเด็กปกติ หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การศึกษาพิเศษ

2. ลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน(2538 : 29 – 32) กล่าวถึงลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

1. บกพร่องด้านการอ่าน เด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่านจะไม่สามารถอ่านหนังสือได้เท่ากับระดับของเด็กในชั้นเดียวกัน แม้ว่าจะพยายามช่วยเหลือในเรื่องความจำเป็นพิเศษแล้ว ซึ่งอาจเป็นผลจากความบกพร่องของการมองเห็นหรือการได้ยิน พฤติกรรมการอ่านที่ไม่เหมาะสมจึงปรากฏอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังนี้

1.1 การเคลื่อนไหวร่างกายที่แสดงอาการเครียด เช่น อารมณ์เสีย หน้างอ

- 1.2 อ่านหลงบรรทัด อ่านซ้ำคำ
- 1.3 อ่านตกหล่น อ่านเพิ่มคำ หาคำมาแทนที่หรืออ่านกลับคำ
- 1.4 อ่านเรียงลำดับคำผิด สับสนตำแหน่ง ประธาน กริยา กรรม
- 1.5 อ่านสับสนระหว่างอักษรหรือคำคล้ายคลึงกัน
- 1.6 อ่านซ้ำและตะกุกตะกัก
- 1.7 อ่านด้วยความลึกลับ ไม่แน่ใจ
- 1.8 อ่านเอาเรื่องไม่ได้
- 1.9 บอกลำดับเรื่องราวไม่ได้
- 1.10 จำประเด็นสำคัญของเรื่องราวไม่ได้ (อ่านได้แต่อธิบายไม่ได้)
- 1.11 แยกสระเสียงสั้น – ยาว ไม่ได้

2. บกพร่องด้านการเขียน เด็กที่มีความบกพร่องด้านการเขียน อาจมีสาเหตุมาจากความบกพร่อง 3 ลักษณะ คือ

- 2.1 การประสานสัมพันธ์ของการจำสิ่งที่มองเห็น จึงทำให้เด็กจำคำที่เห็นไม่ได้ ลอกตัวอักษรและตัวเลขไม่ถูก
- 2.2 ความบกพร่องของการจำสิ่งที่มองเห็น จึงทำให้เด็กจำคำที่เห็นไม่ได้
- 2.3 ความบกพร่องในการทำความเข้าใจกฎเกณฑ์และความสัมพันธ์ระหว่างถ้อยคำในประโยค จึงทำให้เด็กมีปัญหาในการรวบรวมหรือจัดระบบความคิด เพื่อสื่อสารออกมาโดยการเขียนไม่ได้

เด็กที่มีความบกพร่องในการเขียนจะมีพฤติกรรมปรากฏอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง ดังนี้

- 1) เขียนตัวอักษรผิดทิศทาง กลับซ้าย – ขวา หน้า – หลัง บน – ล่าง
- 2) เว้นระยะตัวอักษรหรือคำไม่ถูกต้อง
- 3) เขียนหนังสือไม่เป็นตัว
- 4) เขียนหนังสือรูปร่างไม่สม่ำเสมอ
- 5) เขียนหนังสือแบบที่ปรากฏในกระจกเงา
- 6) เขียนตัวอักษรหลายแบบปะปนกัน
- 7) จำทักษะพื้นฐานการเขียนไม่ได้

3. บกพร่องด้านการสะกดคำ เด็กที่มีความบกพร่องด้านการสะกดคำมักมีพฤติกรรมปรากฏอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง ดังนี้

- 3.1 เรียงอักษรในคำผิด
- 3.2 สลับตัวอักษรและคำ

3.3 มีปัญหาในการเชื่อมโยงเสียงที่ถูกต้องกับตัวอักษร

3.4 สะกดข้ามตัวอักษรหลายตัว

3.5 สร้างการสะกดคำแบบใหม่ของตัวเอง

4. บกพร่องด้านคณิตศาสตร์ เด็กที่มีความบกพร่องด้านคณิตศาสตร์จะมีปัญหา ด้านการกระยะ การคิดเป็นเชิงปริมาณ หรือภาษาสัญลักษณ์ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ด้านนี้ต่ำ ซึ่งเด็ก ที่มีความบกพร่องด้านคณิตศาสตร์มักจะมีพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง ดังนี้

4.1 ลืมตำแหน่งบนหน้ากระดาษ

4.2 ทำงานไม่เสร็จใน 1 หน้า ที่กำหนดให้

4.3 มีปัญหาในการอ่านเลขหลายหลัก

4.4 มีปัญหาในการจำแนกตัวเลขบางตัว เช่น 6 – 9 , 2 – 5 , 17 – 71

4.5 เขียนตัวเลขจากหลังมาหน้า

4.6 เขียนตัวเลขจากซ้ายมาขวา

4.7 มีปัญหาในการลากเส้นตัวเลข

4.8 มีปัญหาในการลอกรูปทรงต่าง ๆ และลอกโจทย์ปัญหา

4.9 ไม่สามารถจำเงื่อนไข กฎข้อเท็จจริงทางคณิตศาสตร์

4.10 มีปัญหาในการเรียนรู้ข้อเท็จจริงบางเรื่อง

4.11 ทำผิดเพราะสะเพร่าบ่อย ๆ

4.12 ยอมแพ้ง่าย ๆ

4.13 มีปัญหาในการเชื่อมโยงจำนวนกับสัญลักษณ์

4.14 สับสนข้อมูลในแนวดิ่งและการเว้นระยะ

4.15 ทำโจทย์ปัญหาไม่ได้

4.16 ไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์

ศรียา นิยมธรรม (2540 : 41 – 42) กล่าวถึงลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้ ว่าเมื่อจัดกลุ่มลักษณะรวม ๆ ของความบกพร่องทางการเรียนรู้ อาจมองได้ใน 4 ด้านใหญ่ ๆ ดังนี้

1. ด้านพุทธิพิสัย หรือการรู้คิด (Cognitive) เช่นการคิดและการแก้ปัญหา
2. ด้านภาษา (Language) ได้แก่ การพูด การฟัง การอ่าน การเขียน
3. ด้านกลไกการเคลื่อนไหว (Motor) เช่น การประสานงานกันของอวัยวะต่างๆ ในร่างกาย
4. ด้านสังคม (Social) เช่น ความสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ

สรุป เด็กที่มี ความบกพร่องทางการเรียนรู้ส่วนใหญ่จะมีความบกพร่องในด้านการอ่าน การคิดคำนวณ หรือมีความสับสนยุ่งยากด้านภาษา ทำให้เด็กบกพร่องในเรื่องการอ่าน การเขียน การพูด เด็กที่มีความบกพร่องดังกล่าวมาแล้วไม่จำเป็นต้องเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เสมอไป แต่ถ้าความบกพร่องนั้นยังรบกวนขัดขวางการเรียนรู้เรื่องสำคัญ ๆ ของเด็กในการเรียนหนังสือในชั้นเรียน ก็อาจเป็นเพราะว่าเด็กเหล่านั้นมีความบกพร่องที่เกี่ยวข้องกับความบกพร่องการเรียนรู้ที่ควรได้รับการแก้ไข และช่วยเหลือโดยเร่งด่วน

3. เด็กประถมศึกษากับความบกพร่องทางการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2538 : 26-29) ได้กล่าวถึงความบกพร่องทางการเรียนรู้ของเด็กประถมศึกษาไว้ดังนี้

3.1 กระบวนการเรียนรู้ เด็กระดับประถมศึกษามีกระบวนการเรียนรู้ 4 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 การรับและบันทึกข้อมูล ข่าวสารเข้าสู่สมอง อาศัยประสาทสัมผัสที่สำคัญสามส่วน คือ การเห็น การได้ยิน และกายสัมผัส ถ้าประสาทสัมผัสเหล่านี้บกพร่องจะทำให้กระบวนการรับรู้และบันทึกข้อมูลข่าวสารบกพร่องตามไปด้วย ซึ่งจะเป็นสาเหตุพื้นฐานของความบกพร่องทางการเรียนรู้ต่อไป เช่น การอ่านข้ามคำ หรือข้ามบรรทัด หรืออ่านซ้ำ การแยกความแตกต่างระหว่างเสียงไม่ได้ การฟังคำสั่งยาวๆ ของครูไม่ทัน การกระแะเดินหรือวิ่ง ผิดพลาดทำให้เดินชนของหรือเล่นกีฬาไม่ได้ รวมทั้งแยกความแตกต่างระหว่างผิวสัมผัสของสิ่งของหรือวัตถุไม่ได้เป็นต้น

ขั้นที่ 2 การผสมผสานข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การเรียบเรียง การจัดลำดับ ข้อมูลที่ถูกต้อง (Sequencing) การเข้าใจเนื้อหาที่นำมาใช้ในขณะนั้น (Abstraction) และการประมวลผลข้อมูลข่าวสารต่างๆ ทั้งหมดที่มีอยู่เข้าด้วยกันอย่างมีระบบระเบียบ (organization) เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้บางคนอาจมีความบกพร่องในด้านใดด้านหนึ่ง หรือหลายๆ ด้านจากที่กล่าวมาแล้ว และความบกพร่องที่เกิดขึ้นนั้นอาจมีสาเหตุเบื้องต้นมาจากการรับรู้ทางการเห็น การได้ยิน หรือกายสัมผัส เช่น เด็กอาจจัดลำดับเรื่องราวที่ได้ยินไม่ได้ แต่จัดลำดับภาพที่เห็นได้ดี นั่นแสดงว่าเด็กมีความบกพร่องเบื้องต้นมาจากประสาทสัมผัสทางการได้ยิน แต่ไม่ได้มีความบกพร่องมาจากประสาทสัมผัสทางการเห็นหรืออาจมีลักษณะตรงกันข้าม ดังที่กล่าวมาแล้ว

ขั้นที่ 3 การเก็บข้อมูลข่าวสารเพื่อจะนำออกมาใช้ต่อไป หรือความจำ โดยทั่วไปความจำมีสองชนิด คือ ความจำระยะสั้นกับความจำระยะยาว ความจำระยะสั้นเป็นความสามารถที่จะจดจำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ตลอดเวลาที่กำลังให้ความสนใจกับสิ่งนั้นอยู่ เช่น การจำหมายเลขโทรศัพท์ที่ดูจากสมุดบันทึกหมายเลข ซึ่งอาจจะลืมหมายเลขดังกล่าวได้ถ้ามีคนมาทักทาย

ก่อนที่จะหมุนหมายเลขเสร็จ ส่วนความจำระยะยาวเป็นความสามารถในการเก็บข้อมูลข่าวสารหลังจากที่ได้ท่องบทวนซ้ำ ๆ หลายครั้ง การที่นักเรียนมีความจำระยะสั้นบกพร่องนั้น อาจเป็นผลเนื่องมาจากการรับข้อมูลที่ประสาทสัมผัสต่างๆ ทางการเห็น การได้ยิน หรือกายสัมผัสบกพร่อง นั้นหมายถึง เคยเห็น เคยได้ยิน แต่จำไม่ได้ว่าคืออะไร เป็นอย่างไร พฤติกรรมที่พบในเด็ก เช่น ท่องรายการคำศัพท์ที่สะกดซ้ำแล้วซ้ำอีกแต่ในวันรุ่งขึ้นก็ลืมหมด หรือลืมวิธีแก้ปัญหาโจทย์เลขเมื่อกลับถึงบ้านทั้ง ๆ ที่เข้าใจคำอธิบายของครูในขณะที่เรียน และนอกจากนี้เด็กที่ขี้ลืมอาจจะต้องบทวนสิ่งนั้นซ้ำ ๆ 10 ครั้ง หรือ 20 ครั้ง ในขณะที่เด็กปกติบทวนในสิ่งเดียวกันเพียง 3 ครั้งหรือ 5 ครั้งเท่านั้น

ขั้นที่ 4 การส่งออกข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การส่งข่าวสารซึ่งอยู่ภายในสมอง โดยผ่านสื่อทางภาษา หรือทางกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวไปสู่ผู้รับ เช่น การพูด การอธิบาย การเขียน การวาดภาพ การแสดงสีหน้ากิริยาท่าทาง เป็นต้น เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้อันเนื่องมาจากความบกพร่องของประสาทสัมผัสต่าง ๆ ผสมผสานกับความบกพร่องของกล้ามเนื้อ จะทำให้มีความบกพร่องในการสื่อสารทั้งด้านภาษาและการแสดงกิริยาท่าทาง ซึ่งได้แก่ การเขียน การพูด การแสดงท่าทางสับสนวทวน อันส่งผลให้เกิดความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านวิชาการต่อไป เด็กประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในขั้นใดขั้นหนึ่งดังที่กล่าวมาแล้วจะส่งผลให้เห็นได้ชัดเจนในความบกพร่องทางการเรียนบางวิชา เช่น วิชาภาษาไทย และคณิตศาสตร์ เป็นต้น

3.2 ลักษณะร่วมทั่วไปของเด็กระดับประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มี 5 ลักษณะ ดังนี้

3.2.1 มีความบกพร่องในการเรียนวิชาการ หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของเด็กไม่เหมาะสมกับระดับความสามารถทางเชาว์ปัญญาที่วัดได้ เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้และไม่ได้รับการช่วยเหลือเมื่ออยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 2 – 3 อาจมีความรู้ในวิชาการบางด้านช้ากว่าเพื่อนในวัยเดียวกันประมาณ 1 ปี ถึง 1 ปีครึ่ง และถ้าเด็กอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 5 – 6 จะมีความล่าช้ากว่าเพื่อนประมาณ 2 ปีขึ้นไป

3.2.2 มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ซึ่งมีทักษะที่เป็นจุดอ่อนส่วนใหญ่ ได้แก่

- 1) ความเข้าใจจากการฟังหรืออ่าน
- 2) การพูดแสดงความรู้สึกนึกคิดทั่วไป
- 3) ทักษะการอ่านขั้นพื้นฐาน
- 4) การเขียนแสดงความรู้สึกนึกคิดทั่วไป
- 5) การคำนวณในเชิงคณิตศาสตร์
- 6) การให้เหตุผลในเชิงคณิตศาสตร์

3.2.3 อาจมีความผิดปกติหรือไม่มีความผิดปกติในระบบประสาทสมอง ส่วนกลาง

3.2.4 ไม่ได้เป็นความบกพร่องทางการเรียนรู้ ซึ่งมีสาเหตุมาจากปัญหาสิ่งแวดล้อม

3.2.5 ไม่ได้เป็นความบกพร่องทางการเรียนรู้ ซึ่งมีสาเหตุมาจากอาการปัญญาอ่อนหรือบกพร่องทางอารมณ์

4. การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน(2538 : 83 – 86) ได้ให้ความคิดเห็นไว้ว่า ความบกพร่องทางการเรียนรู้มีขอบข่ายกว้างขวางทั้งพฤติกรรมการเรียนวิชาการ และพฤติกรรมที่แสดงออกในเชิงรบกวนชั้นเรียน จึงได้เสนอแนะแนวทางในการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในชั้นเรียนปกติ ดังนี้

1. สอนโดยเน้นความสามารถเด่นของเด็ก เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ของความสำเร็จ เช่น ถ้าพบว่าเด็กใช้สายตาในการเรียนรู้ได้ดีที่สุด ครูควรให้เด็กมองดูวัตถุต่าง ๆ แทนที่จะพูดให้เด็กฟังเท่านั้น
2. พยายามลดกิจกรรมที่ต้องใช้ทักษะหรือความสามารถที่เป็นจุดบกพร่องของเด็ก เช่น ถ้าพบว่าเด็กมีความบกพร่องทางการเขียน ก็ไม่ควรให้งานที่เด็กต้องเขียนมาก แต่อาจให้เด็กตอบปากเปล่าหรือตอบใส่เทปบันทึกเสียงแทนการเขียน
3. พยายามพัฒนาจุดบกพร่องของเด็ก หลังจากที่เด็กประสบความสำเร็จจากการใช้ความสามารถเด่นได้แล้ว
4. กำหนดความคิดรวบยอดที่จะให้เด็กเรียนได้ชัดเจน ถ้าจะสอนความคิดรวบยอดใหม่ ครูต้องทำความคิดรวบยอดใหม่ไปสัมพันธ์กับสิ่งที่เด็กเคยเรียนรู้มาแล้ว และสรุปความคิดรวบยอดให้ชัดเจน เพราะเด็กจะไม่สามารถสรุปใจความสำคัญได้เอง
5. ช่วยให้เกิดตระหนักถึงเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยชี้ให้เด็กเห็นว่าเมื่อวานนี้เด็กทำอะไรได้บ้าง วันนี้เด็กทำอะไรสำเร็จ และเด็กจะทำอะไรได้ในวันนี้บ้าง
6. ตั้งเป้าหมายระยะสั้นอย่างชัดเจนที่เด็กสามารถทำได้ โดยจัดลำดับของงานให้มีความยากง่ายต่าง ๆ กันไป โดยให้เด็กทำงานในอันดับแรก ๆ ตามความสามารถของเด็ก จากนั้นค่อย ๆ จำกัดเวลา พร้อมทั้งบันทึกความก้าวหน้าของเด็ก เมื่อเด็กทำงานก้าวหน้าได้เสร็จตามกำหนดเวลา จึงค่อยให้งานที่ยากขึ้น โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบเดียวกัน
7. ให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีที่เด็กทำงานได้สำเร็จ ถ้าเด็กทำผิดบอกให้ทราบทันที อธิบายใหม่และให้เด็กแก้ไขใหม่ทันที แต่ต้องใช้วิธีทางบวก ถ้าเด็กทำได้สำเร็จต้องรีบให้คำชมและบอกเหตุผลที่เด็กได้รับคำชมโดยเน้นความพยายามในการทำงานเป็นหลัก ไม่ชมเชยเฉพาะงานที่ครูพอใจ
8. ให้หยุดกิจกรรมนั้นชั่วคราว รอเวลาอีกระยะหนึ่ง ถ้าครูได้พยายามใช้วิธีการใหม่ ๆ หรือกิจกรรมใหม่ ๆ เพื่อช่วยเหลือเด็กแล้วแต่เด็กยังไม่สามารถพัฒนาได้
9. อย่าพยายามสอนสิ่งที่เด็กไม่สามารถเรียนรู้และไม่อาจเรียนรู้ได้

10. เนื้อหาบทเรียน และเทคนิควิธีการเรียนการสอนที่จะนำมาใช้สอนนั้น ควรเริ่มสอนเนื้อหาหรือบทเรียนที่ต่ำกว่าระดับชั้นของเด็ก 1 ปี เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ของความสำเร็จ

11. จัดกิจกรรมในทักษะเดียวกันให้หลากหลาย เพื่อว่าเด็กจะได้เลือกงานที่ทำได้ และให้เด็กทำงานตามแนวทางของเขาเอง เช่น ใช้ปากกาสีแดง เลือกมุมที่จะนั่งทำงานเอง ใช้อุปกรณ์ช่วยประเภทเครื่องเล่นเทป หรือคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

12. ใช้อุปกรณ์การสอนที่เป็นรูปธรรมมากที่สุด

13. ใช้เกมหรือกิจกรรมที่让孩子ได้มีโอกาสเคลื่อนไหว ได้สัมผัส ได้มองเห็นและได้ยิน ได้ฟัง เพราะจะทำให้เด็กสนุกในการเรียนรู้และเรียนรู้ได้เร็ว

14. สอนซ้ำและทบทวนบ่อยๆ เพราะตามปกติเด็กมีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ต้องการประสบการณ์ซ้ำและบ่อยมากกว่าเด็กปกติ

15. จัดทำป้ายกระดานแข็งหรือธงสีแดง ซึ่งมีความหมายว่าต้องการความช่วยเหลือ ซึ่งข้างหนึ่งของป้ายอาจเขียนว่า “พยายามทำงานต่อไป” และอีกข้างหนึ่งเขียนว่า “หนูมีปัญหา” ให้เด็กยกขึ้นตั้งหันออกนอกตัวเมื่อต้องการความช่วยเหลือจากครู วิธีนี้จะช่วยลดความคับข้องใจให้แก่เด็กได้บ้าง และป้ายหรือธงก็จะช่วยลดความวุ่นวายไปได้ โดยที่เด็กไม่ต้องลุกจากที่นั่งหรือยกมือ หรือเรียกร้องขอความช่วยเหลือจากครูบ่อย ๆ และนอกจากนี้ป้ายดังกล่าวยังทำหน้าที่เตือนเด็กให้ทำงานต่อไปอีก

สรุป การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ควรจัดให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถของเด็ก โดยจัดลำดับของงานให้มีความยากง่ายต่าง ๆ กันไป และกิจกรรมที่จัดขึ้นควรมีความหลากหลายเพื่อให้เด็กได้สามารถเลือกงานที่ทำได้ รูปแบบของกิจกรรมหรือเกมที่จัดขึ้นควรให้เด็กมีโอกาสเคลื่อนไหว ได้สัมผัส ได้มองเห็น ได้ยิน และได้ฟัง เพราะจะทำให้เด็กได้รับความสนุกสนานในการเรียนและเรียนรู้ได้รวดเร็วและใช้อุปกรณ์การสอนที่เป็นรูปธรรมมากที่สุด

5. วิธีการสอนสะกดคำแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ผดุง อารยะวิญญู (2542 : 85 – 86) ได้เสนอวิธีการสอนสะกดคำแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ 5 วิธีดังนี้

1. ตั้งกฎ (Rule – Based Instruction)

ครูพยายามตั้งกฎเกณฑ์ให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เพื่อให้สะดวกแก่การจดจำกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ควรคำนึงถึงหลักภาษาไทยเป็นสำคัญ และจะช่วยให้เด็กสะกดคำได้ง่ายขึ้น เช่น ในเรื่องการ ประวิสรรชนีย์ บางคำประวิสรรชนีย์ บางคำไม่ประวิสรรชนีย์ เช่น

มะนาว มะขาม มะยม ประวีสรชนี
มนัส มฤตยู มหันต์ ไม่ประวีสรชนี

ครูอาจตั้งกฎว่า คำใดที่เปล่งเสียงเต็มพยางค์ เช่น มะนาว จะต้องประวีสรชนี แต่คำใดที่เปล่งเสียงกึ่งพยางค์ เช่น มนัส ไม่ต้องประวีสรชนี เป็นต้น

2. ใช้ประสาทสัมผัสหลายด้าน (Multi Sensory Approach)

เฟอร์นาล ได้แนะนำให้ใช้ประสาทสัมผัสรับรู้หลายด้าน ในการสอนเขียนแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คือ ใช้ทั้งการฟัง การใช้สายตา และการเขียนพร้อม ๆ กัน โดยปฏิบัติเป็นขั้นตอน ดังนี้

- 1) ครูเขียนคำใหม่ หรือคำยากลงบนกระดาน ครูอ่านคำนั้นในขณะที่นักเรียนดูครู
- 2) นักเรียนใช้นิ้วลากไปตามตัวอักษรทีละตัวที่ประกอบขึ้นเป็นคำนั้น เอ่ยชื่อตัวพยัญชนะ และสระ แล้วจึงอ่านออกเสียงคำนั้น เมื่อลากนิ้วครบทุกตัว
- 3) ครูเขียนคำนั้นลงบนสมุด และอ่านคำนั้น
- 4) ครูลบคำนั้น แล้วให้นักเรียนเขียนคำนั้นอีกครั้งหากเด็กเขียนผิดกลับไปเริ่มขั้นที่ 2 ใหม่ หากเด็กเขียนถูกต้องให้ครูรวบรวมคำนั้นไว้เพื่อใช้ทดสอบในครั้งต่อไป
- 5) ในการสอนคำใหม่ คำต่อไป ครูอาจไม่ให้นักเรียนใช้นิ้วลากตามตัวอักษรก็ได้ แต่ปฏิบัติตามขั้นที่ 1 – 4 หากเด็กมีปัญหาในการสะกดคำ จึงให้นักเรียนใช้การสัมผัส

3. การสะกดตามครู (Imitation Method)

วิธีนี้ เป็นวิธีที่มีขั้นตอนง่าย ๆ กล่าวคือ ครูสะกดคำนั้นลงบนกระดานหรือลงบนกระดาน ครูพูดไปด้วยว่าคำนั้นประกอบขึ้นด้วยพยัญชนะ และสระใดบ้าง แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามครูทุกประการ แต่พูดให้เสียงดังกว่าครู ครูให้แรงเสริมทันทีที่เด็กทำถูก หากเด็กสะกดผิด ครูบอกเด็กว่า ตัวสะกดที่ถูกต้องเป็นเช่นใด ผิดซ้ำ ๆ เช่นนี้หลาย ๆ ครั้ง จนกระทั่งเด็กสะกดคำได้เอง

4. การกำหนดคำ (Word Lists)

ครูเขียนคำยากลงบนกระดาน ให้เด็กลอกคำเหล่านั้นลงในสมุด ครูให้เด็กฝึกสะกดคำเหล่านั้นปากเปล่า และเขียนสะกดคำด้วยตนเอง ครูทดสอบเด็กทุกวัน เมื่อเด็กสะกด

คำใดได้ถูกต้องให้รางวัลและลบคำนั้นออก ให้เด็กฝึกสะกดคำที่เหลือต่อไป ครูทดสอบทุกวัน ครูอาจเพิ่มคำใหม่ให้เด็กอีก รายการคำสำหรับเด็กแต่ละคนอาจไม่เหมือนกัน จำนวนคำที่ครูมอบหมายให้เด็กฝึก มีจำนวนอยู่ระหว่าง 3 – 8 คำต่อครั้ง หากจำนวนคำมีมากเกินไปมักไม่ได้ผล มีงานวิจัยจำนวนมากที่สนับสนุนการสอนสะกดคำด้วยวิธีนี้

5. การช่วยเหลือทางจิตวิทยาแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ผดุง อารยะวิญญู (2542 :107 – 110) ได้กล่าวถึงวิธีการช่วยเหลือทางจิตวิทยาแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ดังนี้

เด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ควรได้รับความช่วยเหลือจากนักจิตวิทยา เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้บางคนอาจมีความบกพร่องทางพฤติกรรมด้วย จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่นักจิตวิทยาจะต้องให้ความช่วยเหลือต่อไปนี้จะกล่าวถึงวิธีปรับพฤติกรรมของเด็กที่นักจิตวิทยาใช้ ครูอาจปรับปรุงประยุกต์มาใช้กับเด็กในชั้นเรียนของตนตามความเหมาะสม

1. แรงเสริมเชิงบวก (Positive Reinforcement)

เป็นการให้สิ่งที่พอใจกับเด็ก เพื่อให้เด็กแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ สิ่งที่ทำให้เด็กเกิดความพอใจอาจได้แก่ คำชม เช่น ดี เยี่ยม ดีมาก เก่งมาก วิเศษ ยอดเยี่ยม เก่ง เป็นต้น หรืออาจเป็นอาหาร เช่น ลูกอม ลูกกวาด ขนมหวานทุกชนิด หรืออาจเป็นของเล่น ตุ๊กตา หรือรางวัลอื่น ๆ ที่ครูอาจหามาได้

ตัวอย่างการให้แรงเสริมเชิงบวก เช่น ผู้ฝึกให้อาหารแก่ปลาโลมาเมื่อกระโดดลอดห่วงได้ แม่ให้ลูกออกไปวิ่งเล่นกับเพื่อนหน้าบ้านได้ เมื่อลูกช่วยภูบ้านเสร็จ ครูประจำชั้นให้เด็กใช้เวลาว่างโดยให้เล่นเกมตามใจชอบภายในเวลา 10 นาที ภายในห้องเรียนเมื่อเด็กทำการบ้านตามที่ครูมอบหมายให้เสร็จเรียบร้อยแล้ว

เพื่อให้พฤติกรรมที่พึงประสงค์คงอยู่ได้ตลอดไป ครูจำเป็นต้องลดแรงเสริมลงทีละน้อย เมื่อพฤติกรรมคงที่แล้ว ครูให้แรงเสริมนาน ๆ ครั้ง ครูอาจให้แรงเสริมอีกครั้งเป็นเช่นนี้ในโอกาสต่อไป

2. แรงเสริมเชิงลบ (Negative Reinforcement)

เป็นการให้สิ่งที่ไม่เป็นที่พึงพอใจแก่เด็ก ทำให้เด็กแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ออกมา เพราะเด็กไม่ต้องการสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ และต้องการให้เอาสิ่งที่ไม่พึงประสงค์นั้นออกไปให้พ้น เช่น หากคนขับรถยนต์ยังไม่รัดเข็มขัดนิรภัย จะมีเสียงดังขึ้นและดังต่อไปเรื่อย ๆ จนกระทั่ง

คนขับรถัดเข็มขัดนิรภัยเสียงจึงเงียบ เสียงดังเป็นสิ่งที่คนขับรถไม่ชอบ การรัดเข็มขัดเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ครูบอกนักเรียนว่าหากนักเรียนยังทำงานไม่เสร็จ เมื่อถึงเวลาโรงเรียนเลิกครูจะให้นักเรียนทำงานต่อไปอีกแม้เป็นเวลาหลังเลิกเรียนแล้ว การทำงานหลังเลิกเรียนแล้วเป็นสิ่งที่นักเรียนไม่ชอบ เพราะเด็กต้องการกลับบ้านหรือต้องการไปเล่นกับเพื่อน การทำงานให้เสร็จเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์

ในการนำวิธีนี้มาใช้ ครูควรระมัดระวัง ไม่ให้แรงเสริมเชิงลบเป็นการขู่บังคับเด็ก เพราะนั่นเป็นการทำให้เด็กเกิดความหวาดกลัว ซึ่งเป็นอุปสรรคขัดขวางการเรียนรู้ และแรงเสริมเชิงลบ ส่งเสริมการเรียนรู้และก่อให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์

3. เบี้ยอรรถกร (Token Economy)

เป็นการให้รางวัลแก่เด็กอย่างเป็นระบบ และเป็นขั้นตอนเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เช่น เมื่อเด็กทำความดีครูจะให้แต้มหรือคะแนน หากเด็กได้คะแนนน้อย เด็กจะได้รับรางวัลน้อย หากเด็กได้คะแนนมาก รางวัลจะมีขนาดใหญ่ขึ้น มีราคามากขึ้น บริษัทการบินหลายแห่ง ได้นำระบบเบี้ยอรรถกรมาใช้ในการดึงดูดลูกค้า เช่น ให้ลูกค้าสะสมระยะทางการบินหากบินได้หลายพันไมล์ อาจได้บินฟรี หรือได้พักโรงแรมฟรี เป็นต้น ครูอาจใช้สิ่งต่อไปนี้เป็นเบี้ยอรรถกรได้

- 1) เหรียญ มีมูลค่าต่างกัน เช่นเดียวกับเงินที่เป็นเหรียญ 50 สตางค์ 1 บาท 5 บาท หรือ เหรียญ 10 บาท
- 2) ธนบัตร คล้ายธนบัตรจริง มีมูลค่าต่างกัน ให้เด็กสะสมไว้เพื่อแลกรางวัล
- 3) บัตรเครดิต
- 4) สมุดเช็ค เป็นต้น

4. การทำสัญญา (Contract)

ส่วนมากเป็นสัญญาทางพฤติกรรม (Behavioral Contract) นั่นคือ ครูทำสัญญากับนักเรียน เพื่อกำหนดให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ครูกับนักเรียนเจรจาทำความเข้าใจความตกลงกันก่อน เมื่อเด็กปฏิบัติตามสัญญาแล้ว ครูให้รางวัล

5. การขอเวลานอก (Time – Out)

การขอเวลานอก เป็นการให้เด็กงดร่วมกิจกรรมบางอย่างที่เด็กอยากจะร่วมใช้ในการลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ใช้ได้ผลดีกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และบกพร่องทางพฤติกรรมที่ไม่รุนแรงมากนัก ครูอาจให้เด็กงดร่วมกิจกรรมชั่วคราวเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ครูให้ร่วมกิจกรรมดังเดิม การขอเวลานอกอาจทำได้ดังนี้

1) xการงดกิจกรรม (Activity Time – Out)

เช่น ให้เด็กหยุดเล่นตุ๊กตา หรือของเล่นที่เด็กชอบ จนกว่าเด็กทำงานเสร็จครูจึงให้เล่นได้

2) ครูไม่สนใจ (Teacher Time – Out)

เมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ครูอาจไม่ให้ความสนใจแก่เด็ก เมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ครูจึงให้ความสนใจแก่เด็กดังเดิม

3) ผู้สังเกต (Contingent Observation)

เป็นการให้เด็กงดกิจกรรมเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ โดยให้เด็กออกไปอยู่นอกกลุ่ม ครูให้เด็กแสดงพฤติกรรมของเพื่อนในกลุ่ม เมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์แล้ว ครูให้เข้าร่วมกิจกรรมในกลุ่มได้

4) การงดร่วมกิจกรรม (Exclusion Time – Out)

เป็นการให้เด็กงดร่วมกิจกรรมที่ดำเนินไปในห้องเรียน ครูอาจให้เด็กไปยืนอยู่มุมใดมุมหนึ่งของห้องเรียน ซึ่งทุกคนทราบดีว่าเป็นมุมที่ไม่พึงปรารถนา เมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์แล้ว จึงให้เข้าเรียนในห้องเรียนได้

5) การกักขัง (Seclusion Time – Out)

เป็นการแยกเด็กไปไว้ในห้องพิเศษ คล้ายห้องขังเพื่อให้เด็กอยู่คนเดียว ใช้สำหรับพฤติกรรมที่รุนแรง ห้องขังนี้ควรเป็นห้องที่สะอาดปลอดภัย ไม่มีอันตราย แต่ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกใด ๆ ทั้งสิ้น

การงดร่วมกิจกรรมตั้งแต่ ข้อ 1 – 5 ควรดำเนินไปในระยะเวลาอันสั้น ไม่ควรใช้เวลานาน ครูให้แรงเสริมทุกครั้งที่เด็กแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ผดุง อารยะวิญญู (2535 :2-3) ได้สร้างเครื่องมือในการคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อายุระหว่าง 6 – 12 ปี เป็นเครื่องมือมาตรฐาน พร้อมทั้งหาเกณฑ์ (Norms) สำหรับเด็กทั่วประเทศ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์เปรียบเทียบ และตัดสินใจในการคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า สำนวความบกพร่องในการเรียนของเด็ก 5 ด้านใหญ่ ๆ คือ ภาษา คณิตศาสตร์ เวลาและทิศทาง การเคลื่อนไหว พฤติกรรม และสำรวจปัญหาในการเรียน 25 ด้านย่อย ๆ คือ คำศัพท์ การฟังคำสั่ง การอ่าน การเขียน การนับ การเข้าใจความหมาย การจำตัวเลข สัญลักษณ์ การคำนวณ เวลา ขนาด การจัดลำดับ ทิศทาง การเดินวิ่ง การกระโดด การทรงตัว การใช้นิ้วมือ การเคลื่อนไหวที่ผิดปกติ ความร่วมมือ ความสนใจ ความเป็นระเบียบ การปรับตัว การยอมรับ ความรับผิดชอบ คำถามทั้งหมดมี 50 ข้อ โดยให้ครูประจำชั้นเป็นผู้ประเมินเด็ก ข้อจำกัดของเครื่องมือนี้ คือ ผู้ประเมินจะต้องเป็นผู้ที่รู้จักเด็กเป็นอย่างดีและไม่ลำเอียง

ศรียา นิยมธรรม (2537 : 43 - 44) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสร้างแบบคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยศึกษาเด็กอายุ 4 - $6\frac{1}{2}$ ปี จำนวน 1,500 คน จากทั่วประเทศ ทำการทดสอบเพื่อคัดแยกและพิจารณาว่าเด็กอยู่ในภาวะ “เสี่ยง” หรือไม่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยดัดแปลงเครื่องมือคัดแยกของแมคคาร์ธี (MacCarthy Screening Test) ทดสอบเด็กเป็นรายบุคคล และมีเนื้อหาในการทดสอบ 6 หมวด คือ ซ้าย-ขวา การจำคำ การวาดรูปทรง การจำตัวเลข การจัดหมวดหมู่ และการใช้ขา ผลการวิจัยทำให้ได้แบบคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สำหรับใช้คัดแยกเด็กปฐมวัยที่มีอายุอยู่ในช่วง 4 - $6\frac{1}{2}$ ปี เครื่องมือนี้มีความเชื่อมั่น 0.63 - 0.85 มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เชิงโครงสร้าง จำแนกและความเที่ยงตรงตามเกณฑ์สัมพัทธ์

แมรี และ เบิร์ตแตรม (Mary and Berttram. 1997 : 174 - 178) ได้ศึกษากลวิธีการสอนอ่านและเขียนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จากครูการศึกษาพิเศษและนักการศึกษาทั่วไป ศึกษาจากเด็กเกรด 2 และเกรด 5 ว่าใช้วิธีการสอนแบบใดบ้าง ผลการสำรวจพบว่า กลุ่มครูผู้สอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ใช้วิธีอ่านแล้วเติมคำตอบ (Guided Reading) 90.7% การอ่านเป็นรายบุคคล (Individualized Reading) 87.0% การแลกเปลี่ยนหนังสือกัน (Tradebooks) 81.5% และการเปลี่ยนกันอ่าน (Round-robin Reading) 74.1% เป็น 4 วิธีในลำดับแรกที่ใช้มากที่สุด และยังมีอีก 17 วิธีที่ใช้สอนเด็กปกติ และเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

1. ความหมายของการเขียนสะกดคำ

นักภาษาศาสตร์ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

ฮันนา และคนอื่น ๆ (Hanna and others. 1971 : 15) ได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำว่า การสะกดคำ คือ การถ่ายทอดภาษา เมื่อใดก็ตามที่ต้องการจะถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกเป็นภาษาเขียน จะต้องเกี่ยวข้องกับการสะกดคำโดยเขียนเป็นตัวอักษรลงบนวัสดุให้ผู้อื่นมองเห็นและเข้าใจได้

อรพรรณ ภิญโญภาพ (2529 : 12) ให้ความหมายของการสอนเขียนสะกดคำไว้ว่า “การสอนเขียนสะกดคำ เป็นการฝึกทักษะการเขียนให้ถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถานแก่ผู้เรียน และจะต้องให้ผู้เรียนเข้าใจ กระบวนการประสมคำ รู้หลักเกณฑ์ที่จะเรียบเรียงตัวอักษรในคำหนึ่ง ๆ ให้ได้ความหมายที่ต้องการ เพื่อนำประโยชน์ไปใช้ในการสื่อสาร”

วรรณา เครื่องเนียม (2531 : 12) ได้กล่าวถึงการสอนเขียนสะกดคำไว้ว่า “การสอนเขียนสะกดคำ เป็นการสอนให้นักเรียนรู้จักหลักเกณฑ์ในการเรียงลำดับตัวอักษร พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ประสมคำให้ถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 และสื่อความหมายกันได้”

สรวดี เฟิงศรีโคตร (2529 : 14) สรุปการเขียนสะกดคำได้ว่า “การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนโดยเรียงลำดับ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และตัวสะกดคำเป็นคำได้อย่างถูกต้องหลักเกณฑ์ และถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 เพื่อให้สามารถออกเสียงได้ชัดเจนและสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง

อรทัย นุตรดิษฐ์ (2540 : 10) สรุปการเขียนสะกดคำไว้ว่า “การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนคำใดคำหนึ่งอันประกอบด้วย พยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดและตัวการันต์ได้ถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525”

ปทุม หนูมา (2542 : 11) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำว่า หมายถึง ความสามารถในการเขียนคำโดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดตัวการันต์ได้ถูกต้องตามหลักภาษา และตรงตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525

จากความหมายที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนคำตามหลักเกณฑ์ได้อย่างถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 โดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดและตัวการันต์ตามลำดับ เพื่อให้สามารถออกเสียงได้ชัดเจนและสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง

2. ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

ในการเขียนนอกจากจะต้องคำนึงถึงเนื้อหาตามจุดประสงค์ ส่วนวลสะสลายถูกต้องตามหลักภาษาแล้ว ยังต้องคำนึงถึงการเขียนสะกดคำด้วย เพราะการเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจข้อความที่เขียนได้ถูกต้อง รวดเร็ว ทั้งจะช่วยให้เกิดทัศนคติที่ดีแก่ผู้อ่านข้อความที่เขียนนั้นด้วย (สุภาพ ดวงเพชร. 2533 : 2) นอกจากนี้ ยังทำให้ผู้เขียนเกิดความมั่นใจในตนเอง การเขียนสะกดคำได้ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนทุกวิชา และเป็นทักษะที่จำเป็นในการวางพื้นฐานของการเขียนด้านอื่น ๆ แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าเขียนสะกดคำผิด จะก่อให้เกิดผลเสียในด้านการใช้ภาษา คือ ผู้อื่นตีความหมายผิด ไม่เข้าใจข้อความที่เขียน ทำให้งานเขียนขาดประสิทธิภาพ และยังทำลายบุคลิกภาพของผู้เขียน ก็จะทำให้ผู้อ่านมองความสามารถหรือคุณค่าของผู้เขียนต่ำลง (สาลิณี ภูติกนิษฐ์. 2530 : 2) ดังนั้น การเขียน

สะกดคำให้ถูกต้องจึงมีความสำคัญในการสื่อความหมายด้วยภาษาเขียน ซึ่งมีผู้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

บุบผา ชัยพุก (2524 : 4) ให้ความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ตอนหนึ่งว่า การเขียนสะกดคำ เป็นทักษะในการวางพื้นฐานของการเรียนด้านอื่นๆ เพราะนักเรียนสามารถนำประโยชน์จากการเขียนสะกดคำไปใช้กับวิชาอื่นๆ อีก ถ้าเขียนสะกดคำได้ถูกต้องรวดเร็ว ก็สามารถเข้าใจและเรียนวิชาอื่นได้ดีอีกด้วย แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้เขียนสะกดคำผิดก็จะก่อให้เกิดผลเสียหลายประการ เช่น ผู้อ่านตีความหมายผิด ทำให้ไม่เข้าใจข้อความที่เขียน ในที่สุดการสื่อสารก็ล้มเหลว งานเขียนของตนก็ด้อยคุณค่าไป

วรรณิ โสมประยูร (2526 : 503) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเรียนอย่างหนึ่ง เพราะเด็กต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้องก่อน จึงสามารถเขียนประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าเด็กเขียนสะกดคำผิดเสมอ จะไม่สามารถแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเอง ดังนั้นการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง นับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนอย่างยิ่ง เด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเสียแต่เมื่อเริ่มเรียนคำ เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ช่วยให้เด็กใช้คำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง กว้างขวาง ครูจึงต้องฝึกฝนนักเรียนอย่างสม่ำเสมอทุกระดับชั้น

บันลือ พดุกะวัน (2527 : 65) ได้กล่าวไว้ว่า การเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง เป็นสิ่งสำคัญของการเขียน หากเขียนผิดจะสื่อความหมายกันไม่ได้ บางครั้งพอเดาความได้ แต่ก็แสดงความไม่รู้ของผู้เขียน อันเป็นสิ่งที่ลดความศรัทธาของผู้อ่านที่มีต่อผู้เขียน

อดุลย์ ภูปลี (2539 : 12) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำว่า การเขียนสะกดคำมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวัน และความเป็นอยู่ของบุคคลในปัจจุบัน เพราะการเขียนสะกดถูกต้อง ช่วยให้ผู้อ่านและเขียนหนังสือได้ถูกต้อง สื่อความหมายได้แจ่มชัด และมีความมั่นใจในการเขียน ทำให้ผลงานที่เขียนมีคุณค่าเพิ่มขึ้น

การเขียนสะกดคำมีความสำคัญมาก เพราะเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการเรียนวิชาอื่น ๆ ช่วยในการเขียน อ่าน และสื่อความหมายกับผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง และเกิดความมั่นใจในการเขียน แสดงถึงภูมิความรู้ของผู้เขียน ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน ก่อให้เกิดความศรัทธาต่องานที่ทำ

ปัญหาและสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด

สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดมีหลายประการ ดังที่นักการศึกษาได้กล่าวถึงสาเหตุต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

เชน (Shane. 1961 : 71 – 72) ได้ให้ความเห็นว่า สาเหตุการเขียนสะกดคำผิดมี ปัญหาหลายทาง โดยแบ่งออกเป็น 2 ประการใหญ่ ๆ คือ ปัญหาโดยทั่วไปซึ่งเกี่ยวกับนักเรียนไม่พัฒนาความสามารถของตนเอง มีความสนใจน้อย ประกอบกับคำที่นักเรียนพบปะมีมาก ทำให้เกิดความสับสนขึ้น ยากที่จะจดจำ และปัญหาเฉพาะบุคคลนั้นก็เกี่ยวกับความบกพร่องทางสายตา ความสามารถทางการออกเสียง ความสามารถทางสมอง และเด็กที่ใช้ภาษาสองภาษา ในขณะเดียวกัน

เพ็ตตี (Petty : 1963) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำ เช่น ความสามารถในการอ่าน การฟัง การพูด เจตคติที่มีต่อการสะกดคำ ความเอาใจใส่ในการเรียน สุขภาพทั่วไปและความสามารถพิเศษของแต่ละคน องค์ประกอบเหล่านี้จะมีผลกระทบต่อนความสามารถทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนทั้งสิ้น

ยุพดี พูลเวชประชาสุข (2525 : 1) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดความยุ่งยากในการเขียนสะกดคำ คือ "ธรรมชาติของภาษาไทย มีพยัญชนะถึง 44 ตัว แต่มีเพียง 21 เสียง ทำให้ภาษาไทยมีคำซ้ำกันมากและมีความหมายต่างกัน ซึ่งหากขาดการสังเกตและหลักเกณฑ์ในการจดจำแล้ว ก็มีโอกาสเขียนสะกดคำผิดมาก"

ศรียา นิยมธรรม และ ประภัศร นิยมธรรม (2525 : 160 – 161) ได้ให้ความเห็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับสาเหตุการเขียนสะกดผิด โดยคำนึงถึงตัวเด็กเป็นประเด็นสำคัญ พร้อมทั้งได้เสนอแนะการฝึกสะกดคำ โดยพิจารณาจากสาเหตุการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียน ดังนี้

1. สะกดผิดเพราะความเลินเล่อ

1.1 เด็กที่เขียนเลินเล่อและอ่านไม่เก่ง ครูควรฝึกด้านการอ่านให้ก่อนแล้วค่อยมาฝึกหัดเขียน โดยให้สัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน

1.2 เลินเล่อแต่อ่านเก่ง ครูต้องให้เด็กเข้าใจว่าการสื่อความคิดจะมีประสิทธิภาพดีเพียงใดขึ้นอยู่กับความถูกต้องในการเขียนและการสะกดคำด้วย

2. สะกดคำผิดเพราะไม่ชอบอ่าน เด็กที่ไม่ชอบอ่านมักจะขาดความสังเกต ขาดประสบการณ์ ควรแก้ไขด้วยการหาหนังสือดีๆ ที่นอกเหนือจากตำราเรียนมาอ่าน หรือฝึกใช้พจนานุกรมเมื่อสงสัยในตัวสะกดตัวใด

3. สะกดผิด เพราะแยกเสียงไม่ดี อาจมีความบกพร่องทางการฟัง ควรแก้ไขด้วยการเน้นทักษะการฟัง

4. สะกดผิดเพราะสายตาไม่ดี เนื่องมาจากเป็นคำที่คล้ายคลึงกัน เช่น การ กานต์ เป็นต้น ควรแก้ไขด้วยการฝึกจำแนกคำ ฝึกสังเกตตัวสะกดอย่างละเอียด หากมีการอ่านไม่ดีขึ้น อาจใช้วิธีใช้นิ้วลากหรือสัมผัสไปตามอักษร จนกระทั่งจำตัวสะกดได้และให้เขียนคำในรูปประโยค

หรือเล่าเรื่องเมื่อคล่องขึ้นก็ตัดอันแรกออกไป เขียนสะกดคำโดยไม่ต้องใช้การสัมผัสแต่ใช้มองด้วยสายตา

5. สะกดผิดเพราะขาดหลักเกณฑ์ แก้ไขด้วยการให้เข้าใจหลักเกณฑ์นั้นๆ เช่น หลักการใช้สระไอ์ไม่ม้วน “ไ” เป็นต้น

คุชฎีพร ชำนิโรศานต์ (2527 : 45) ได้เสนอความคิดว่า “ข้อบกพร่องในการใช้ภาษา อาจเกิดจากการใช้คำผิดความหมาย ซึ่งอาจเกิดจากการที่มีคำที่มีรูปและเสียงหรือความหมายใกล้เคียงกัน หรืออาจเกิดจากการที่ผู้ใช้ภาษา ไม่รู้ความหมายหรือความหมายแฝงของคำ จึงทำให้เขียนสะกดคำผิด”

สาเหตุของการสะกดคำผิด เกิดจากผู้เรียนมีพื้นฐานไม่แน่นยำ ขาดความสังเกต ขาดความเอาใจใส่ ขาดการฝึกฝน ขาดหลักการที่ถูกต้อง ไม่เห็นความสำคัญ ตลอดจนสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ และครูขาดวิธีการสอนที่ดี

4. หลักการเขียนสะกดคำ

คิง (King. 1973 : 15) ได้เสนอหลักการสอนเขียนสะกดคำไว้ 6 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบ (Examine) ได้แก่ การตรวจสอบคำที่จะให้นักเรียนเขียนอย่างระมัดระวัง เช่น คำที่มีอุปสรรค (Prefix) และคำที่มีปัจจัย (Suffix) แล้วบันทึกไว้
2. ออกเสียง (Pronounce) ได้แก่ การออกเสียงคำที่จะเขียนให้ถูกต้อง
3. สะกดคำ (Spell) ได้แก่ การฝึกหัดสะกดคำที่จะเขียนด้วยปากเปล่า โดยออกเสียงดัง ๆ ทำเช่นนี้หลาย ๆ ครั้ง
4. เขียน (Write) ได้แก่ การฝึกเขียนคำที่สะกดนั้น ๆ 5 – 10 ครั้ง แล้วตรวจ
5. ใช้ (Use) นำคำที่เขียนสะกดคำมาแต่งเป็นประโยค
6. ทบทวน (Review) ทบทวนคำที่เขียนสะกดคำแต่ละคำในโอกาสต่อไป

ฟิตซ์เจอร์ลด์ (Fitzgerald. 1967 : 38) ได้เสนอแนะการสอนให้นักเรียนฝึกเขียนสะกดคำไว้ 5 ขั้นตอน คือ

1. ต้องให้นักเรียนรู้ความหมายของคำนั้น ๆ เสียก่อน โดยครูเป็นผู้บอกหรือเปิดพจนานุกรม แล้วให้นักเรียนอภิปรายสิ่งสำคัญ คือ ต้องเป็นความหมายที่ไม่ซับซ้อน
2. ต้องให้นักเรียนอ่านออกเสียงของคำที่ถูกต้องชัดเจน จะช่วยให้นักเรียนรู้คำนั้นได้อย่างแม่นยำ ทั้งรูปคำและการอ่านออกเสียง
3. ต้องให้นักเรียนมองเห็นรูปคำนั้น ๆ ว่า ประกอบด้วยพยัญชนะ สระ อะไรบ้าง และถ้าเป็นคำหลายพยางค์ ควรแยกให้ดูเป็นคำ
4. ต้องให้นักเรียนลองเขียนคำนั้น ๆ โดยการดูแบบและไม่ดูแบบ

5. สร้างสถานการณ์ให้นักเรียนนำคำนั้น ๆ ไปใช้ ซึ่งอาจเป็นการให้นักเรียนเขียนบรรยายภาพ บรรยายเรื่องราว หรือเขียนในกิจกรรมการเขียนโดยให้เหมาะกับวัย

รองรัตน์ อิศรภักดี และ เทือก กุสุมา ณ อยุธยา (2506 : 102) ได้เสนอวิธีสอนเขียนสะกดคำไว้ว่า

1. สอนคำที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียนและสิ่งที่ได้พบเห็นในชีวิตประจำวัน
2. สอนคำที่นักเรียนสนใจ และเข้าใจความหมาย
3. ทุกครั้งที่สอนคำใหม่เพิ่มเติม จะต้องทบทวนคำเก่าที่เคยเรียนมาแล้ว
4. ช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนเป็นพิเศษ โดยให้รู้จักสระ พยัญชนะก่อน พร้อมกันนั้นเมื่อพบคำเหล่านั้นในวิชาอื่น ต้องทบทวนให้นักเรียนได้นึกถึงคำที่เคยเรียนแล้ว
5. การทดสอบต้องทำอย่างสม่ำเสมอ เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนมีความสามารถในการสะกดคำมากน้อยเพียงใด
6. บันทึกผลงานนักเรียนแต่ละคนว่า ตั้งแต่เริ่มเรียนมีพัฒนาการไปมากน้อยเพียงใด จะได้ช่วยเหลือและส่งเสริมนักเรียนแต่ละคนได้ถูกต้อง
7. ดำเนินวิธีสอนอย่างถูกต้องให้แก่นักเรียน โดยช่วยเหลือนักเรียนเป็นขั้น ๆ ดังนี้
 - 1.1 ให้นักเรียนได้ยินคำที่สะกดอย่างชัดเจน
 - 1.2 ให้นักเรียนเขียนสะกดอย่างระมัดระวัง
 - 1.3 ให้นักเรียนอ่านคำสิ่งต่าง ๆ นั้นได้
 - 1.4 ทบทวนคำที่สะกดนั้นว่าถูกต้องเพียงใด
8. ถ้าครูเขียนคำใหม่บนกระดานดำแล้ว ให้นักเรียนลอกตาม ครูต้องเขียนให้ชัดเจน และอ่านง่าย
9. ครูต้องตรวจสอบดูที่นักเรียนจดจำคำใหม่ทุกครั้ง เพื่อป้องกันความผิดพลาด
10. เมื่อสอนสะกดคำไปแล้ว ถ้านักเรียนคนใดสะกดผิด ครูต้องแก้บนกระดานดำให้ชัดเจน หรือแก้ไขเป็นรายบุคคล

ประเทิน มหาพันธ์ (25 26 : 65) ได้เสนอแนะว่า การสอนสะกดคำมีวิธี 5 ขั้น ดังต่อไปนี้

1. ความหมายและการออกเสียง ครูต้องให้เด็กเข้าใจความหมายของคำ มองดูคำๆ นั้น และสามารถพูดออกมาให้เป็นประโยคโดยใช้คำนั้น
2. การมองเห็นรูปคำ ในขั้นนี้ครูต้องให้เด็กเห็นรูปคำที่สะกด ให้เด็กแยกคำนั้นออกเป็นพยางค์ ๆ ออกเสียงแต่ละพยางค์แล้วสะกดเป็นคำอีกครั้งหนึ่ง การมองเห็นรูปคำ จะช่วยให้

การสะกดได้มาก เมื่อเด็กได้เห็นคำในข้อความจะเป็นพยางค์เดียวหรือหลายพยางค์ ควรให้เด็กเห็นทั้งหมดเสียก่อนแล้วจึงแยกเป็นส่วนย่อย

3. การรำลึกถึงคำ ให้มองดูทั้งคำ แล้วสะกดตัวโดยไม่ต้องมองคำ ๆ นั้น เสร็จแล้วตรวจดูว่าการสะกดตัวของตนถูกต้องหรือไม่ หากสะกดผิดก็ให้กลับไปทำขั้น 1 - 3

4. การเขียนคำ ในขั้นนี้เด็กจะฝึกหัดเขียนคำให้ถูกต้อง ตรวจสอบการเขียนและการสะกดตัวให้ถูกต้องเรียบร้อย

5. การทบทวน ให้เด็กเขียนคำโดยไม่ต้องดูแบบ หากเขียนแบบถูกต้องถึง 3 ครั้ง ก็แสดงว่าเด็กรู้คำนั้นแล้ว ในขั้นนี้ถ้าจะให้เด็กจดจำได้มากยิ่งขึ้น ก็ควรให้เด็กลองนำไปใช้ เช่น ใช้ในการเขียนประโยค เขียนเรียงความ และเขียนจดหมาย เป็นต้น

การส่งเสริมให้เด็กสนใจในการหาคำใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น ครูควรจัดกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการสะกดคำ ดังนี้คือ

1. ให้เด็กช่วยกันหาคำที่มีเสียงเหมือนกัน เช่น บิน กิน ดิน ฯลฯ
2. ให้เด็กช่วยกันหาพยัญชนะมาเติมให้ครบ เช่น -าง (กาง) -า (เงา) ฯลฯ
3. เติมคำให้ได้ใจความตรงตามต้องการ เช่น เด็กกิน - ครู - เด็ก ฯลฯ
4. หาคำที่มีความหมายเหมือนกัน เช่น หมู - สุกร หม่า - สุนัข ฯลฯ
5. หาคำที่มีความหมายตรงกันข้าม เช่น ร้อน - เย็น ดำ - ขาว ฯลฯ
6. หาคำที่มีความหมายเฉพาะสิ่ง เช่น สิ่งที่ใช้สวมที่เท้า (รองเท้า) สิ่งที่ใช้ดื่ม(น้ำ, ยา) ฯลฯ
7. หาคำที่เสียงเหมือนกันแต่ความหมายไม่เหมือนกัน เช่น ข้า คำ หม่า ฯลฯ

นอกจากนี้ควรมีการจัดกิจกรรมการเล่นเกี่ยวกับการสะกดคำ ดังนี้ คือ

1. ใครรู้จักคำจำพวกเดียวกันมากกว่ากัน เช่น ชื่อสัตว์เลี้ยง สัตว์ป่า ชื่อต้นไม้ ชื่อดอกไม้ ชื่อสิ่งของเครื่องใช้ ใครรู้จักมากเป็นผู้ชนะ
2. ให้หาตัวอักษรที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะเดียวกัน เช่น แมว ม้า หมู หม่า ฯลฯ โดยจะให้เด็กเขียนมาก่อนก็ได้ หรือจะให้ช่วยกันเขียนบนกระดานก็ได้
3. ครูแจกรูปภาพต่าง ๆ แล้วให้เด็กเขียนคำอธิบายว่ารูปนั้น คืออะไร
4. ครูให้เด็กยื่นมือไปข้างหลังทุกคน แล้วครูส่งสิ่งของให้สัก 5 สิ่ง ให้เด็กจับต้องแต่ไม่ให้เห็นว่าเป็นอะไร เสร็จแล้วครูเก็บของ ให้เด็กทุกคนเขียนว่าสิ่งของที่ตนจับนั้นเรียกว่าอะไร ครูจะดูว่ารู้จักของนั้นเพียงใด และสะกดตัวได้แค่ไหน
5. ครูให้เด็กสังเกตสิ่งของที่วางไว้บนโต๊ะ ให้เวลาเด็กพอสมควร แล้วเก็บสิ่งของนั้น ให้เด็กเขียนรายชื่อสิ่งของที่เด็กเห็น ครูดูว่าเด็กสะกดคำได้ผิดถูกอย่างไร

สนิท ตั้งทวี (2528 : 32 - 33) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

1. ครูจัดหาเรียงความซึ่งอาจจะเป็นข่าวหรือบทความมาแจกให้นักเรียนอ่านในเวลาที่กำหนดแล้วให้นักเรียนลอกข้อความที่เห็นว่า น่าจะมีประโยชน์และข้อคิดที่เห็นว่าดีมาส่งครู โดยที่ครูจะต้องเน้นในเรื่องความถูกต้องของการเขียน รวมทั้งความประณีตสวยงามของตัวหนังสือ
2. ครูมอบให้นักเรียนไปอ่านบทความจากหนังสือพิมพ์ หรือจากวารสารต่าง ๆ แล้วให้นักเรียนคัดลอกข้อความที่น่าสนใจลงในบัตรรายการ โดยบอกแหล่งที่มาของข้อความนั้นให้ชัดเจน
3. แบ่งกลุ่มให้ไปหาคำยากจากหนังสือเรียน หรือหนังสืออื่น ๆ มาแจกกันแล้วบอกให้เขียน
4. รวบรวมคำศัพท์ต่าง ๆ โดยเขียนเรียงไว้เป็นหมวดหมู่ เช่น อาจจะเรียงตัวตามอักษร หรือเรียงตามความหมาย
5. ให้นักเรียนแต่ละคนเขียนศัพท์ลงในบัตรคำ แล้วใช้คำเหล่านั้นเขียนเป็นข้อความลงบนแถบประโยค
6. แข่งขันสะกดคำยากบนกระดานหน้าชั้น
7. ให้นักเรียนเขียนประกาศ โฆษณา บัตรเชิญ หรือบัตรอวยพร โดยครูเน้นถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงามและประณีต
8. ครูทำบัญชีคำยาก แล้วนำมาให้นักเรียนเขียนเป็นคำ ๆ โดยเน้นความถูกต้องชัด ครูอาจให้นักเรียนผลัดกันตรวจแล้วให้คะแนนแต่ละคน ให้นักเรียนบันทึกผลการสะกดคำยากของตนไว้ เพื่อพัฒนาการของตน
9. ครูให้นักเรียนแต่งประโยคโดยการกำหนดคำที่มักเขียนผิดให้ เช่น กังสดาล ขโมย ครหา ชนวน ประติมากรรม นัยน์ตา เวทมนต์ ฯลฯ
10. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นหมู่ ๆ ให้แข่งขันเขียนคำที่มักเขียนผิด

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2534 : 49 – 50) ได้เสนอแนะการสอนเขียนไว้ว่า การเขียนต้องควบคู่ไปกับการอ่านและกระบวนการสอนเขียนสะกดคำ ควรเป็นดังนี้

1. ให้นักเรียนออกเสียงคำที่เขียนให้ชัดเจน
1. ให้นักเรียนฝึกหัดออกเสียงคำนั้นอย่างชัดเจนและถูกต้อง
2. ให้นักเรียนรู้ความหมายของคำนั้น
3. ให้นักเรียนสะกดคำให้ได้

สรวาดี เพ็งศรีโคตร (2539 : 25) ได้สรุปหลักการสอนเขียนสะกดคำไว้ว่า “การสอนให้นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้องแม่นยำ ครูต้องตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำและหลักการสอนเขียนสะกดคำ ซึ่งพอจะสรุปวิธีการสอนเขียนสะกดคำภาษาไทยได้ดังนี้

1. ให้นักเรียนได้มองเห็นรูปคำว่ามีลักษณะอย่างไร ประกอบด้วย พยัญชนะ สระวรรณยุกต์ และตัวสะกดอะไรบ้าง
2. ฝึกให้นักเรียนออกเสียงคำนั้น ๆ ให้ชัดเจนเป็นคำ ๆ
3. ฝึกให้นักเรียนสะกดคำปากเปล่า โดยวิธีแจกลูกสะกดคำโดยออกเสียงดัง ๆ อย่างชัดเจน
4. สอนให้นักเรียนรู้และเข้าใจความหมายของคำนั้น ๆ และยกตัวอย่างการใช้คำนั้น ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ
5. ฝึกให้ลงมือเขียนสะกดคำนั้น ๆ หลาย ๆ ครั้ง
6. ให้นักเรียนระลึกคำที่เขียน แล้วเขียนสะกดคำโดยไม่ต้องดูแบบ
7. ตรวจสอบดูว่าถูกต้องหรือไม่ ถ้าไม่ถูกต้องให้กลับไปดูคำนั้นใหม่
8. ใช้คำที่เขียนนั้น มาแต่งประโยค โดยอาจแต่งด้วยปากเปล่าก็ได้
9. ทบทวนการเขียนอีกครั้งหนึ่ง โดยทำแบบฝึกทักษะ

วิธีการสอนเขียนสะกดคำมีมากมายหลายวิธี ที่สามารถที่จะเลือกใช้ให้เหมาะสมกับจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน สนใจและประสบความสำเร็จในการเขียนสะกดคำ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

สุภาพ ดวงเพชร (2533 : 72) ได้เปรียบเทียบความสามารถและความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีความสำคัญตามนัยทางสถิติที่ระดับ .01

ทศพร จันทนราช (2534 : 58 – 60) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร และการใช้แรงเสริมทางสังคมที่มีต่อการเขียนสะกดคำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนบ้านหัวทำนบ อำเภอห้วยแถลง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 16 คน ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร และนักเรียนที่ได้รับการใช้แรงเสริมทางสังคมเขียนสะกดถูกต้องแตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .01

บุญปก อ่อนเผ่า (2536 : 61) ได้ศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า ความสามารถทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 67.07

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

งานวิจัยต่างประเทศ

พินเตอร์ (Pinter. 1977 : 710 – 711 – A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดที่สอนโดยใช้เกมการศึกษา และสอนโดยใช้ตำรา กับนักเรียนระดับ 3 จำนวน 94 คน ในรัฐเพนซิลวาเนีย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำของกลุ่มที่ใช้เกมการศึกษาสูงกว่ากลุ่มที่สอนโดยใช้ตำรา

ชวอร์ต และโดห์ริง (Schwartz and Doehring, 1977 : 55) ได้ศึกษาถึงความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับ 2 – 6 จำนวน 160 คน โดยใช้รูปภาพที่มีความหมายแบบทดสอบการเขียนสะกดแบบเลือกตอบ และแบบทดสอบการเขียนสะกดคำยาก พบว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้รูปภาพที่มีความหมาย มีแนวโน้มของการเขียนสะกดสูงกว่านักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำแบบธรรมดา

พาสซานันตี (Passanante. 1979 : 56) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการสอนสะกดคำ โดยการใช้สอนแบบตามลำดับอักษร (i . t . a .) และแบบตามลำดับอักษรแบบเดิมกับนักเรียนในระดับ 1 ถึงระดับ 7 แล้วเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการสะกดคำโดยแบบทดสอบการอ่านหนึ่งฉบับ และแบบทดสอบการเขียนสองฉบับ พบว่า ผลการสอนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติ แต่เมื่อศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับความสามารถในการสะกดนั้น มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและยังให้ความคิดเห็นว่า การสะกดคำนั้น จะช่วยการอ่านและการเขียนได้ดีอีกด้วย

มิทเชล (Mitchell. 1980 : 1329 – A) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการสอนการเขียนสะกดคำ 3 แบบ คือ กลุ่มที่ 1 ใช้พจนานุกรม กลุ่ม 2 ใช้กิจกรรมการเขียนเรื่อง และกลุ่มที่ 3 ใช้พจนานุกรมและกิจกรรมการเขียนเรื่อง และมีกลุ่มควบคุมอีกกลุ่มหนึ่ง ผลการศึกษาพบว่า ทั้ง 3 กลุ่ม เขียนสะกดคำได้ดีกว่ากลุ่มควบคุม แต่ในเรื่องความคิดสร้างสรรค์ทางการเขียนและการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลองทั้งสามกลุ่มไม่แตกต่างกัน

เฮิร์ช (Hirsch. 1980 : 2912 – A) ได้ศึกษาวิธีสอนสะกดคำ 2 วิธี วิธีแรกเน้นครูเป็นผู้เลือกคำและทำการสอนก่อนสอบ วิธีที่ 2 เน้นที่แบบเรียนที่ใช้อยู่ทั่วไปที่มีแบบฝึกหัดและ

มีการทดสอบหลังสอน พบว่าวิธีสอนทั้ง 2 วิธี ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำนักเรียนมีผลดีขึ้น

จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ สรุปได้ว่าการสอนเขียนสะกดคำนักเรียนส่วนใหญ่เขียนสะกดคำผิดมาจากหลายสาเหตุ เช่น ขาดความสนใจ เอาใจใส่ มีปัญหาในคำที่ออกเสียงเหมือนกัน ตลอดจนการใช้วิธีการสอนของครูที่ไม่น่าสนใจ ขาดสิ่งเร้า และพบว่าการสะกดคำมีส่วนช่วยในการอ่านและการเขียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและสาเหตุในการเขียนสะกดคำผิด

งานวิจัยในประเทศ

สามารถ ศักดิ์เจริญ (2517:33-34) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาการเขียนสะกดการันต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดภาคใต้ พบสาเหตุ ดังนี้

1. เขียนผิดเพราะ เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนั้นเสมอ
2. เขียนผิดเพราะเขียนเทียบกับคำที่เคยรู้จักมาก่อน
3. เขียนผิดเพราะเขียนตามความหมายของคำ
4. เขียนผิดเพราะเขียนตามเสียงพูดหรือการออกเสียงซึ่งเคยออกเสียงผิด
5. เขียนผิดเพราะเขียนตามหลักภาษาหรือพจนานุกรม ซึ่งมีหลัก แต่คำนั้นไม่ได้

เขียนตามหลักนั้น ๆ

6. เขียนด้วยการเดา

และในปีเดียวกัน ไพจิตร วัฒนากุล (2517 :92-93) ได้ศึกษาสาเหตุการเขียนสะกดการันต์ผิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกศิลป์และแผนกวิทยาศาสตร์ ปรากฏว่าเหตุที่เขียนผิดมีดังนี้ คือ

1. มีประสบการณ์มาผิด
2. รู้หลักภาษาไม่แม่นยำ
3. ไม่ทราบความหมายอันแท้จริง
4. ออกเสียงผิด
5. ถ่ายทอดตามเสียงและตัวอักษรภาษาต่างประเทศ
6. เดา
7. เขียนตามความเคยชิน
8. ใช้แนวเทียบผิด
9. เขียนตามความนิยม

สาเหตุที่ทำให้นักเรียนสะกดคำผิด จากความคิดเห็นของนักการศึกษาดังกล่าวมาแล้วข้างต้น สรุปได้ว่า ประการแรกเป็นสาเหตุสภาพร่างกายของนักเรียนเอง ได้แก่ ด้านสุขภาพ อารมณ์ ความคิด เจตคติ เพศ วัย เช่น นักเรียนที่มีสุขภาพไม่สมบูรณ์ จึงมีข้อบกพร่องด้านการพูด การได้ยิน หรือ การมองเห็น ก็มีผลกระทบต่อการเขียนสะกดคำ ประการที่สอง ที่เป็นสาเหตุอันเกิดจากสภาพแวดล้อมตัวนักเรียน เช่น เกิดจากลักษณะภาษาไทยที่ยืมคำภาษาอื่น ๆ มาใช้ มีหลักเกณฑ์มากมายที่จะจำ นักเรียนขาดการฝึกฝนด้านการเขียน มีการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ของอักษรวิธและการใช้แนวเทียบผิด

งานวิจัยต่างประเทศ

ฮอร์น (Horn. 1960 : 1337 – 45) กล่าวว่า การสะกดผิดมีผลมาจากการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการออกเสียงด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเสียงสระ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ ดังต่อไปนี้

1. การเปลี่ยนแปลงในเรื่องเสียงร่ว
2. ภาษาถิ่นหรือภาษาเฉพาะท้องถิ่น
3. การเพิ่มและการเลิกใช้ตัวอักษรบางตัว
1. นักเขียนและสิ่งตีพิมพ์มีอิทธิพลต่อการสะกดคำ
2. หลักการสะกดซึ่งเป็นที่ยอมรับกันตามกาลเวลา

ฮิมเมอร์ (Hymer. 1963 : 573 – A) ได้ทำการวิเคราะห์และศึกษาเหตุผลในการเขียนสะกดคำของนักเรียนเกรดสี่และเกรดห้า พบว่าคำที่นักเรียนเขียนสะกดผิดเป็นคำที่นักเรียนไม่เคยเห็นมาก่อน ซึ่งมีทั้งคำพยางค์เดียวและสองพยางค์

จอห์นสัน (Johnson. 1972 : 6217 – A) ได้ศึกษาการเขียนสะกดและเหตุผลที่นักเรียนเกรดห้าเคยเขียนคำที่ใช้เสมอ พบว่านักเรียนเขียนสะกดคำผิดเพราะออกเสียงผิด และเขียนผิดเพราะมีประสบการณ์ผิด

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดของต่างประเทศ พบว่า ธรรมชาติของภาษา ครู วิธีสอน และนักเรียนต่างก็มีส่วนที่เป็นสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดทั้งสิ้น แต่ปัญหาสำคัญคือ นักเรียนขาดความเอาใจใส่ ไม่เห็นความสำคัญในการเขียนสะกดคำให้ถูก ทำให้เกิดผลเสียในด้านการใช้ภาษา

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

1. ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

ในการสร้างแบบฝึกสำหรับเด็ก มีองค์ประกอบหลายประการ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

ริเวอร์ (River. 1968 : 97 – 105) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกมีดังนี้

1. ต้องมีการฝึกนักเรียนมากพอสมควรในเรื่องหนึ่งๆ ก่อนที่จะมีการฝึกในเรื่องอื่นๆ ต่อไป ทั้งนี้ทำขึ้นเพื่อการสอนมิใช่ทำขึ้นเพื่อทดสอบ
2. แต่ละบทควรฝึกโดยใช้แบบประโยคเพียงหนึ่งแบบเท่านั้น
3. ฝึกโครงสร้างใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้แล้ว
4. ประโยคที่ฝึกควรเป็นประโยคสั้น ๆ
5. ประโยคและคำศัพท์ควรเป็นแบบที่ใช้พูดกันในชีวิตประจำวันที่นักเรียนรู้จักดีแล้ว
6. เป็นแบบฝึกที่นักเรียนใช้ความคิดน้อย
7. แบบฝึกควรมีหลายแบบ เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย
8. ควรฝึกให้นักเรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนไปแล้วไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ฮาลเรสส์ (สมบุรณ์ ทินกร, 2535 : 32 – 33 ; อ้างอิงจาก Halress. 93 – 94) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ว่า การเขียนแบบฝึกต้องแนในภาษาที่ใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียน และควรสร้างโดยใช้หลักจิตวิทยาในการแก้และสนองตอบ ดังนี้

1. ใช้แบบฝึกหลาย ๆ ชนิด เพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจ
2. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นนั้น ต้องให้นักเรียนสามารถแยกออกมาพิจารณาได้ว่า แต่ละแบบแต่ละข้อต้องการทำอะไร
3. ให้นักเรียนได้ฝึกการตอบแบบฝึกแต่ละชนิดแต่ละรูปแบบว่ามีวิธีการตอบอย่างไร
4. นักเรียนได้มีโอกาสสนองตอบสิ่งเร้า ด้วยการแสดงออกทางความสามารถและความเข้าใจลงในแบบฝึก
5. นักเรียนนำสิ่งที่เรียนรู้จากบทเรียน มาตอบในแบบฝึกให้ตรงเป้าหมายที่สุด

นอกจากนี้ ดวงเดือน อ่อนน่วม และคนอื่นๆ (2536 : 37) ยังได้เสนอแนะลักษณะของแบบฝึกที่ดีดังนี้

1. แบบฝึกหัดที่ดี ควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ คำสั่งหรือตัวอย่างไม่ควรยาวเกินไป เพราะจะทำให้เข้าใจยาก ควรปรับให้เหมาะสมกับผู้ใ้ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเองถ้าต้องการ
2. แบบฝึกที่ดี ควรมีความหมายต่อผู้เรียนและตรงตามจุดมุ่งหมายของการฝึก ลงทุนน้อย ใช้ได้นานและทันสมัยอยู่เสมอ

3. ภาษาและภาพที่ใช้ในแบบฝึกหัด ควรเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน

4. แบบฝึกหัดที่ดี ควรแยกฝึกเป็นเรื่อง ๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไป แต่ควรมีกิจกรรมหลายรูปแบบ เพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจ และไม่เบื่อหน่ายในการทำและเพื่อฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งจนเกิดความชำนาญ

5. แบบฝึกหัดที่ดี ควรมีทั้งที่กำหนดคำตอบให้ และแบบให้ตอบโดยเสรี การเลือกใช้คำ ข้อความ หรือรูปภาพในแบบฝึกหัด ควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย และตรงกับความสนใจของนักเรียน เพื่อว่าแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นจะได้ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินและความพอใจแก่ผู้ใช้ ซึ่งตรงกับหลักการเรียนรู้ที่ว่าเด็กมักจะเรียนรู้ได้เร็ว ในการกระทำที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ

6. แบบฝึกหัดที่ดี ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ให้รู้จักค้นคว้ารวบรวมสิ่งที่พบเห็นบ่อย ๆ หรือที่ตัวเองเคยใช้ จะทำให้นักเรียนเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ มากยิ่งขึ้น และจะรู้จักนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง มีหลักเกณฑ์ และมองเห็นว่าสิ่งที่เขาได้ฝึกฝนนั้น มีความหมายต่อเขาตลอดไป

7. แบบฝึกหัดที่ดี ต้องมีผลตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน ฉะนั้นการจัดทำแบบฝึกหัดแต่ละเรื่องควรจัดทำให้มากพอ และมีทุกระดับตั้งแต่ง่าย ปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อที่ว่าทั้งเด็กเก่ง ปานกลาง และเด็กอ่อน จะได้ทำได้ตามความสามารถทั้งนี้เพื่อให้เด็กทุกคนได้ประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึกหัด

8. แบบฝึกหัดที่ดี ควรเร้าความสนใจของนักเรียนตั้งแต่กิจกรรมแรกจนถึงกิจกรรมสุดท้าย

9. แบบฝึกหัดที่ดี ควรได้รับการปรับปรุงควบคู่ไปกับหนังสือแบบเรียนอยู่เสมอ และควรใช้ได้ทั้งในและนอกห้องเรียน

10. แบบฝึกหัดที่ดี ควรเป็นแบบฝึกที่สามารถประเมินและจำแนกความเจริญงอกงามของเด็กได้ง่าย

สรุปได้ว่า ลักษณะของแบบฝึกหัดที่ดีจะต้องเป็นแบบฝึกสั้น ๆ มีหลายรูปแบบ เป็นแบบฝึกที่เรียงจากง่ายไปยาก มีรูปภาพประกอบ ฝึกเพียงเรื่องเดียวในแบบฝึกนั้น ๆ มีคำอธิบายที่ชัดเจน กิจกรรมสนุกสนาน เร้าความสนใจของเด็ก เวลาฝึกพอเหมาะไม่นานเกินไป คำศัพท์ที่ใช้ฝึกสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และสามารถเขียนได้ด้วยตนเอง

2. ประโยชน์ของแบบฝึก

เพ็ตตี (Petty. 1963 : 469 – 472) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่า

1. เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระครูได้มาก เพราะแบบฝึกหัดเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบ และระเบียบ
2. ช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษา แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยเด็กในการฝึกฝนทักษะทางการใช้ภาษาให้ดีขึ้นแต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเด็กมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน การให้เด็กทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของเขา จะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น ดังนั้นแบบฝึกหัดจึงไม่ใช่สมุดฝึกที่ครูจะให้แก่เด็กบทตอบท หรือหน้าต่อหน้า แต่เป็นแหล่งประสบการณ์เฉพาะสำหรับเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ และเป็นเครื่องช่วยที่มีค่าของครูที่จะสนองความต้องการรายบุคคลในชั้น
4. แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน
 - ลักษณะการฝึกเพื่อช่วยให้เกิดผลดังกล่าวนั้น ได้แก่
 - 4.1 ฝึกทันทีหลังจากที่เด็กได้เรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ
 - 4.2 ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
 - 4.3 เน้นเฉพาะในเรื่องที่ผิด
5. แบบฝึกที่ใช้จะเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนแต่ละครั้ง
6. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นเป็นรูปเล่ม เด็กสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนตนเองได้ต่อไป
7. การให้เด็กทำแบบฝึกหัด ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่น หรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุง แก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทันทั่วทั้ง
8. แบบฝึกที่จัดขึ้นนอกเหนือจากที่มีอยู่ในหนังสือแบบเรียน จะช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่
9. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงานและเวลาในการที่จะต้องเตรียมสร้างแบบฝึกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาลอกแบบฝึกหัดจากตำราเรียนหรือกระดานดำ ทำให้มีเวลาและโอกาสได้ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ มากขึ้น
10. แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย เพราะการจัดพิมพ์ขึ้นเป็นรูปเล่มที่แน่นอน ย่อมลงทุนต่ำกว่าการที่จะใช้วิธีพิมพ์ลงกระดาษไขทุกครั้งไป นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ในการที่ผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างมีระบบและเป็นระเบียบ

ลอเรนซ์ และ ลอลลี (Lawranee and Lolly. 1972 : 286) ได้เสนอแนะว่า ควรใช้สิ่งของ รูปภาพ ที่นักเรียนเคยเห็น นำไปสู่การทำแบบฝึกหัดการสะกดคำและให้นักเรียนฝึกสะกดคำ โดยอาศัยรูปภาพเป็นหลัก เพื่อเตือนความจำของนักเรียนในเรื่องการเขียนสะกดคำซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ เอ็มเมอร์ล ที่เสนอแนะเอาไว้ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1964 (Emerald. 1964 : 206) ว่าควรแนะนำให้นักเรียนเรียนรู้ความหมายของคำโดยใช้รูปภาพ หนังสือ สำหรับนัก

เรียนควรมีรูปภาพ เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนมีประสบการณ์ในเรื่องความหมายของคำ ดังนั้นแบบฝึกหัดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ควรมีรูปภาพ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์พร้อมกับความหมายของคำนั้น ๆ ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน ซึ่งจะช่วยให้ครูสามารถปรับปรุงเนื้อหา วิธีการสอน และกิจกรรมในแต่ละบทเรียน ตลอดจนสามารถช่วยเด็กให้เรียนได้ดีที่สุดตามความสามารถของเขาด้วย

1. ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลงานของตนเองได้
2. ฝึกให้เด็กทำงานตามลำพัง โดยมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย

วีระ ไทยพาณิชย์ (2528 : 175) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้แบบฝึกไว้ว่าแบบฝึกเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ที่เกิดจากการกระทำจริงเป็น ประสบการณ์ตรงที่ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียน สามารถเรียนรู้และจดจำสิ่งที่เรียนได้ดี และนำการเรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์เช่นเดียวกันได้

ทวีศรี จันทรเอี่ยม (2532 : 45) กล่าวถึงการสร้างแบบฝึกว่า คำที่นำมาสร้างแบบฝึกเพื่อฝึกในแต่ละคาบไม่ควรเกิน 10 คำ เพื่อให้นักเรียนจะได้มีโอกาสฝึกฝนการเขียนได้เต็มที่จนประสบผลสำเร็จ ไม่เกิดความท้อถอยเสียก่อน ซึ่งเป็นการเสริมกำลังใจอีกด้านหนึ่ง

แบบฝึก ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเกิดทักษะ ความชำนาญ เกิดความเชื่อมั่นและความเข้าใจ อีกทั้งก่อให้เกิดกำลังใจและประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้

3. หลักการทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

ในการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เพื่อใช้ในการสอนนั้นต้องใช้หลักการทางจิตวิทยาการศึกษาเข้าช่วย เพื่อให้แบบฝึกที่สร้างขึ้นนั้น มีความสมบูรณ์เหมาะที่จะนำไปใช้กับนักเรียน

การใช้หลักจิตวิทยาของเด็ก ควรเน้นถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในการสร้างแบบฝึกของ รัชณี ศรีไพวรรณ (2517 : 412 – 413) ได้กล่าวถึงหลักในการจัดทำแบบฝึกทักษะว่า

1. ให้สอดคล้องกับจิตวิทยา และพัฒนาการของเด็ก และลำดับขั้นของการเรียน เด็กแรกเรียนยังมีประสบการณ์น้อย แบบฝึกทักษะจะต้องอาศัยรูปแบบ สีสวย จูงใจเด็ก และเป็นไปตามลำดับความยากง่ายเพื่อให้เด็กมีกำลังใจทำ
2. ให้มีจุดมุ่งหมายว่า มุ่งจะฝึกในด้านใด แล้วจัดเนื้อหาให้ตรงกับจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ครูต้องจัดทำไว้ล่วงหน้าเสมอ

3. ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของเด็ก ถ้าสามารถแยกตามความสามารถแล้วจัดทำแบบฝึกเพื่อส่งเสริมเด็กแต่ละกลุ่มได้ก็ยิ่งดี

4. ในแบบฝึกต้องมีคำชี้แจงง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อให้เด็กเข้าใจ ถ้าเด็กยังอ่านไม่ได้ครูต้องชี้แจงด้วยคำพูดที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ให้เด็กสามารถทำตามคำสั่งได้

5. แบบฝึกต้องมีความถูกต้อง ครูจะต้องตรวจพิจารณาดูให้ถี่ถ้วน อย่าให้มีข้อผิดพลาดได้

6. การให้เด็กทำแบบฝึกแต่ละครั้ง ต้องให้เหมาะสมกับเวลา และความสนใจของเด็กเล็ก ๆ ย่อมสนใจจะทำสิ่งใดอยู่ได้ไม่นาน

7. ควรทำแบบฝึกหลาย ๆ แบบ เพื่อให้เด็กเรียนรู้ได้กว้างขวางและส่งเสริมให้เกิดความคิด

แดคคาเนย์ และ โดแนลด์ (Daccanzay and Donald. 1963 : 306) ได้แนะนำรูปแบบของแบบฝึกสำหรับทักษะการเขียนไว้ ดังนี้

1. แบบฝึกให้เขียนตามแบบ (Copy Exercise)
2. แบบให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้มาเติมในช่องว่างให้เหมาะสม
3. แบบจับคู่ โดยจับคู่ข้อความ 2 ข้อความ ให้เรียงเป็นเนื้อเรื่องเดียวกัน
4. แบบฝึก แบบสร้าง คือ ให้ประโยคมาแล้วให้นำคำในวงเล็บท้ายประโยคมาใส่ลงในตำแหน่งที่ถูกต้องในประโยคเดิม
5. แบบให้สร้างประโยคจากคำที่กำหนดให้

สุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์พรหม (2523 ; 52 – 62) ได้นำหลักจิตวิทยาที่ควรนำมาใช้ในการทำแบบฝึกดังนี้

1. กฎการเรียนรู้ของ ธอร์นไดค์ (Thorndike) เกี่ยวกับกฎการฝึกหัดซึ่งสอดคล้องกับการทดลองของ วัดสัน (Watson) นั่นคือ สิ่งใดก็ตามที่มีการฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ ย่อมทำให้ผู้ฝึกคล่องแคล่วสามารถทำได้ดี ในทางตรงกันข้าม สิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้รับการฝึกหัด ทอดทิ้งไปนานแล้ว ย่อมทำได้ไม่เหมือนเดิม ต่อเมื่อมีการฝึกฝนหรือกระทำซ้ำ ๆ จะช่วยให้เกิดทักษะซ้ำ ๆ จะช่วยให้เกิดทักษะเพิ่มขึ้น

2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นสิ่งที่ครูควรคำนึงด้วยว่า นักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถ และความสนใจที่ต่างกัน ฉะนั้นในการสร้างแบบฝึกจึงควรพิจารณาถึงความเหมาะสม ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป และควรมีหลายแบบ

3. การจูงใจผู้เรียนนั้น ครูสามารถทำได้โดยการจัดแบบฝึกจากง่ายไปหายาก เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน เป็นการกระตุ้นให้ติดตามต่อไป และทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกแบบฝึก นอกจากนั้นการใช้แบบฝึกสั้น ๆ จะช่วยไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย

4. การนำสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิต และการเรียนรู้มาให้นักเรียนได้ทดลองทำ ภาษาที่ใช้พูดใช้เขียนในชีวิตประจำวันจะทำให้ผู้เรียนได้เรียนและทำแบบฝึกในสิ่งที่ใกล้ตัว นอกจากจะจำได้แม่นยำแล้ว นักเรียนยังสามารถนำหลักและความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์อีกด้วย

เพื่อความสอดคล้องกับวัย ความสามารถ ความสนใจของนักเรียน จึงมีหลักการทางจิตวิทยาการศึกษาหลายทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังที่ พรรรณี ชูทัย (2522 : 142) ได้สรุปแนวความคิดของนักจิตวิทยาการศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

1. กฎแห่งผล หมายถึง หลักการของ Thorndike ที่ว่าการกระทำใด ๆ ก็ตาม ถ้าเป็นสิ่งที่ผู้กระทำพึงพอใจก็จะทำพฤติกรรมนั้นๆ ซ้ำอีก ในทางตรงกันข้ามการกระทำใด ๆ ถ้ามีผลที่ไม่น่าพอใจ ผู้กระทำจะเลิกทำพฤติกรรมนั้น ดังนั้นแบบฝึกที่สร้างขึ้นตามหลักจิตวิทยาข้อนี้ จึงต้องให้นักเรียนสามารถทำแบบฝึกนั้นได้พอสมควร และควรมีคำเฉลยให้นักเรียนสามารถตรวจคำตอบได้หลังจากทำแบบฝึกเสร็จแล้ว

2. การฝึกหัด หมายถึง สรุปผลจากการทดลองของ Watson ว่าการเรียนรู้เกิดจากการฝึกหัด และความใกล้ชิด โดยเฉพาะการฝึกนั้น เป็นการแสดงพฤติกรรมเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่งซ้ำ ๆ เพื่อให้จำได้คงทน ซึ่งเป็นเรื่องจำเป็นในการฝึกทักษะต่างๆ ดังนั้นการสร้างแบบฝึกตามหลักจิตวิทยานี้จึงควรเน้นให้มีการกระทำซ้ำๆ เพื่อให้จำคำได้นานและสามารถเขียนได้ถูกต้อง เพราะการเขียนเป็นทักษะที่ต้องฝึกหัดอยู่เสมอ

3. การเสริมแรง หมายถึง หลักการของ Thorndike ว่าการกระทำใด ๆ ถ้าได้รับการเสริมแรงจะทำให้มีแนวโน้มให้เกิดการกระทำนั้น ๆ อีก ส่วนการกระทำใด ๆ ที่ไม่ได้รับการเสริมแรงย่อมลดความถี่ของการกระทำนั้น ๆ ให้ห่างและหายไป ดังนั้นการเรียนการสอนผู้เรียนมีปัญหาอยู่แล้ว ครูจึงควรเสริมแรงด้วยการให้กำลังใจอย่างดีแก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง และรู้สึกประสบความสำเร็จในงานที่ทำ

4. แรงจูงใจ เป็นสิ่งสำคัญในการเรียน ครูต้องรู้จักกระตุ้นให้นักเรียนตื่นตัว อยากรู้ อยากเรียน แบบฝึกที่น่าสนใจจะเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้นักเรียนอยากทำอยากฝึก และเกิดการเรียนรู้

มาลินี จุฑะรพ. (2537: 81 - 84) ได้กล่าวถึงหลักการของ ทฤษฎีการเชื่อมโยงของ กัทธรี (Guthrie's Contiguity Theory) ไว้ว่า การเรียนรู้เกิดจากการกระทำ คือมีความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองที่เข้าคู่กันได้ ในลักษณะที่การกระทำหรือสัมผัสไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้งและยังได้กล่าวถึงหลักกการทฤษฎีการเรียนรู้ของฮัลล์ (Hull' s Systematic Behavior Theory) ไว้ว่า การเรียนรู้เกิดจากการเสริมแรง ซึ่งเป็นการเสริมแรงโดยการให้รางวัลเพื่อให้เกิดการลดแรงขับหรือลดความต้องการลง ทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ขึ้น การเสริมแรงมี 2 ประเภทคือ

1. การเสริมแรงปฐมภูมิ (Primary reinforcement) คือการเสริมแรงที่จำเป็นต่อร่างกาย เช่น การให้อาหาร ขนมน้ำ อุณหภูมิที่พอเหมาะ เป็นรางวัลเพื่อสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของร่างกาย

2. การเสริมแรงทุติยภูมิ (Secondary reinforcement) คือ การเสริมแรงที่ไม่จำเป็นต่อร่างกาย แต่จำเป็นสำหรับจิตใจ โดยการกล่าวคำชมเชย หรือแสดงอาการที่เป็นการเสริมแรงโดยสิ่งเร้าอื่นๆ เช่น การมอง การยิ้มหรือการพยักหน้า

หลักจิตวิทยาดังกล่าวมาแล้วข้างต้น จะช่วยเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกที่ดีและน่าสนใจ เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน ทั้งช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างสนุกสนาน นักเรียนมีความพอใจที่จะเรียนและประสบผลสำเร็จในการเรียนนั้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

สุภาพ ดวงเพชร (2533 : 72) ได้เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช่แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กับการใช้แบบฝึกตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนวัดน้อยนพคุณ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า

1. ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. พัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช่แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. พัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช่แบบฝึกหัดตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช่แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กรรณิการ์ ศุภรเวทย์ศิริ (2533 : 63) ได้สร้างแบบฝึกการเขียน สะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดสุรินทร์ ผลการ วิจัยพบว่า แบบฝึกการเขียน

สะกดคำยากที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 91.11/88.31 และนักเรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังทำฝึกได้สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

อมรรัตน์ คงสมบูรณ์ (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถและความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยเกมและแบบฝึก และนำไปทดลองกับนักเรียนวัดพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำยากโดยใช้เกมและแบบฝึก มีความสามารถในการเขียนสะกดคำยากแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำยากโดยใช้เกมและแบบฝึก มีความสนใจในการเขียนสะกดคำยากแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปัญญา บัววิจนา (2536 : 80) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนจดหมายกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกโดยแบบฝึกทักษะการเขียนจดหมายกับโดยใช้แบบฝึกตามคู่มือครูการสอนภาษาไทย พบว่า ผลสัมฤทธิ์การเขียนจดหมายกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนจดหมายกับแบบฝึกหัดตามคู่มือการสอนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัดดังกล่าว พบว่า การสอนโดยใช้แบบฝึกหัด ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าการสอนโดยไม่ใช้แบบฝึกหัด ซึ่งไม่ว่าจะเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง การอ่าน และการเขียน ดังนั้น แบบฝึกหัดจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ของนักเรียน และจะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น เพราะแบบฝึกหัดเป็นเรื่องของการเรียนที่เน้นการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ จนนักเรียนเกิดความชำนาญและคล่องแคล่วในการเขียนคำ และจะส่งผลให้การเขียนสะกดคำของนักเรียนพัฒนาดียิ่งขึ้น

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

ชวอร์ต และ โดห์ริง (Schwartz and Doehring. 1977 : 55) ได้ศึกษาถึงความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับ 2 ถึงระดับ 6 จำนวน 160 คน โดยใช้รูปภาพที่มีความหมายและแบบทดสอบการเขียนสะกดคำแบบเลือกตอบ และแบบทดสอบการเขียนสะกดคำยาก พบว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้รูปภาพที่มีความหมาย มีแนวโน้มของการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำแบบธรรมดา ซึ่งสอดคล้องกับ ชเวนดิเงอร์ (Schwendiger. 1977:51) ได้ศึกษาผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนในระดับ 6 จำนวน 503 คน โดยใช้แบบฝึกที่มีรูปภาพ แบบเขียนตามคำบอกและแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ ผลปรากฏว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพ มีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้รูปภาพ

แคลนตัน (Clanton. 1977 : 7220 – A) ได้ศึกษาถึงผลของวิธีการตัดอักษรตามวิธีสะกดคำ โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดชนิดที่ลบอักษรออกจากคำ แล้วให้นักเรียนเติมตัวอักษรหายไป สัปดาห์ละ 4 แบบฝึกหัด รวม 3 สัปดาห์ กับนักเรียนระดับ 6 – 7 จำนวน 194 คน ผลปรากฏว่าคะแนนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน แต่คะแนนของกลุ่มทดลองหลังจากทำแบบฝึกหัดสูงกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึกหัด

แมนกีรี และบาลด์วิน (Mangieri and Baldwin. 1979 : 285 – 287) ได้ศึกษาเรื่องการเขียนสะกดคำ เพื่อจะตัดสินว่าการเข้าใจความหมายของคำจะมีส่วนสัมพันธ์กับการสะกดคำมากน้อยเพียงใด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 , 5 , 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ในรัฐ Carolina จำนวน 180 คน โดยใช้คำ 180 คำ ที่สุ่มมาจากหนังสือประมวลคำศัพท์ในคู่มือจำนวน 30,000 คำ พบว่านักเรียนทราบความหมายของคำที่จะเขียน นักเรียนจะสามารถเขียนสะกดคำนั้นได้ถูกต้อง แม้ว่าคำนั้นจะเป็นคำยากซึ่งประกอบด้วยกันหลายพยางค์ก็ตาม แสดงว่าการทราบความหมายของคำมีส่วนสัมพันธ์กับการเขียนสะกดคำในระดับสูง

แมคพีค (Mcpeake. 1979 : 7199-A) ได้ศึกษาผลการเรียนจากแบบฝึกอย่างเป็นระบบตั้งแต่เริ่มศึกษาถึงความสามารถในการอ่านและเพศที่มีต่อความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนประถมศึกษาที่เมือง Scituate และ Massachusetts จำนวน 129 คน พบว่า ทุกกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำสูงขึ้น ยกเว้นนักเรียนชายในกลุ่มที่มีความบกพร่องด้านการอ่านและพบว่าแบบฝึกช่วยปรับปรุงความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนทุกคน แต่ระยะเวลา 2 สัปดาห์ไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ในการสะกดคำใหม่ที่ยังไม่ได้ศึกษา และคะแนนของนักเรียนหญิงสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนั้นการอ่านยังมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียนสะกดคำกล่าวคือ นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงจะได้คะแนนในการสะกดคำสูงด้วย และพบว่าเวลาที่ใช้สำหรับการศึกษาการสะกดคำวันละ 20 นาที มีประโยชน์ที่จะทำให้นักเรียนสะกดคำได้ดียิ่งขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึก พอสรุปได้ว่าการสอนเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนทำแบบฝึก การเขียนตามคำบอกและการสอนปกติ ดังนั้นจึงควรส่งเสริมให้มีการสร้างแบบฝึกและปรับปรุงแบบฝึกให้มีรูปแบบและกิจกรรมต่าง ๆ ให้น่าสนใจ เพราะการฝึกเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนภาษาไทย โดยเฉพาะทักษะในด้านการเขียนสะกดคำต้องอาศัยการฝึกอย่างถูกวิธี จึงช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. วิธีดำเนินการทดลอง
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในกลุ่มโรงเรียนทุ่งหลวง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคีรีมาศ จังหวัดสุโขทัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ทั้งหมด 3 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 76 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการเขียนสะกดคำ ที่มีระดับสติปัญญาปกติและไม่มีภาวะพิการอื่นซ้ำซ้อน กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนเรียนร่วม โรงเรียนวัดลายมิตรภาพที่ 80 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคีรีมาศ จังหวัดสุโขทัย จำนวน 6 คน ซึ่งใช้วิธีคัดเลือก ดังนี้

1. คัดเลือกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียนสะกดคำจากนักเรียนทั้งหมดใน 1 ห้องเรียน โดยผู้วิจัยได้ทำการสำรวจเพื่อคัดแยก 4 ขั้นตอนดังนี้

- 1.1 ใช้แบบสำรวจปัญหาการเรียนของ ผดุง อารยะวิญญู (2535) ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร เป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่ใช้สำรวจความบกพร่องทางการเรียนของเด็ก ประกอบด้วยคำถาม 50 ข้อ ประเมินลักษณะความบกพร่องของเด็กในการเรียน 5 ด้านใหญ่ และ 25 ด้านย่อย ใช้มาตรฐานส่วนประเมินค่า 1-5 ใช้สำรวจเด็กในระดับประถมศึกษา เครื่องมือมีค่าความเที่ยงตรงตามมาตรฐานของเครื่องมือในการวิจัยที่ดี มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .98 มีเกณฑ์ปกติ (Noms) ให้เปรียบเทียบผู้วิจัย ครูประจำชั้นและครูผู้สอนประจำวิชา เป็นผู้ประเมิน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและไม่ผิดพลาด เนื่องจากผู้วิจัยมีความใกล้ชิดเด็กเป็นอย่างดี

หลังจากกรอกแบบสำรวจแล้ว ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลมา Plot ลงในกราฟที่มีลักษณะ Profile ของเด็ก โดยคัดเลือกเอาข้อมูลของนักเรียนคนที่เส้นกราฟตกในช่องเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 1-3 หมายถึงมีความบกพร่องในการเรียนรู้รุนแรง หรือเส้นกราฟตกในช่องเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 4-10 ซึ่งหมายถึงมีความบกพร่องในการเรียนรู้ที่มีความเสี่ยงสูง ตั้งแต่ 1 ด้านขึ้นไป ถือว่าเด็กมีความบกพร่องทางการเรียนรู้

1.2 ใช้แบบสำรวจปัญหาทางการเรียนรู้เฉพาะด้าน

เป็นแบบสำรวจเด็กที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้โดยเฉพาะ (Specific Learning Disabilities = SLD) ใช้สำรวจความบกพร่องในการเรียนรู้ 3 ด้าน คือ 1. ด้านการอ่าน 2. ด้านการเขียนและการสะกดคำ 3 ด้านคณิตศาสตร์ มีข้อสำรวจลักษณะจำนวน 100 ข้อ ใช้มาตราส่วนประเมินค่าตั้งแต่ 1 – 5 โดยที่ผู้วิจัยได้เลือกพิจารณาเฉพาะด้านที่ 2 คือด้านการเขียนและการสะกดคำมาใช้ในการทดลอง ซึ่งเป็นข้อมูลต่อเนื่องจากการสำรวจในข้อ 1.1 ส่วนอีก 2 ด้านนั้น ผู้วิจัยได้เก็บไว้เป็นข้อมูลสำหรับการช่วยเหลือในครั้งต่อไป เนื่องจากผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนเด็กอยู่แล้ว เด็กคนที่มีค่าเฉลี่ยของความบกพร่องในการเรียนรู้แต่ละด้านตั้งแต่ 2.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านนั้นๆ

1.3 ผู้วิจัยได้ สัมภาษณ์ผู้ปกครองของนักเรียนที่ได้จากการคัดเลือกและประเมินจากข้อ 1.1 และ 1.2 โดยการเชิญผู้ปกครอง มากรอกแบบการซักประวัติเด็ก เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยซักถามเกี่ยวกับความบกพร่องทางด้านการอ่าน การเขียน สะกดคำ การคิดคำนวณ เช่น เด็กอ่านเป็นคำไม่ได้เลย ไม่รู้จักตัวสระ พยัญชนะ อ่านเป็นคำได้แต่ไม่เข้าใจความหมาย อ่านเรื่องได้แต่จับใจความไม่ได้ ในด้านการเขียน เด็กที่ไม่สามารถเขียนตามคำบอกได้ เด็กลอกคำจากตัวอย่างไม่ได้ เด็กเขียนบรรยายความคิดเป็นประโยค เป็นข้อความยาวๆไม่ได้ เด็กสะกดคำไม่ได้ มีความบกพร่องทางการสะกดคำในลักษณะต่างๆเช่น ไม่สามารถอ่านลายมือได้ ลักษณะลายมือที่เส้นโตกว่าบรรทัดหรือเล็กกว่าบรรทัด ไม่อยู่ในบรรทัด ไม่เป็นรูปแบบที่แน่นอนหรือมีลักษณะอย่างอื่น ในด้านคณิตศาสตร์ เด็กคนที่ไม่เข้าใจจำนวน ไม่สามารถบวก ลบ คูณ หารได้ เด็กที่มีความบกพร่องด้านโจทย์ปัญหาคือเด็กที่ไม่สามารถบอกได้ว่าจะทำวิธีใด

1.4 ผู้วิจัยได้ทดสอบเด็กเป็นรายบุคคลเป็นขั้นตอนที่ 4 โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดทักษะด้านการอ่าน การเขียนและสะกดคำ ด้านการคิดคำนวณและโจทย์ปัญหา โดยผู้วิจัยให้เด็กอ่านคำจากแบบเรียนที่เรียนในชั้นที่กำลังเรียนอยู่ เพื่อประเมินความสามารถในการอ่าน ให้เด็กเขียนตามคำบอกโดยใช้หนังสือแบบเรียนที่เด็กเรียนอยู่ เพื่อประเมินความสามารถในการเขียนสะกดคำ ให้ทำแบบฝึกหัดคณิตศาสตร์ตามทักษะในระดับชั้นที่เรียนอยู่ และตรวจสอบแบบฝึกหัดเพื่อพิจารณาลายมือเด็ก ลักษณะการลากเส้น แล้วบันทึกความบกพร่องทั้งหมด เพื่อใช้ประกอบในการประเมินและตัดสินใจตามลักษณะที่บกพร่องเพื่อเป็นข้อมูลที่จะช่วยเหลือต่อไป

2. ผู้วิจัย นำข้อมูลตั้งแต่ข้อ 1.1 – 1.4 มาประมวลกันแล้วพิจารณาถึงความสอดคล้องของความบกพร่องทางการเรียนรู้ของเด็ก โดยตัดสินความสอดคล้องกันอย่างน้อย 2 ข้อ จาก 4 ข้อ โดย ผู้วิจัยได้พิจารณาถึงความจำเป็นและความรุนแรงในลักษณะที่ต้องการความช่วยเหลือ ซึ่งหากไม่ให้ความช่วยเหลือแล้วเด็กจะไม่สามารถจะเรียนหนังสือได้ หรือไม่มีพัฒนาการทางการเรียนเท่าที่ควร ไม่สามารถเรียนทันเพื่อนได้ จึงตัดสินว่า เป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยที่ผู้วิจัยได้พิจารณา เด็กคนที่มีผู้ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำ เพื่อคัดเลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง

3. ผู้วิจัยได้นำรายชื่อเด็กที่ได้รับการตัดสินว่ามีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่มีความเสี่ยงคือตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 10 ลงมา เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 6 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าแบ่งเป็น 4 ประเภทดังนี้

1. แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตั้งแต่บทที่ 1–8 จำนวน 36 แบบฝึก
2. แผนการสอนการเขียนสะกดคำ บทที่ 1 – 8 จำนวน 36 แผน
3. แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนสะกดคำ จำนวน 1 ฉบับ
4. แบบทดสอบระหว่างเรียน บทที่ 1 – 8 จำนวน 8 ฉบับ

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

1. แบบฝึกเขียนสะกดคำ ได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตร ความคิดรวบยอด จุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาวิชาภาษาไทยในหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 - 1.2 ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการเขียนสะกดคำ และแบบฝึกเขียนสะกดคำ
 - 1.3 นำคำยาก จำนวน 72 คำซึ่งคัดเลือกเฉพาะคำที่นักเรียนสามารถอ่านได้ จากแบบฝึกอ่านคำยากในบทเรียนของบทเรียนที่ 1 – 8 ในหนังสือเรียนภาษาไทย (ชุดฝึกพื้นฐาน) ตามหลักสูตรประถมศึกษาปีที่ 4 ของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีทั้งหมดจำนวน 95 คำ มาสร้างแบบฝึกเขียนสะกดคำ 36 ชุด แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ประกอบด้วยกิจกรรมต่อไปนี้
 - 1.3.1 ประสมคำจากภาพ
 - 1.3.2 เลือกเติมอักษรที่กำหนดให้ลงในช่องว่างให้เป็นคำที่ถูกต้อง
 - 1.3.3 เติมอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้

1.4 นำแบบฝึกเขียนสะกดคำและแผนการสอน เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษา
ปริญญานิพนธ์ตรวจและแก้ไขข้อบกพร่อง นำมาปรับปรุงแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน
ตรวจสอบและพัฒนา ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

รศ. ทิพย์สุดา นัยทรัพย์ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาไทยและ การสอน
ภาษาไทย สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก

ดร. สุขแก้ว คำสอน ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการวิจัยวัดผลและ
ประเมินผล สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก

อาจารย์ศิริวิมล ใจงาม ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนการศึกษาพิเศษและ
มีประสบการณ์การทำงานกับเด็กพิเศษมาไม่น้อยกว่า 5 ปี สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัด
พิษณุโลก

1.5 นำแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ควบคู่กับ
แผนการสอน เพื่อหาแนวทางปรับปรุงแก้ไขกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการ
เขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลศรีมาศ (วัดบึง) สังกัดสำนักงานการ
ประถมศึกษาอำเภอศรีมาศ จังหวัดสุโขทัย จำนวน 10 คน

1.6 นำแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปทดลองกับกลุ่ม
ตัวอย่าง คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4 โรงเรียนเรียนร่วม โรงเรียนวัดลายมิตรภาพที่ 80 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
อำเภอศรีมาศ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย จำนวน 6 คน

2. แผนการสอนมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง ศักราช
2533) คู่มือครู แบบเรียนและแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของกรมวิชา
การกระทรวงศึกษาธิการ

2.2 นำคำยากที่ได้จากหนังสือแบบเรียนวิชาภาษาไทย ชุด พื้นฐานภาษา ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 เล่ม 1 ในบทที่ 1-8 ที่หลักสูตรกำหนดเป็นคำยากในบทเรียนโดยคัดเลือกคำ
เฉพาะที่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการเขียนสะกดคำ สามารถอ่านได้ถูกต้อง
จำนวนทั้งหมด 72 คำ มาทำกำหนดการสอนและทำแผนการสอน ซึ่งมีคำดังนี้คือ

บทที่ 1 คำว่า ปาลเปริญญ วชิรญาณ บุตร เตียรจฉาน จาริต ประมาท
รชัญญ์ เซวณ์ ศพ ปราศจาก สุภาสิต

บทที่ 2 คำว่า กลวิธี จวัค ทัพพี พิจารณา ภูมิใจ อารมณฺ์ เสนห์

บทที่ 3 คำว่า พระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระชนมายุ มกราคม กิจการ บริหาร
เยอรมัน ไพรชนีย์ ไทโรเลข ไทโรศัพท์ คมนาคม กุญชร เสน่ง นรชาติ มลาย อังกฤษ
ฝรั่งเศษ หฤทัย

บทที่ 4 คำว่า เข้มข้น คุณค่า ทรมาน ธรรมชาติ ภาควิชา มลทิน วัตถุ เศร้าใจ สมบูรณ์ สาบสูญ เหตุการณ์ อัมฤต

บทที่ 5 คำว่า พงศาวดาร พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว กิตติศัพท์ วีรบุรุษ พระเจ้าปาลรัฐ

บทที่ 6 คำว่า จักรเย็บผ้า เทศกาล เงินบำนาญ สัญญา มิตรจิตมิตรใจ

บทที่ 7 คำว่า กตัญญู ขยำ ขยี้ พระธรรม แม่พดารา ทะนุถนอม แม่โพสพ

บทที่ 8 คำว่า คอมพิวเตอร์ สัปดาห์ วิทยาศาสตร์ วิทยาการ ดิจิทัล อวกาศ สังเกต

2.3 นำคำยากมาเป็นเนื้อหาในการทำแผนการสอน โดยมีส่วนประกอบดังนี้

2.3.1 ความคิดรวบยอด

2.3.2 จุดประสงค์

2.3.3 เนื้อหา

2.3.4 กิจกรรมการเรียนการสอนตามขั้นตอนต่อไปนี้

- ชี้นำเข้าสู่บทเรียนโดยการทบทวนคำศัพท์เดิม
- ชี้นำดำเนินการเรียนการสอน
- ชี้นำฝึกโดยใช้แบบฝึกสะกดคำยาก
- ชี้นำสรุป

2.3.5 สื่อการเรียนการสอน

2.3.6 ประเมินผล

2.4 นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแล้วไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา ค. วิจารณ์เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้ รวมทั้งแก้ไขปรับปรุง

2.5 นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงโครงสร้างและปรับปรุงแก้ไข

2.6 นำแผนการสอนการเขียนสะกดคำที่ปรับปรุงแล้ว จำนวน 5 แผนคือแผนที่ 1- 5 ไปทดลองสอนกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลศิริมาศ (วัดบึง) ซึ่งมีคุณสมบัติเหมือนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน เพื่อหาข้อบกพร่องและปรับปรุงแก้ไข

2.7 ปรับปรุงแก้ไขแผนการสอนแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอข้อเสนอแนะ ก่อนนำไปใช้ทดลองสอนจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนสะกดคำ ได้ดำเนินการสร้าง ดังนี้

ในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียน เทคนิคการวิเคราะห์ข้อสอบจาก

หนังสือเทคนิคการวัดผล (ชวาล แพรัตกุล. 2518 : 135 – 247) และหนังสือเทคนิคการเขียนข้อสอบ (ชวาล แพรัตกุล. 2520 : 1 – 402) มีขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำ ดังนี้

3.1 สร้างแบบทดสอบความสามารถการเขียนสะกดคำ โดยใช้คำยากในบทเรียนที่ 1 – 8 จำนวน 72 คำ มาสร้างเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ

3.2 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม 3 ท่าน ซึ่งเป็นอาจารย์ที่เชี่ยวชาญด้านการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ 1 คน อาจารย์ที่เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย 1 คน และอาจารย์ที่เชี่ยวชาญด้านการวัดผลการศึกษา 1 คน

3.3 เกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำ คือ ข้อละ 1 คะแนน

3.4 เกณฑ์การตัดสินในการประเมินผลรวมหลังเรียนมีเกณฑ์ดังนี้

ได้คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป หรือได้คะแนน 48 คะแนนขึ้นไป

จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน หมายถึง มีความสามารถเขียนสะกดคำระดับดีมาก

ได้คะแนนร้อยละ 70 ขึ้นไป หรือได้คะแนน 42 - 47 คะแนน

จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน หมายถึง มีความสามารถเขียนสะกดคำระดับดี

ได้คะแนนร้อยละ 60 ขึ้นไป หรือได้คะแนน 36 - 41 คะแนน

จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน หมายถึง มีความสามารถเขียนสะกดคำอยู่ในระดับปานกลาง

ได้คะแนนร้อยละ 50 ขึ้นไป หรือได้คะแนน 31 - 35 คะแนน

จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน หมายถึง มีความสามารถเขียนสะกดคำอยู่ในระดับพอใช้

ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50 หรือได้คะแนนต่ำกว่า 30 คะแนน

จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน หมายถึง มีความสามารถเขียนสะกดคำระดับควรปรับปรุง

3.5 การตรวจ สอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบทดสอบโดยการนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน พิจารณาตรวจสอบ ลงความเห็นว่ามีข้อทดสอบแต่ละข้อตรงกับวัตถุประสงค์หรือไม่ โดยกำหนดแนวคิดเห็นไว้ดังนี้

+ 1 = แน่ใจว่าข้อทดสอบวัดวัตถุประสงค์ข้อนั้น

0 = ไม่แนใจว่าข้อทดสอบวัดวัตถุประสงค์ข้อนั้น

- 1 = แน่ใจว่าข้อทดสอบไม่วัดวัตถุประสงค์ข้อนั้น

3.6 นำคะแนนรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ อ่านมาหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการแทนค่าในสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์

ΣR แทน คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

หาค่าดัชนี IOC ถ้าค่า IOC ที่คำนวณได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.6 แบบทดสอบนั้นเป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรมนั้น ถ้าดัชนี IOC ข้อทดสอบใดน้อยกว่า 0.6 แบบทดสอบนั้นก็ถูกตัดออกไป หรือนำมาปรับปรุงแก้ไขใหม่ให้ดีขึ้น (บุญเชิด ภิญโญ อนันตพงษ์. 2527 : 89 – 91)

3.7 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลศรีมราช (วัดบึง) สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอศรีมราช จังหวัดสุโขทัย จำนวน 10 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น(Reliability) โดยใช้สูตร KR 20 (อ้างอิงจากวิราพร พงศ์อาจารย์. 2542 : 175.) ได้ความเชื่อมั่น 0.71

3.8ปรับปรุงจัดทำเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนสะกดคำฉบับสมบูรณ์ จำนวน 1 ฉบับ ใช้ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างก่อนการทดลองและเมื่อสิ้นสุดการทดลอง

4. การสร้างแบบทดสอบระหว่างเรียน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบระหว่างเรียน ตั้งแต่บทที่ 1-8 ดังนี้

4.1 ศึกษาทฤษฎีและวิธีสร้างข้อสอบแบบอิงเกณฑ์จากหนังสือการทดสอบแบบอิงเกณฑ์และแนวคิดวิธีการของบุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ (2527 : 1 – 170)

4.2 วิเคราะห์จุดประสงค์การเขียนจากหลักสูตรและคู่มือครูภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) เพื่อใช้ในการทดสอบ ระหว่างเรียน

4.3 นำคำยากบทที่ 1 – 8 จำนวน 72 คำ เป็นคำที่ใช้สร้างแบบฝึกมาสร้างแบบทดสอบระหว่างเรียน โดยคัดเลือกเอาเฉพาะคำที่กลุ่มตัวอย่างสามารถอ่านได้ถูกต้อง

4.4 นำแบบทดสอบระหว่างเรียนที่สร้างขึ้นไปให้คณะกรรมการและผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบระหว่างเรียน

4.5 นำแบบทดสอบมาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำมาทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

วิธีดำเนินการทดลอง

1. แบบทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบ One – Group Pretest – Posttest Design (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2538 : 120) ดังนี้

กลุ่ม	สอบก่อน	วิธีสอน	สอบหลัง
E	T1	X	T2

เมื่อ E แทน กลุ่มทดลอง

X แทน การสอนเขียนสะกดคำยากโดยใช้แบบฝึก

T1 แทน ความสามารถเขียนสะกดคำก่อนการทดลองของกลุ่ม E

T2 แทน ความสามารถเขียนสะกดคำหลังการทดลองของกลุ่ม E

2.ขั้นตอนการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 เป็นเวลา 9 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 60 นาที คือตั้งแต่วันจันทร์ – วันศุกร์ เวลา 14.30–15.30 น. เว้นวันพุธ เนื่องจากนักเรียนต้องเรียนกิจกรรมลูกเสือ - ยุวกาชาด รวมทั้งสิ้น 36 ครั้ง และมีการทดสอบระหว่างเรียนทุกบทเรียน โดยมีขั้นตอนการดำเนินการทดลอง ดังนี้

1. ก่อนที่จะดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยขอให้บัณฑิตวิทยาลัยออกหนังสือเรียนเชิญผู้เชี่ยวชาญ 3 คนในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และขออนุญาตผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีนักเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่างและไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างเพื่อทำการทดลองและดำเนินการวิจัย

2. ผู้วิจัยดำเนินการคัดเลือกเด็กที่มีความบกพร่องจากการเรียนรู้ โดยผู้วิจัย ครูประจำชั้นและครูประจำวิชาเป็นผู้ใช้แบบสำรวจความบกพร่องทางการเรียน คัดเลือกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ของผดุง อารยะวิญญู (2535 : 129 – 139) และการคัดแยกอีก 3 ขั้นตอนดังที่กล่าวมา

3. ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียนวัดลายมิตรภาพที่ 80 เพื่อทดลองงานวิจัยครั้งนี้

4. ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการทดลอง และดำเนินงานตามขั้นตอนการทดลองตามแผนการสอนเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกแก่ครูประจำชั้นของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

5. สร้างความคุ้นเคยกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนที่เป็นกลุ่มทดลอง

6. ผู้วิจัยทำการทดลองความสามารถเขียนสะกดคำกับกลุ่มทดลองก่อนสอนตามแผนการสอน โดยใช้แบบทดลองวัดความสามารถเขียนสะกดคำ ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 1 ชั่วโมง 20 นาที

3. ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการสอนเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกกับกลุ่มทดลอง สัปดาห์ละ 4 ครั้ง ตั้งแต่วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ เวลา 14.30 – 15.30 เว้นวันพุธ เนื่องจากเป็นกิจกรรมการเรียนลูกเสือและยุวกาชาด และมีการสอบระหว่างเรียนทุกบทเรียน มีลำดับการสอน ดังนี้

สัปดาห์ที่	แผนการสอน ครั้งที่	วัน	กิจกรรม	
			เนื้อหา (คำยาก)	แบบฝึก
1	1	จันทร์	ปาลเปรีญญ วชิรญาณ	ชุดที่ 1
	2	อังคาร	บุตร เตียรจณาน	ชุดที่ 2
	3	พุธ	พฤษ จาริต ประมาท	ชุดที่ 3
	4	พฤหัสบดี	ศุภร์ รกชัญ เชาวัน	ชุดที่ 4
2	5	จันทร์	ศพ ปราศจาก	ชุดที่ 5
	6	อังคาร	สุภาษิต กลวิธี	ชุดที่ 6
	7	พุธ	จวก ทัพพี	ชุดที่ 7
	8	พฤหัสบดี	พิจารณา ภูมิใจ	ชุดที่ 8
3	9	จันทร์	เสน่ห์ อารมณ	ชุดที่ 9
	10	อังคาร	พระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระชนมายุ	ชุดที่ 10
	11	พุธ	มกราคม กิจการ	ชุดที่ 11
	12	พฤหัสบดี	บริหาร เยอรมัน	ชุดที่ 12
4	13	จันทร์	ไปรษณีย์ มลาย	ชุดที่ 13
	14	อังคาร	โทรเลข โทรศัพท์	ชุดที่ 14
	15	พุธ	คมนาคม กุญชร	ชุดที่ 15
	16	พฤหัสบดี	เสน่ง นรชาติ	ชุดที่ 16
5	17	จันทร์	อังกฤษ ฝรั่งเศส	ชุดที่ 17
	18	อังคาร	हत्य चमन	ชุดที่ 18
	19	พุธ	คุณค่า ทรมาน	ชุดที่ 19
	20	พฤหัสบดี	ธรรมชาติ ภาควิชา	ชุดที่ 20

สัปดาห์ที่	แผนการสอน ครั้งที่	วัน	กิจกรรม	
			เนื้อหา (คำยาก)	แบบฝึก
6	21	จันทร์	มลทิน วัดฤ	ชุดที่ 21
	22	อังคาร	เศร้าใจ สาบสูญ	ชุดที่ 22
	23	พุธ	สมบูรณ์ เหตุการณ์	ชุดที่ 23
	24	พฤหัสบดี	อัปลักษณ์ พงศาวดาร	ชุดที่ 24
7	25	จันทร์	พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว	ชุดที่ 25
	26	อังคาร	พระเจ้าแผ่นดิน วีรบุรุษ	ชุดที่ 26
	27	พุธ	กิตติศัพท์ จักรเย็บผ้า	ชุดที่ 27
	28	พฤหัสบดี	เทศกาล เงินบำนาญ	ชุดที่ 28
8	29	จันทร์	สัญญา มิตรจิตมิตรใจ	ชุดที่ 29
	30	อังคาร	ทะนุถนอม กตัญญู	ชุดที่ 30
	31	พุธ	ขยำ ขย่ม	ชุดที่ 31
	32	พฤหัสบดี	แม่นพดารา แม่โพสพ	ชุดที่ 32
9	33	จันทร์	พระธรณี ดึกดำบรรพ์	ชุดที่ 33
	34	อังคาร	สัปดาห์ วิทยาศาสตร์	ชุดที่ 34
	35	พุธ	คอมพิวเตอร์ อวกาศ	ชุดที่ 35
	36	พฤหัสบดี	วิทยาการ สังเกต	ชุดที่ 36

4. เมื่อทดลองครบ 9 สัปดาห์แล้ว ทำการทดสอบความสามารถการเขียนสะกดคำ กับกลุ่มทดลองหลังทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนสะกดคำ โดยทดสอบเป็นรายบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนสะกดคำ ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 โดยใช้สูตรการหาเกณฑ์ประสิทธิภาพ
2. การศึกษาหาความสามารถเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่เรียนในโรงเรียนเรียนร่วม โดยใช้แบบฝึกวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และประเมินระดับความสามารถในการเขียนสะกดคำ
3. การเปรียบเทียบความสามารถเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่เรียนร่วมในโรงเรียนปกติก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิตินอนพาราเมตริกทดสอบแบบ The Wilcoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test ที่ระดับนัยสำคัญ .05

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนสะกดคำ ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 โดย 80 ตัวแรกใช้สูตร ดังนี้

$$E_1 = \frac{\bar{X}}{A} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนสะกดคำ
	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนจากการทดสอบระหว่างเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบระหว่างเรียน

สำหรับ 80 ตัวที่สองใช้สูตร ดังนี้

$$E_2 = \frac{\bar{F}}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนสะกดคำ
	$\bar{F}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนจากการทดสอบหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

2. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ความสามารถเขียนสะกดคำ

2.1 ค่าคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบ คำนวณได้จากสูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนักเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน คำนวณได้จากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์.2530:76)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนนักเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

3. สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถทางการเขียนสะกดคำ ก่อนและหลังการสอนเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึก โดยใช้สถิตินอนพาราเมตริกทดสอบแบบ The Wilcoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test คำนวณจากสูตร (นิภา ศรีไพโรจน์. 2533 : 92)

	$D = Y - X$	
เมื่อ	D	แทน ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนน X และ Y ก่อนและหลังการทดลอง
	X	แทน ความสามารถเขียนสะกดคำก่อนทำการทดลอง
	Y	แทน ความสามารถเขียนสะกดคำหลังทำการทดลอง

หาความแตกต่างของข้อมูลแต่ละคู่ กับด้วยเครื่องหมาย บวก และ ลบ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาจัดอันดับจากน้อยไปหามาก โดยให้ค่าที่น้อยที่สุดอยู่ในอันดับที่มีเครื่องหมายบวก และผลรวมของอันดับที่มีเครื่องหมายลบ ค่าของผลรวมของอันดับที่มีค่าน้อยกว่าเป็นค่า T ที่จะทำการทดสอบ (โดยไม่คิดเครื่องหมาย)

4. หาสัมประสิทธิ์ของความเที่ยงของเครื่องมือ โดยใช้วิธีของคูเดอร์และริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson) KR20 วิราพร พงศ์อาจารย์ (2542 : 175-176)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right\}$$

n	หมายถึง	จำนวนข้อคำถามในแบบทดสอบ
S^2	หมายถึง	ความแปรปรวน
p	หมายถึง	สัดส่วนของจำนวนคนที่ตอบถูกในแต่ละข้อ
q	หมายถึง	สัดส่วนของจำนวนคนที่ตอบผิดในแต่ละข้อ ($q = 1-p$)

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเรียนร่วมโดยใช้แบบฝึกสะกดคำ มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล
นำเสนอ ดังนี้

1. การศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนสะกดคำ ดังมีรายละเอียดในตาราง 1

ตาราง 1 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนสะกดคำตามเกณฑ์ 80/80

นักเรียน (คนที่)	คะแนนระหว่างเรียน (บทที่ / คะแนนเต็ม)										คะแนนความสามารถ เขียนคำหลังเรียน	
	1/21	2/12	3/27	4/22	5/11	6/11	7/11	8/12	รวมคะแนน	ร้อยละ	คะแนน 60	ร้อยละ
1	17	11	25	20	9	9	10	12	113	88.98	48	80.00
2	20	12	25	19	9	9	10	12	116	91.34	53	88.33
3	15	11	22	18	8	9	9	10	102	80.31	35	58.33
4	18	12	24	16	9	11	11	12	113	88.98	51	85.00
5	16	12	26	18	9	9	11	12	113	88.98	49	81.67
6	21	12	24	20	11	10	10	12	120	94.49	55	91.67
X									112.83	88.85	48.50	80.83
									E ₁	88.85	E ₂	80.83

จากตาราง 1 พบว่าความสามารถการเขียนสะกดคำยากของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเรียนร่วม โดยใช้แบบฝึกสะกดคำ ระหว่างเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม เท่ากับ 112.83 คิดเป็นร้อยละ 88.85 และความสามารถการเขียนสะกดคำหลังเรียน มีค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเท่ากับ 48.50 คิดเป็นร้อยละ 80.83 ผลของการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนสะกดคำตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 มีค่าประสิทธิภาพ 88.85/80.83 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2.การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเรียนร่วม ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกสะกดคำ วิเคราะห์โดยใช้สถิตินอนพาราเมตริก ทดสอบแบบวิลคอกซัน (The Wilcoxon Mathched Pairs Singed – Ranks Test) ดังมีรายละเอียดในตาราง 2 - 3

ตาราง 2 คะแนนความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเรียนร่วม โดยใช้แบบฝึกสะกดคำ

คนที่	คะแนนความสามารถ เขียนสะกดคำก่อนการทดลอง (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)	คะแนนความสามารถ เขียนสะกดคำหลังการทดลอง (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)	ผลต่างของคะแนน
1	26	48	22
2	32	53	21
3	38	35	3
4	35	51	16
5	30	49	19
6	38	55	17
$\bar{x}$	33.17	48.50	16.33
S.	4.54	7.09	6.92

จากตาราง 2 พบว่า คะแนนความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ก่อนได้รับการสอน โดยใช้แบบฝึกสะกดคำอยู่ระหว่าง 26–38 คะแนน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 33.17 คือ มีความสามารถเขียนสะกดคำอยู่ในระดับไม่ผ่าน และภายหลังจากการได้รับการสอน โดยใช้แบบฝึกสะกดคำ มีคะแนนระหว่าง 35 – 55 คะแนน ค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 48.50 คะแนน

ตาราง 3 การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเรียนร่วมที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกสะกดคำ

นักเรียน (คนที่)	คะแนน (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)		ผลต่าง ของคะแนน $d = Y - X$	ลำดับที่ ความแตกต่าง	ลำดับตามเครื่องหมาย	
	ก่อนทดลอง (X)	หลังทดลอง (Y)			บวก	ลบ
1	26	48	+22	6	6	-1
2	32	53	+21	5	5	
3	38	35	-3	1		
4	35	51	+16	2	2	
5	30	49	+19	4	4	
6	38	55	+17	3	3	
T = 0 *					T + = +20	T - = -1

* $p \leq .05$ ($T_{(.05, 6)} = 0$)

จากตาราง 3 พบว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการเขียนสะกดคำที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกสะกดคำก่อนการทดลอง และหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการทดลอง นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการเขียนสะกดคำ มีความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากสูงกว่าก่อนการทดลอง สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ความสามารถทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ทางการเขียนสะกดคำ ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกสะกดคำหลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีการทดสอบประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเขียนสะกดคำยากก่อนและหลังใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคีรีมาศ จังหวัดสุโขทัย

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. แบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ความสามารถทางการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการเขียนสะกดคำ ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกสะกดคำหลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในกลุ่มโรงเรียนท่งหลวง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคีรีมาศ จังหวัดสุโขทัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ทั้งหมด 3 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการเขียนสะกดคำ ที่มีระดับสติปัญญาปกติและไม่มีคามพิการอื่นซ้ำซ้อน กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนเรียนร่วม โรงเรียนวัดลายมิตรภาพที่ 80 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคีรีมาศ จังหวัดสุโขทัย จำนวน 6 คน ซึ่งใช้วิธีคัดเลือกดังนี้

1. คัดเลือกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านสะกดคำ จากนักเรียนทั้งหมดใน 1 ห้องเรียน

1.1 ใช้แบบสำรวจปัญหาการเรียนของ ผดุง อารยะวิญญู (2535) ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ใช้สำรวจความบกพร่องทางการเรียนของเด็กใน 5 ด้านใหญ่ๆ และ 25 ด้านย่อย เครื่องมือมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .98

มีเกณฑ์ปกติ (Noms) ให้เปรียบเทียบ โดยผู้วิจัย ครูประจำชั้นและครูประจำวิชาเป็นผู้ใช้แบบสำรวจความบกพร่องของเด็ก

1.2 ใช้แบบสำรวจปัญหาทางการเรียนรู้เฉพาะด้าน

เป็นแบบสำรวจเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้โดยเฉพาะ (Specific Learning Disabilities = SLD) ใช้สำรวจปัญหาในการเรียน 3 ด้าน คือด้านที่ 1 การอ่าน ด้านที่ 2 การเขียนและการสะกดคำ ด้านที่ 3 การคิดคำนวณ ให้ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยและครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์เป็นผู้ประเมิน แต่ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกเอาเฉพาะด้านที่ 2 คือ การเขียนและการสะกดคำเท่านั้น โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่าตั้งแต่ 1 – 5 ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไปจึงจะตัดสินว่ามีความบกพร่องในด้านนั้นๆ

1.3 สัมภาษณ์ผู้ปกครอง โดยบันทึกการซักประวัติเด็กอย่างละเอียด โดยเฉพาะการอ่านและการเขียนสะกดคำ

1.4 ทดสอบเด็กเป็นรายบุคคล โดยแบบทดสอบการอ่านและการเขียนตามคำบอกที่ครูสร้างขึ้น เพื่อประเมินว่าเด็กบกพร่องในเรื่องการอ่านหรือการเขียน

2. นำข้อมูลทั้ง 4 ด้านมาประมวล เพื่อพิจารณาตัดสินว่า เด็กมีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการเขียนสะกดคำ

3. นำรายชื่อเด็กที่ได้รับการตัดสินว่ามีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการเขียนสะกดคำในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 10 ลงมาและมีความบกพร่องทางการเรียนรู้เฉพาะด้าน ทาง การเขียนสะกดคำ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 มาเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 6 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตั้งแต่บทที่ 1 – 8 จำนวน 36 ชุด ชุดละ 3 แบบฝึก
2. แผนการสอนการเขียนสะกดคำ บทที่ 1 – 8 จำนวน 36 แผน
3. แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนสะกดคำ จำนวน 1 ฉบับ
4. แบบทดสอบระหว่างเรียน บทที่ 1 – 8 จำนวน 8 ฉบับ

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ก่อนดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยนำคำยากจากบทที่ 1 – 8 ให้กลุ่มตัวอย่างอ่าน เพื่อคัดเลือกรายชื่อเฉพาะที่นักเรียนอ่านได้เท่านั้น

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความสามารถเขียนสะกดคำไปทดสอบกลุ่มตัวอย่าง เพื่อวัดความสามารถการเขียนสะกดคำก่อนที่จะทำการสอน โดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ

ทำการทดสอบเป็นรายบุคคล ใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง 30 นาที บันทึกคะแนนไว้เป็นคะแนน Pretest

2. ดำเนินการทดลอง ทำการทดลองโดยการสอนเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับกลุ่มตัวอย่าง ใช้ระยะเวลา 9 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 60 นาที ตั้งแต่วันจันทร์ – วันศุกร์ เว้นวันพุธ เนื่องจากนักเรียนมีกิจกรรมการเรียนวิชาลูกเสือและยุวกาชาด ในช่วงเวลา 14.30 – 15.30 น. รวมทั้งสิ้น 36 ครั้ง และทำการทดสอบระหว่างเรียนทุกบทเรียน บันทึกคะแนนไว้เป็นคะแนนระหว่างเรียน

3. หลังการทดลองเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำชุดเดิมไปทดสอบหลังเรียน เพื่อดูความสามารถทางการเขียนสะกดคำหลังการสอนเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกสะกดคำ ทดสอบเป็นรายบุคคล ใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง 30 นาที บันทึกคะแนนไว้เป็นคะแนน Posttest

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนสะกดคำ โดยใช้สูตรการหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. การศึกษาหาความสามารถทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการเขียนสะกดคำ ที่เรียนในโรงเรียนเรียนร่วม โดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และประเมินระดับความสามารถในการเขียนสะกดคำ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเรียนร่วม โดยใช้แบบฝึกสะกดคำ สรุปได้ว่า

1. แบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเรียนร่วม มีค่าประสิทธิภาพตามลำดับดังนี้

บทที่ 1 มีประสิทธิภาพ 84.92 / 80.83 บทที่ 2 มีประสิทธิภาพ 97.22 / 80.83

บทที่ 3 มีประสิทธิภาพ 90.12 / 80.83 บทที่ 4 มีประสิทธิภาพ 84.09 / 80.83

บทที่ 5 มีประสิทธิภาพ 83.33 / 80.83 บทที่ 6 มีประสิทธิภาพ 86.36 / 80.83

บทที่ 7 มีประสิทธิภาพ 92.42 / 80.83 บทที่ 8 มีประสิทธิภาพ 97.22 / 80.83

และประสิทธิภาพรวม ทั้ง 8 บท เท่ากับ 88.86 / 80.83 แสดงว่าแบบฝึกการเขียนสะกดคำมีประสิทธิภาพเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ มีความสามารถเขียนสะกดคำยากก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยหลังการทดลองนักเรียนมีความสามารถเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนทดลอง

อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกสะกดคำ ปรากฏผลการศึกษาค้นคว่าดังนี้

1. แบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 88.85 / 80.83 แสดงว่าแบบฝึกสะกดคำมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานและทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการเขียนสะกดคำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำระหว่างเรียนโดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 88.85 แสดงว่า นักเรียนเกิดทักษะการเขียนสะกดคำจากการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ และนักเรียนสามารถทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80.83 แสดงว่าแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก แบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะเป็นการฝึกซ้ำๆ หลายๆ ครั้ง แบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง 36 ชุด แต่ละชุดจะมีคำเพียง 2 คำ และแต่ละชุด มี 3 แบบฝึกๆละ 2 คำโดยที่แต่ละชุดเป็นคำ ๑ เดียวกัน ต้องกระทำแบบฝึกซ้ำถึง 3 ครั้งต่อ 1 แบบฝึก จึงทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยได้สร้างนั้น ได้เรียงลำดับความรู้จากง่ายไปยาก มีรูปภาพประกอบเพื่อสร้างความสนใจ จึงทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการของเพียเจต์ (Piaget) ที่กล่าวว่ารูปภาพเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องมีประกอบในแบบฝึกหัด เพื่อถ่ายทอดความเข้าใจจากสิ่งที่เป็นนามธรรมไปสู่รูปธรรม และได้ยึดกฎแห่งการฝึกฝน (Law of Exercise) ของธอร์นไดค์ (Thorndike) ที่กล่าวถึงการเรียนรู้ว่าจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อได้รับการฝึกฝนหรือกระทำซ้ำๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภาพ ดวงเพชร (2533 : 73) ซึ่งพบว่าการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำช่วยให้นักเรียนที่มีความสามารถในการเขียนสะกดคำ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จำเป็นต้องได้รับการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการและความบกพร่องของตัวเอง

2. จากสมมติฐานข้อ 2 ความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการเขียนสะกดคำ ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกสะกดคำหลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ นักเรียนมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากดีขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากแบบฝึกที่มี

การฝึกเริ่มจากง่ายไปหายาก มีรูปภาพ มีความหมายของคำ จึงทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการเขียนสะกดคำสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ชวอร์ต (Schwartz.1977:55) ที่พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปภาพที่มีความหมาย มีแนวโน้มของผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำด้วยการเขียนตามคำบอก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ลอเรย์ (Lowrey.1978:817-A) ที่พบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึก โดยใช้แบบฝึกหัดทักษะมีคะแนนการทดลองหลังการทำแบบฝึกหัดมากกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึกหัด สอดคล้องกับผลการทำวิจัยของ กรรณการ์ ศุภเรขยศิริ(2533) ที่พบว่า หลังจากทำแบบฝึกนักเรียนสามารถทำแบบฝึกได้ถูกต้อง โดยเฉลี่ยร้อยละ 88.31 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 80/80 แสดงว่าแบบฝึกช่วยให้นักเรียนมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำมากขึ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรทัย นุตรดิษฐ์ (2540:74) ที่พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำหลังสอน โดยใช้แบบฝึกสูงกว่า ก่อนใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จะเห็นได้ว่าการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการเขียนสะกดคำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น แสดงว่านักเรียนมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง ดังนั้น แบบฝึกการเขียนสะกดคำ จึงมีประสิทธิภาพได้มาตรฐานตามเกณฑ์ 80/80 และเหมาะสมสำหรับนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเรียนร่วม

ข้อสังเกตจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พบข้อสังเกตพอสรุปได้ดังนี้

นักเรียนให้ความสนใจ มีความกระตือรือร้นในการทำแบบฝึกที่ 1 เป็นอย่างมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าแบบฝึกที่ 1 นั้นเป็นแบบฝึกที่มีรูปภาพประกอบให้เด็กประสมเป็นคำ จึงทำให้นักเรียนสนุก นักเรียนได้ขอระบายสีรูปภาพหลังจากประสมคำเสร็จแล้ว ซึ่งเป็นธรรมชาติของเด็กที่จะชอบรูปภาพและการระบายสี แต่บางแบบฝึกนักเรียนรีบเร่งทำเพื่อที่จะได้ระบายสีภาพซึ่งอาจเกิดการผิดพลาดในการเขียนสะกดคำขึ้นได้ ผู้วิจัยจึงต้องคอยบอกและเตือนนักเรียนอยู่เสมอ เมื่อทำเสร็จแล้วนักเรียนจะรีบส่งและขอดูผลการตรวจทันที นักเรียนจะใช้เวลาในการทำแบบฝึกที่ 1 ไม่มากเพราะสามารถสะกดคำจากรูปภาพแล้วประสมกันเป็นคำได้ ในแบบฝึกที่ 2 นั้นนักเรียนต้องเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้มาเติมให้เป็นคำ แต่เนื่องจากเป็นคำเดิมที่นักเรียนได้เคยมีประสบการณ์จากการทำแบบฝึกที่ 1 มาแล้ว นักเรียนจึงใช้เวลาในการทำน้อยกว่าแบบฝึกที่ 1 ส่วนในแบบฝึกที่ 3 นั้น นักเรียนต้องใช้เวลาในการอ่านความหมายที่กำหนดให้แล้วจึงเติมตัวอักษรที่ขาดหายไป โดยที่ไม่มีตัวอักษรให้เลือกนักเรียนจึงใช้เวลาในการทำนานกว่าแบบฝึกที่ 1 และแบบฝึกที่ 2 ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าแบบฝึกที่มีรูปภาพประกอบด้วยจะทำให้นักเรียนสนใจและประสบผลสำเร็จในการเขียนสะกดคำ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ครูผู้สอนควรใช้รูปภาพและคำสั้นๆ เข้าใจง่ายในการจัดทำแบบฝึก และควรแจ้งผลการทำแบบฝึกให้นักเรียนทราบทันทีและทุกครั้ง เพื่อให้นักเรียนได้แก้ไขและจำคำที่ถูกต้อง จะทำให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของตนให้ดียิ่งขึ้น
2. ครูผู้สอนภาษาไทย ควรนำคำยากมาสร้างแบบฝึกให้หลากหลายลักษณะและจัดระดับความยากง่ายของคำ ซึ่งจะทำได้ทำให้สามารถเลือกใช้ได้ตรงตามลักษณะและความต้องการในการแก้ปัญหาการเขียนสะกดคำของนักเรียนได้
3. แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้มาจากการคัดเลือกเฉพาะคำที่นักเรียนสามารถอ่านได้เท่านั้นและใช้คำเพียง 2 คำในแต่ละแบบฝึก นักเรียนจึงมีกำลังใจและสนุกสนานในการทำ ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรมีการจัดทำเนื้อหาและการสอนให้เหมาะกับระดับและความต้องการของนักเรียน
4. ควรนำหลักจิตวิทยาหรือหลักการทางทฤษฎีมาใช้ประกอบในการสร้างแบบฝึก จะทำให้แบบฝึกมีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับความบกพร่องหรือความต้องการของนักเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับงานการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาค้นคว้าเพื่อศึกษาความสามารถของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในระดับชั้นเรียนอื่น
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการเรียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ระหว่างการใช้แบบฝึกสะกดคำกับวิธีสอนแบบอื่นๆ
3. ควรมีการศึกษาศาสมารถในการจำคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการเขียนสะกดคำ เพื่อพัฒนาความก้าวหน้าในการเขียนสะกดคำ
4. ควรมีการศึกษาระดับความยากง่ายของคำยากสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือระดับชั้นอื่นๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ ปิ่นทอง. (2537). การเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับและบอกวิธีแก้ไขกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ บอกวิธีแก้ไขและให้กำลังใจที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล (เพาะชำ) จังหวัดนครราชสีมา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) . กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- กรรณิการ์ ศุภรเวทย์ศิริ. (2533). การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในจังหวัดสุรินทร์. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(การประถมศึกษา) .กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . อัดสำเนา.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ . (2537). การจัดการเรียนร่วม. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะวิชาครุศาสตร์สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- _____.สำนักงาน. สรุปสาระสำคัญของการพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 – 2539) สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ. ม.ป.พ.
- _____. (2534). แนวทางการใช้หลักสูตรประถมศึกษา 2521. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมศาสนา.
- ชวาล แพรัตกุล. (2518). เทคนิคการวัดผล. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- _____. (2520). เทคนิคการเขียนข้อสอบ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2530). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงเดือน สุกีเกียรติ. (2522). ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 4 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(การประถมศึกษา) .กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา
- ดวงเดือน อ่อนน้อมและคนอื่น ๆ .(2536). เรื่องน่ารู้สำหรับครูคณิตศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ดุขฎิพร ชานีโรตตานต์. (2527, มกราคม). “คำกับความหมาย”, ภาษาและวรรณคดีไทย.1(1) : 45 – 51 .
- ทวีศรี จันทรเอี่ยม. (2532). การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1โดยสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกโรงเรียนสุวีวิทยา จังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. อัดสำเนา

- ทศพร จันทนราช. (2534). การเปรียบเทียบผลของการใช้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรกับการใช้
แรงเสริมทางสังคมที่มีต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน
บ้านหัวทำนบ อำเภอห้วยแถลง จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยา
การศึกษา) .กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . อัดสำเนา.
- นวลใบ หนูมี. (2529). การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก เพื่อใช้ในการสอนซ่อมเสริมสำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่องพระนาวิทยา จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์
ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
อัดสำเนา.
- นิภา ศรีไพโรจน์. (2533). สถิตินอนพาราเมตริก. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอ เอส พริ้นติ้งเฮาส์.
- บันลือ พงกษะวัน (2527). การเขียน . พิษณุโลก : หน่วยผลิตเอกสาร. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พิษณุโลก.
- บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์. (2527). การทดลองอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- บุญปก อ่อนเผ่า. (2526). การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. อัดสำเนา.
- บุญมา สังข์โพธิ์. (2523). การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
อัดสำเนา.
- บุปผา ชังพุก. (2524). ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำในแบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . อัดสำเนา.
- เบญจพร ปัญญา. (2542). คู่มือช่วยเหลือเด็กบกพร่องด้านการเรียนรู้ . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2538). “แนวการสร้างแบบฝึกหัดสะกดคำยาก”, สารพัฒนาหลักสูตร อันดับ
11 14 (121) ซ 55 – 56 ; เมษายน – มิถุนายน.
- ปทุม หนูมา. (2542). การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ร ล ว
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ .อัดสำเนา.
- ประเทิน มหาจันทร์. (2526). หลักการสอนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
คุรุสภา.

- ปัญญา บัววันนา. (2536). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนจดหมายกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนจดหมายกับโดยใช้แบบฝึกตามคู่มือการสอนภาษาไทย. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.(การประถมศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . อัดสำเนา.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2529). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัททำไทย เพรส จำกัด.
- _____. (2533). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ : บรรณกิจเทรดดิ้ง.
- _____. (2542). เด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ P.A. Art & Printing Co., Ltd.
- พรรณี ชูทัย. (2528). จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อัมรินทร์การพิมพ์.
- เพ็ญศรี กันกา. (2536 , พฤศจิกายน). “หนูน้อยค่อยเพียรเรียนภาษาไทย”, วิทยาการก้าวไกล. 4 (7) : 92 – 94 .
- มาลินี จุฑะรพ. (2537). จิตวิทยาการเรียนการสอน . กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิ.
- มาสวิล รักษ์บ้านเกิด. (2526). การทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากในวิชาภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.(การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . อัดสำเนา.
- ยุพดี พูลเวชประชาสุข. (2525). เปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 4 โดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.(การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- รองรัตน์ อิศรภักดีและเทือก กุสุมา ณ อยุธยา . (2516). ตำราของครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาวิชาภาษาไทย ตอน 1 วิธีสอนภาษาไทย . พิมพ์ครั้งที่ 4 . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- รัชนี ศรีไพรวรรณ. (2517). “แบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยสำหรับเด็กแรกเรียน” คู่มือครู แนวความคิดและทรรศนะบางประการเกี่ยวกับกลยุทธ์การสอนเด็กเริ่มเรียนพูดภาษาที่ 2. นครราชสีมา : สำนักศึกษาธิการเขต 11.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ .(2538). เทคนิควิจัยทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 4 . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุวิริยาสาน .
- วรรณ เครื่องเนียม. (2531). เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ การเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ที่เรียบเรียงโดยใช้แบบฝึกและไม่ใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอุทัยวิทยาคม จังหวัดอุทัยธานี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. อัดสำเนา.

- วรรณิ์ โสมประยูร. (2515). ความยากง่ายในการเขียนพยานุชนะไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- _____. (2526). การสอนภาษาไทยหน่วยที่ 1 – 8 . พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิชาการ, กรม. (2535) ก. คู่มือหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุงพ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาสนา.
- _____. (2535) ข. หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- วิภา รอดสุด. (2542). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(การวิจัยทางการประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . อัดสำเนา.
- วิราพร พงศ์อาจารย์. (2524). ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัย. พิษณุโลก : คณะครุศาสตร์ราชภัฏพิบูลสงคราม.
- วีระ ไทยพานิช. (2528). โสทัศน์ศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ภาควิชา เทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศรียา นิยมธรรม. (2537). แบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- _____. (2537). รายงานการวิจัยการสร้างแบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- _____. (2540). ปัญหายุ่งยากทางการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- .ศึกษานิการ, กระทรวง. (2533). คู่มือการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาสนา.
- _____. (2533). คู่มือจัดการเรียนร่วม. กรุงเทพฯ : กรมสามัญศึกษา.
- _____. (2534). คู่มือหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- _____. (2535). คู่มือหนังสือเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- _____. (2535). หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เล่ม 1. กรุงเทพฯ : คุรุสภา.

_____. (2535). หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาสนา.

สนิท ตั้งทวี. (2528). ความรู้และทักษะทางภาษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

สมชัย ไชยกุล. (2526). การสร้างแบบฝึกหัดการออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่ “กด” “กก” และแม่ กบ สำหรับนักเรียนที่พูดภาษามาลายู ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดยะลา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ . อัดสำเนา.

สมบูรณ์ ทินกร. (2535). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถและความซื่อสัตย์ในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอน โดยใช้ฝึกแบบทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู . วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา) . กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . อัดสำเนา.

สาลินี ภูติกนิษฐ์. (2530). การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้เกมและไม่ใช้เกม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา) . กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . อัดสำเนา .

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2538). คู่มือครูการดำเนินการสำรวจเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ .

สุจรีต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มพรรย์. (2523). วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

สุริวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2522) . การเขียน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

สุภาพ ดวงเพชร. (2533). การเปรียบเทียบความสามารถและความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอน การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา) . กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . อัดสำเนา.

สรวดี เพ็งศรีโคตร. (2539). การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . อัดสำเนา.

อดุลย์ ภูปลื้ม. (2539). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกที่จัดทำเป็นกลุ่มคำ และแบบฝึกที่จัดทำละคำ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา) . มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. อัดสำเนา.

- อมรรัตน์ คงสมบูรณ์. (2536). การเปรียบเทียบความสามารถและความสนใจในการเขียนสะกดคำยาก ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้เกมและแบบฝึก. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . อัดสำเนา.
- อรทัย นุตรดิษฐ์. (2540) . การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 . ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . อัดสำเนา.
- อรพรรณ ภิญโญภาพ. (2529) . การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยากแบบทักษะสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย.วิทยานิพนธ์.ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. อัดสำเนา.
- Clanton , Patricin Brantley . (1977 , February) . "The Effectiveness of the letter cloze Provcedure as a Method of Teaching Spelling , " *Dissertation Abstracts International* . 38 (5) : 7226-A .
- Dacchanay , F . R and J Donald . (1963) . *Techniques and Procedures in Second Language Teaching* . Quezon City : Alemar Phoenix Publishing House .
- Emerald , V. Dechont . (1964) . "Learning to Read Picture - " *Improving the Teaching and Reading* . New York : Prentice – Hall , Inc .
- Fitzgerald , James Augustine . (1967) . *The Teaching of Spelling* . Milwaukee . The Bruce Publishing Company .
- Hanna , Paul R. and others . (1971) . *Spelling : Structure and Strategies* . Boston : Houghton Mifflin Company .
- Hirsch , Vicki E . (1980, January) . "A study of Instructional Approaches to Spelling : Student Achievement and Teacher Attitudes," *Dissertation Abstracts International* . 41 (7) : 2912 – A .
- Horn, Ernest . (1960) . "Spelling," *Encyclopedia of Education* . New York : Macmillan .
- Hymer , Robert charles . (1963, August) . " An Analysis of Spelling Errors found in the Written Composition of Fourth , Fifth and Sixth Grade Children " *Dissertation Abstracts International* . 24(3) : 573 A .
- Johnson , Jarvis Burdett . (1972, July) . " An analysis of Spelling Difficulties of Common Word Use with High Frequency," *Dissertation Abstracts International* . 33 (1) :79 A-80-A .

- King , Mobel Houk. (1965). *College Spelling* . 3rd ed. , Chicago : South- Western Publishing Company .
- Lawrence . E . Hafner . and Jolly Hayden E. (1972). *Association of the Printed Word with a Picture in Pattern of Teaching Reading the Elementary School* . New York : The Macmillan Company.
- Marry , Ellen Drecktran and Chiang Bertram . (1997 , May - June) . "Instructional Strategies Used by General Educators and Teachers of Students with Learning Disability , " *Remedial and Special Education* . 18 : 174 – 181 .
- Mcpeake , J . G . (1979 , June) . " The Effects of Original Systematic Study Worksheets Reading Level and Sex on the Spelling Achievement of Sixth Grade Students , " *Dissertation Abstracts International* . 39(12) : 7199 – A .
- Mitchell , John Charles . (1980 , October) . " Effects of Dictionary Skill Lesson and Written Composition on Spelling Achievement in Grade 4 , 5 and 6 . " *Dissertation Abstracts International* . 41(4) : 1392 – A .
- Passanante, Gail R. (1977 , July) "Spelling of Proficiency and Early Training with I.T.A". *Resources in Education* . 14 (7) : 56 .
- Petty . G. (1968). " Language Workbooks and Practice Materials , " in *Developing Language Skills in the Elementary Schools*. New York : Allyn and Bacon, Inc.
- Pinter , D . K . (1977 , August) . " The Effects of an Academic Game on the Spelling Achievement of Third Grade , " *Dissertation Abstracts International* . 32 (2) : 710 – A 711- A .
- River , Willga . M. (1968) . *Teaching Foreign Language Skills* . Chicago : The University of Chicago .
- Schwartz , Sybil and Doehring Donald . (1977 , September) . " A developmental Study of Children 's Ability to Abstract Spelling Patterns , " *Research in Education* . 12(9) : 55 .
- Shane , Harold G. and others . (1961). *Begining Arts Instruction with Children*. Ohio : Charles E. Merrill Books Inc..
- Tom. E. C. Smith and Others. (1995). *Teaching Students With Special Needs in Inclusive Setting* . America : By Allyn Bacon .

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. อาจารย์ศิริวิมล ใจงาม ประธานโปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ สถาบันราชภัฏ
พิบูลสงคราม พิษณุโลก
2. ดร. สุขแก้ว คำสอน ประธานโปรแกรมวิชาวัดผล ประเมินผล สถาบันราชภัฏ
พิบูลสงคราม พิษณุโลก
3. รศ. ทิพย์สุดา นัยทรัพย์ กรรมการบริหารโปรแกรมวิชาภาษาไทย
สถาบันราชภัฏ พิบูลสงคราม พิษณุโลก

ที่ ทม 1012/๙717

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 ธันวาคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อธิการบดีสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบทดสอบ แบบฝึกสะกดคำ และแผนการสอน

เนื่องด้วย นางสาวहरषा บุญยอิน นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาศาสนาความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเรียนร่วม โดยใช้แบบฝึกสะกดคำ" โดยมี ศาสตราจารย์ผดุง อารยะวิญญู และ รองศาสตราจารย์วิราพร พงศ์อาจารย์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ทิพย์สุดา นัยทรัพย์ อาจารย์ศิริวิมล ใจงาม และ อาจารย์สุขแก้ว คำสอน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบฝึกสะกดคำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียน และแผนการสอนวิชาภาษาไทย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบทดสอบ แบบฝึกสะกดคำ และแผนการสอนให้ นางสาวहरषा บุญยอิน และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

ที่ ทม 1012/ ๑732

14 ธันวาคม 2545

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ใหญ่โรงเรียนอนุบาลศิริมาศ (วัดบึง)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบทดสอบ แบบฝึกสะกดคำ และแผนการสอน

เนื่องด้วย นางสาวหรรษา บุญนาเย็น นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเรียนร่วม โดยใช้แบบฝึกสะกดคำ” โดยมี ศาสตราจารย์ผดุง อารยะวิญญู และ รองศาสตราจารย์วิราพร พงศ์อาจารย์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอใช้สถานที่ห้องสมุดทดลองสอนการเขียนสะกดคำ กับนักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 8 คน และทำแบบฝึกสะกดคำ และแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำยาก ในระหว่างเดือนธันวาคม 2545 - มกราคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวหรรษา บุญนาเย็น ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภกรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

ที่ ทม 1012/ ๕ 740

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 ธันวาคม 2545

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์ใหญ่โรงเรียนวัดลายมิตรภาพที่ 80

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบทดสอบ แบบฝึกสะกดคำ และแผนการสอน

เนื่องด้วย นางสาวहरषा บุญนาเย็น นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเรียนร่วม โดยใช้แบบฝึกสะกดคำ” โดยมี ศาสตราจารย์ผดุง อารยะวิญญู และ รองศาสตราจารย์วิราพร พงศ์อาจารย์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอใช้สถานที่ห้องสมุดทดลองสอนการเขียนสะกดคำ กับนักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 8 คน และทำแบบฝึกสะกดคำ และแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำยาก ในระหว่างเดือน มกราคม - มีนาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวहरषा บุญนาเย็น ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

โทรสาร. 02-258-4119

ภาคผนวก ข

ตารางวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบที่ใช้ในการทดลอง

ตาราง 4 การวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำยาก

ข้อ/คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	-	Σx	p	q	pq	
1	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		10	1	0	0	
2			✓	✓			✓	✓	✓	✓		6	.6	.4	.24	
3	✓	✓			✓	✓		✓		✓		6	.6	.4	.24	
4			✓	✓		✓	✓	✓		✓		6	.6	.4	.24	
5								✓	✓			2	.2	.8	.16	
6			✓	✓	✓		✓			✓		5	.5	.5	.25	
7	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		10	1	0	0	
8		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			8	.8	.2	.16	
9		✓			✓		✓			✓		4	.4	.6	.24	
10			✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓		7	.7	.3	.21	
11	✓				✓			✓	✓			4	.4	.6	.24	
12		✓	✓	✓			✓	✓	✓			6	.6	.4	.24	
13			✓		✓			✓				3	.3	.7	.21	
14	✓						✓	✓		✓		4	.4	.6	.24	
15			✓	✓	✓		✓		✓			5	.5	.5	.25	
16	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		9	.9	.1	.09	
17		✓							✓	✓		3	.3	.7	.21	
18			✓	✓		✓	✓	✓	✓			6	.6	.4	.24	
19	✓	✓				✓	✓		✓	✓		6	.6	.4	.24	
20	✓		✓		✓	✓			✓	✓		6	.6	.4	.24	
21		✓		✓			✓	✓		✓		5	.5	.5	.25	
22	✓	✓			✓	✓		✓	✓	✓		7	.7	.3	.21	
23			✓	✓	✓		✓	✓		✓		6	.6	.4	.24	
24	✓			✓		✓	✓	✓	✓			6	.6	.4	.24	
25				✓		✓	✓		✓	✓		5	.5	.5	.25	
26	✓	✓		✓	✓			✓	✓	✓		7	.7	.3	.21	
27	✓			✓		✓	✓		✓	✓		6	.6	.4	.24	
28	✓					✓			✓	✓		4	.4	.6	.24	
29	✓			✓	✓			✓	✓	✓		6	.6	.4	.24	
30		✓	✓		✓			✓	✓			5	.5	.5	.25	
31		✓	✓			✓		✓	✓	✓		6	.6	.4	.24	
32	✓				✓		✓	✓		✓		5	.5	.5	.25	
33	✓	✓	✓						✓	✓		5	.5	.5	.25	

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อ/คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	-	Σx	p	q	pq	
34		✓		✓				✓	✓	✓		5	.5	.5	.25	
35			✓				✓	✓	✓	✓		5	.5	.5	.25	
36	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		9	.9	.1	.09	
37						✓				✓		2	.2	.8	.16	
38	✓	✓						✓	✓	✓		5	.5	.5	.25	
39	✓		✓				✓	✓	✓			5	.5	.5	.25	
40		✓			✓	✓		✓	✓	✓		6	.6	.4	.24	
41		✓	✓				✓		✓	✓		5	.5	.5	.25	
42	✓			✓	✓		✓			✓		5	.5	.5	.25	
43				✓		✓	✓	✓		✓		5	.5	.5	.25	
44		✓	✓		✓	✓	✓	✓		✓		7	.7	.3	.21	
45	✓			✓	✓	✓	✓		✓	✓		7	.7	.3	.21	
46		✓	✓			✓	✓					4	.4	.6	.24	
47				✓	✓	✓		✓		✓		5	.5	.5	.25	
48		✓	✓						✓	✓		4	.4	.6	.24	
49	✓			✓		✓		✓		✓		5	.5	.5	.25	
50							✓		✓	✓		3	.3	.7	.21	
51	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓		9	.9	.1	.09	
52					✓	✓		✓	✓			4	.4	.6	.24	
53		✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓		8	.8	.2	.16	
54	✓				✓		✓	✓				4	.4	.6	.24	
55		✓				✓	✓			✓		4	.4	.6	.24	
56			✓	✓	✓	✓			✓	✓		6	.6	.4	.24	
57				✓			✓		✓	✓		4	.4	.6	.24	
58		✓				✓	✓					3	.3	.7	.21	
59	✓		✓			✓		✓		✓		5	.5	.5	.25	
60					✓		✓		✓			3	.3	.7	.21	
Σx	25	25	28	29	30	32	35	37	40	45		326			13.02	
χ^2	625	625	784	841	900	1024	1225	1369	1600	2025		11018				

$$r_{tt} = 0.71$$

การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แบบประเมินความสามารถในการเขียนสะกดคำ
ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4 ในโรงเรียนเรียนร่วม โดยใช้แบบฝึกสะกดคำ

ตาราง 5 แสดงค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยใช้ค่าดัชนี
ความสอดคล้องของข้อทดสอบ

ตอนที่	ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ข้อที่ คัดเลือก
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1) จงเลือกตัวอักษรหรือคำที่ หายไป เติมให้สมบูรณ์และ ถูกต้อง	1	0	+1	+1	+2	+.67	✓
	2	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	3	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	4	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	5	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	6	+1	+1	0	+2	+.67	✓
	7	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	8	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	9	0	+1	+1	+2	+.67	✓
	10	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	11	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	12	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	13	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	14	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	15	+1	+1	0	+2	+.67	✓
2) จงเลือกคำที่สะกดได้ถูกต้อง เติมลงในประโยค	16	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	17	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	18	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	19	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	20	0	+1	+1	+2	+.67	✓

ตาราง 5 (ต่อ)

ตอนที่	ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ข้อที่ คัดเลือก
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
2) จงเลือกคำที่สะกดได้ถูกต้อง เติมลงในประโยค (ต่อ)	21	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	22	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	23	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	24	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	25	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	26	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	27	+1	+1	0	+2	+.67	✓
	28	+1	0	+1	+2	+.67	✓
	29	0	+1	+1	+2	+.67	✓
	30	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	31	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	32	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	33	+1	+1	+1	+3	+1	✓
3) จงเลือกคำที่เขียนสะกดจาก คำอ่านได้ถูกต้อง	34	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	35	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	36	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	37	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	38	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	39	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	40	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	41	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	42	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	43	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	44	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	45	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	46	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	47	+1	+1	0	+2	+.67	✓
	48	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	49	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	50	0	+1	+1	+2	+.67	✓

ตาราง 5 (ต่อ)

ตอนที่	ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ข้อที่ คัดเลือก
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
4) จงเลือกข้อที่เขียนสะกดคำ ได้ถูกต้องทุกคำ	51	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	52	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	53	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	54	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	55	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	56	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	57	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	58	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	59	+1	+1	+1	+3	+1	✓
	60	+1	+1	+1	+3	+1	✓

ตาราง 6 แสดงค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยใช้ค่าดัชนี
ความสอดคล้องของแผนการสอน

แผนการสอนที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	0	+1	+1	+2	+.67	ใช้สอนได้
2	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้สอนได้
3	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้สอนได้
4	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้สอนได้
5	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้สอนได้
6	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้สอนได้
7	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้สอนได้
8	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้สอนได้
9	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้สอนได้
10	0	+1	+1	+2	+.67	ใช้สอนได้
11	0	+1	+1	+2	+.67	ใช้สอนได้
12	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้สอนได้
13	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้สอนได้
14	0	+1	+1	+2	+.67	ใช้สอนได้
15	0	+1	+1	+2	+.67	ใช้สอนได้
16	0	+1	+1	+2	+.67	ใช้สอนได้
17	0	+1	+1	+2	+.67	ใช้สอนได้
18	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้สอนได้
19	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้สอนได้
20	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้สอนได้
21	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้สอนได้
22	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้สอนได้
23	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้สอนได้
24	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้สอนได้
25	0	+1	+1	+2	+.67	ใช้สอนได้
26	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้สอนได้
27	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้สอนได้
28	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้สอนได้
29	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้สอนได้
30	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้สอนได้

ตาราง 6 (ต่อ)

แผนการสอนที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
31	0	+1	+1	+2	+ .67	ใช้สอนได้
32	0	+1	+1	+2	+ .67	ใช้สอนได้
33	0	+1	+1	+2	+ .67	ใช้สอนได้
34	0	+1	+1	+2	+ .67	ใช้สอนได้
35	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้สอนได้
36	0	+1	+1	+2	+ .67	ใช้สอนได้

ตาราง 7 แสดงค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยใช้ค่าดัชนี
ความสอดคล้องของแบบฝึกสะกดคำยาก

แบบฝึกที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	0	+1	+1	+2	+ .67	ใช้ได้
2	+1	+1	0	+2	+ .67	ใช้ได้
3	0	+1	+1	+2	+ .67	ใช้ได้

ตาราง 8 แสดงค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยใช้ค่าดัชนี
ความสอดคล้องของแบบทดสอบท้ายบท

บทที่	ตอนที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	+1	+1	0	+2	+.67	ใช้ได้
	2	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
2	1	+1	+1	0	+2	+.67	ใช้ได้
	2	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
3	1	+1	+1	0	+2	+.67	ใช้ได้
	2	0	+1	+1	+2	+.67	ใช้ได้
4	1	+1	+1	0	+2	+.67	ใช้ได้
	2	+1	+1	0	+2	+.67	ใช้ได้
5	1	+1	+1	0	+2	+.67	ใช้ได้
	2	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
6	1	+1	+1	0	+2	+.67	ใช้ได้
	2	0	+1	+1	+2	+.67	ใช้ได้
7	1	+1	+1	0	+2	+.67	ใช้ได้
	2	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
8	1	+1	+1	0	+2	+.67	ใช้ได้
	2	+1	+1	0	+2	+.67	ใช้ได้

แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนสะกดคำ

**แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนสะกดคำ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**

- คำชี้แจง**
1. แบบทดสอบฉบับนี้มี 4 ตอน มีข้อสอบ จำนวน 60 ข้อ 60 คะแนน
 2. นักเรียนต้องปฏิบัติตามคำสั่งในแต่ละตอนให้ถูกต้อง

ตอนที่ 1 ข้อ 1 – 15 ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรในข้อที่เป็นคำตอบที่ถูกต้อง

ตั้งแต่ข้อ 1 – 10 จงเลือกตัวอักษรที่หายไปเติมเป็นคำให้สมบูรณ์และถูกต้อง

1. คำว่า “ห..... ทัย ก. ฎ ข. ฤ ค. ี ง. ลี	6. คำว่า “บุ” ก. ด ข. ต ค. ทร ง. ตร
2. คำว่า “โทรเล.....” ก. ก ข. ข ค. ค ง. ฃ	7. คำว่า “นรชา.....” ก. จ ข. ต ค. ดี ง. ท
3. คำว่า “อวกา.....” ก. ด ข. ส ค. ศ ง. ษ	8. คำว่า “สัปดาห์.....” ก. ห์ ข. ส์ ค. ท์ ง. ด้
4. คำว่า “รกชั.....” ก. ด ข. ต ค. ฏ ง. ฎ	9. คำว่า “สา.....สู.....” ก. บ – น ข. บ – ญ ค. ป – ณ ง. ป – น
5. คำว่า “ฝรั่งเศ.....” ก. ด ข. ศ ค. ษ ง. ส	10. คำว่า “พง.....าวดา.....” ก. ส – น ข. ส – ร ค. ศ – น ง. ศ – ร

ตั้งแต่ข้อ 11 – 15 จงเลือกคำที่หายไปเติมเป็นคำให้สมบูรณ์และถูกต้อง

11. คำว่า “ปราศ.....”

- ก. จาค
- ข. จาก
- ค. จาข
- ง. จาฆ

12. คำว่า “ภาค.....”

- ก. ภูมิ
- ข. ภูมิ
- ค. พุมิ
- ง. พุม

13. คำว่า “ปาล.....”

- ก. เปรียญ
- ข. เปรียณ
- ค. เปรียน
- ง. เปรียล

14. คำว่า “กิตติ.....”

- ก. สับ
- ข. สัพ
- ค. ศัพท์
- ง. ศัพย์

15. คำว่า “วาจา.....”

- ก. ลิด
- ข. สิทธิ
- ค. สิทธิ
- ง. ศิษย์

ตอนที่ 2 ข้อ 16 – 33 ให้นักเรียนเขียน X ทับตัวอักษรข้อที่เขียนสะกดคำถูกต้อง

16. คำว่า แม่ค้าใช้.....ตักข้าวและแกง

- ก. ทัพพี
- ข. ทัพภี
- ค. ทับพี
- ง. ทับภี

17. ช้างตกลงไปในคูน้ำตายอย่าง.....

- ก. ทรมาร
- ข. ทรมาน
- ค. ทรมาน
- ง. ทรมานญ

18. ไม้มักเป็น.....ซึ่งเราปลูกใช้ทำที่อยู่และ
ของใช้ในบ้าน

- ก. วัตถุ
- ข. วัตถุ
- ค. วัตถุ
- ง. วัตถุ

19. เราไม่ควร.....เวลาข้ามถนน

- ก. ประมาด
- ข. ประมาด
- ค. ประมาท
- ง. ประหมาด

20. ผักและผลไม้เป็นสิ่งที่มี.....ต่อร่างกาย
 ก. คุณค่า
 ข. คุณค่า
 ค. คุณค่า
 ง. คุณค่า
21. สมชาย งานผลิตพลาสติกได้
 ก. บริหาร
 ข. บริหาร
 ค. บริหาร
 ง. บริหาร
22. พ่อของอารีมี.....ร้านค้าหลายแห่ง
 ก. กิจการ
 ข. กิจการ
 ค. กิจการ
 ง. กิจการ
23. สมชายเป็นช่างไม้ที่มี.....หลายอย่าง
 ซึ่งทำให้เขาสร้างของจำลองได้สวยงาม
 ก. กลวิธี
 ข. กลวิธี
 ค. กนวิที
 ง. กนวิที
24. ปุ่มให้.....กับปุ่มว่าจะมาให้ทันตามที่
 ได้นัดไว้
 ก. สันยา
 ข. สันยา
 ค. สันยา
 ง. สันยา
25. น้อย.....ดินไปใส่ในกระถาง
 ก. ขยี้ม
 ข. ขยี้ม
 ค. ขยี้ม
 ง. ขยี้ม
26. ปู่ของสมคิดไปรับ.....ทุกเดือน
 ก. เงินบำนาญ
 ข. เงินบำนาญ
 ค. เงินบำนาญ
 ง. เงินบำนาญ
27. ครูปวีณารู้สึกที่เห็นเด็กถูกทำร้าย
 ก. เศร้าใจ
 ข. เศร้าใจ
 ค. เศร้าใจ
 ง. เศร้าใจ
28. น้ำท่วม เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นตาม.....
 ก. ธรรมชาติ
 ข. ธรรมชาติ
 ค. ธรรมชาติ
 ง. ธรรมชาติ
29. การยิ้มเป็น.....อย่างหนึ่งของคนไทย
 ก. สเน่ห์
 ข. สเน่ห์
 ค. สเน่ห์
 ง. สเน่ห์
30. แก้วมีร่างกาย.....แข็งแรงเพราะกิน
 อาหารดีและออกกำลังกายทุกวัน
 ก. สมบูรณ์
 ข. สมบูรณ์
 ค. สมบูรณ์
 ง. สมบูรณ์

31. แม่ไปรับเงินที่ลูกส่งมาที่ทำการ.....
- ไปรษณีย์
 - ไปรษณีย์
 - ไปรษณีย์
 - ไปรษณีย์
32. อ้อยกับแป้ว.....คุยกันทุกวัน
- โทรสับ
 - โทรสัพท์
 - โทรศัพท์
 - โทรศัพท์
33. คุณครูให้นักเรียนทดลองเรื่อง กาลักน้ำ
ในชั่วโมงวิชา
- วิทยาศาสตร์
 - วิทยาศาสตร์
 - วิทยาศาสตร์
 - วิทยาศาสตร์

ตอนที่ 3 ข้อ 34 – 50 ให้นักเรียนเขียน X ทับตัวอักษรข้อที่เขียนสะกดคำจากคำอ่านได้ถูกต้อง

34. “ทะ – นุ – ณะ – นอม” หมายถึง
คอยระวังรักษา คอยประคับประคอง
- ทะนุทนอม
 - ทะนุถนอม
 - ทะนุทะนอม
 - ทะนุณะนอม
35. “ชะ- เม่น” หมายถึง เฟ้ง จ้อง
- ชะเม้น
 - ชะเม่น
 - เขม่น
 - เขม้น
36. “จา-รีด” หมายถึง ประเพณีที่ถือสืบต่อกันมา
- จารีต
 - จาริต
 - จารีท
 - จาริจ
37. “เทศ – สะ – กาน” หมายถึง ช่วงเวลาที่
กำหนดไว้เป็นประเพณีเพื่อทำบุญหรือรื่นเริง
- เทศกาล
 - เทศการ
 - เทศกาล
 - เทศการ
38. “มน – ทิน” หมายถึง ความมัวหมอง
ความไม่บริสุทธิ์
- มลทิล
 - มลทิน
 - มนทิน
 - มนทิล
39. “แม่ – โฟ – สบ” หมายถึง เทพธิดาประจำ
ต้นข้าว
- แม่โฝสบ
 - แม่โฝสพ
 - แม่โฝศบ
 - แม่โฝศพ

40. “กุน – ขอน” หมายถึง ช้าง
- ก. กุนชร
 - ข. กุณชร
 - ค. กุญชร
 - ง. กุนซอน
41. “พิ – จา – ระ – นา” หมายถึง ตรวจตรา
ตริตรอง สอบสวน
- ก. พิจารณา
 - ข. พิจารณา
 - ค. พิจาณา
 - ง. พิจาณา
42. “กะ – ดัน – ยู” หมายถึง รู้คุณท่าน
- ก. กตัญญู
 - ข. กตัญญู
 - ค. กตัญญู
 - ง. กตัญญู
43. “สุ – พา – สิต” หมายถึง คำพูดที่มีคติสอนใจ
- ก. สุภาสิต
 - ข. สุภาสิต
 - ค. สุพาสิต
 - ง. สุพาสิต
44. “สัง – เกต” หมายถึง ดูอย่างถ้วนถี่
- ก. สังเกต
 - ข. สังเกต
 - ค. สังเกต
 - ง. สังเกต
45. “วี – ระ – บุ – หฤต” หมายถึง ชายที่ได้รับ
ยกย่องว่ามีความกล้าหาญ
- ก. วีระบุหฤต
 - ข. วีระบุรุต
 - ค. วีรบุรุษ
 - ง. วีรบุรุต
46. “เซา” หมายถึง ปัญญาหรือความคิดจับใจ
- ก. เซาวิ
 - ข. เซาณ
 - ค. เซาวัน
 - ง. เซาณ
47. “อา – รม” หมายถึง เครื่องยึดเหนี่ยวความ
รู้สึกที่เปลี่ยนแปลงอยู่เรื่อยๆ
- ก. อารม
 - ข. อารมย์
 - ค. อารมณ
 - ง. อารมณ
48. “เหต – กาน” หมายถึง เรื่องที่เกิดขึ้น
- ก. เหตุกาน
 - ข. เหตุกาน
 - ค. เหตุการณ
 - ง. เหตุการณ
49. “ดีก – ดำ – บัน” หมายถึง ลีกล้ำ นมนาน
มาแล้ว
- ก. ดีกดำบัน
 - ข. ดีกดำบรรณ
 - ค. ดีกดำบรรณ
 - ง. ดีกดำบรรพ์
50. “อับ – ปะ – ลัก” หมายถึง ชั่ว ไม่เป็นมงคล
- ก. อับปลักษ์
 - ข. อับปลักณ
 - ค. อับปลักษณ
 - ง. อับปลักษณ

ตอนที่ 4 ตั้งแต่ข้อ 51 – 60 จงเขียน X ทับตัวอักษรข้อที่เขียนสะกดคำได้ถูกต้องทุกคำ

51. ก. ศพ รกซ์ด
ข. ศพ จวัก
ค. จวัก เซาร์
ง. จวัก จาริท	56. ก. อังกฤษ ทรมาร
ข. อังกฤษ สาปสูญ
ค. มลาย อังกฤษ
ง. มลาย มนทิล
52. ก. วชิรญาณ ปาลเปริยญ
ข. วชิรญาณ ปราศจาก
ค. เตียรจฉาน วชิรญาณ
ง. เตียรจฉาน ธรรมชาติ	57. ก. พระเจ้าปาลรัช พงศาวดาร
ข. พระเจ้าปาลรัฐ วาจาสิทธิ
ค. พระบาทสมเด็จพระ กิตติศัพท์
ง. พระบาทสมเด็จพระ พระเจ้าปาลรัฐ
53. ก. มกราคม บริหาญ
ข. มกราคม นรชาติ
ค. ภูมิใจ ภูญชร
ง. ภูมิใจ มกราคม	58. ก. จักรเย็บผ้า เงินปานาน
ข. จักเย็บผ้า อารมณ
ค. มิตรจิตมิตรใจ จักรเย็บผ้า
ง. มิตจิตรมิตใจ ภาคภูมิ
54. ก. คมนาคม เสน่ง
ข. คมนาคม ฝรั่งเศส
ค. สเน่ง เยอรมัน
ง. เสน่ง ไทโรเลก	59. ก. แม่นพดารา พระธรณี
ข. แม่นบดารา ขยุ่ม
ค. พระธรณี ขย้า
ง. พระธรณี วัดทุ
55. ก. พระชนมายุ ไพรษนีย
ข. พระชนมายุ ไทรศัพท์
ค. พระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระชนมายุ
ง. พระเจ้าบรมวงศ์เธอ หลุทัย	60. ก. คอมพิวเตอร์ แม่โพศพ
ข. คอมพิวเตอร์ วิทยากร
ค. วิทยากร สังเกต
ง. วิทยากร อวกาส

แบบทดสอบระหว่างเรียน

แบบทดสอบระหว่างเรียน

บทที่ 1

ตอนที่ 1

จงเติมตัวอักษรลงในช่องว่างให้เป็นคำที่ถูกต้อง

1. จารี ____
2. เ ____ าวน์
3. เดียร์ ____ ฉาน
4. ____ ตร
5. ปาลเปรีย ____
6. ประมา ____
7. ปรา ____ จาก
8. รกซ์ ____
9. วชิรญา ____
10. ____ พ
11. สุ ____ าศิต

บทที่ 1
ตอนที่ 2

จงใช้คำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง
สุภาสิต ประมาท บุตร ปราศจาก เซาว์
รักชฎ วชิรญาณ ศพ จาริต เดียรจณาน

1. _____ หมายถึง ลูก ลูกชาย
2. ช้าง ม้า วัว ควาย และสัตว์ทุกชนิดเป็น _____
3. _____ เป็นชื่อหนังสือที่ลงพิมพ์นิทานในสมัยรัชกาลที่ 5
4. แม่ไปเผา _____ ปู่ของฉันเมื่อวานนี้
5. ส่วนใหญ่ไฟไหม้มักเกิดจากความ _____
6. นายพรานฆ่าหมีโดย _____ การยังคิดให้รอบคอบ
7. นิทานส่วนใหญ่มี _____ สอนให้คิด
8. คนที่มี _____ ปัญญาดีและขยันทำให้การงานก้าวหน้า
9. บริเวณที่เป็นป่า _____ มักมีอันตราย
10. _____ ของคนไทยห้ามชายหญิงจับมือถือแขนกัน

แบบทดสอบระหว่างเรียน

บทที่ 2

ตอนที่ 1

จงเติมตัวอักษรลงในช่องว่างให้เป็นคำที่ถูกต้อง

1. ก ____ วิธี

2. ____ วก

3. ท้ ____ พื

4. พิจาร ____ า

5. ____ มิใจ

6. เ ____ น्ह์

7. อา ____ มณ์

บทที่ 2
ตอนที่ 2

จงใช้คำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง
กลวิธี อารมณ์ เสน่ห์ พิจารณา ภูมิใจ

1. คุณครูได้ _____ คัดเลือกนักเรียนเพื่อเป็นตัวแทน
ของโรงเรียนไปประกวดมารยาท
2. พ่อและแม่มีความ _____ ที่ลูกเป็นคนดีและเรียนเก่ง
3. คนที่มีสุขภาพจิตดีมักจะเป็นคนที่มี _____ ดี
4. การยิ้มเป็น _____ อย่างหนึ่ง
5. แม่มี _____ ที่ทำให้ขนมอร่อยและสวยงาม

แบบทดสอบระหว่างเรียน

บทที่ 3

ตอนที่ 1

จงเติมตัวอักษรลงในช่องว่างให้เป็นคำที่ถูกต้อง

1. กิ ____ การ	13. ____ ลาย
2. กุ ____ ชร	14. เยอรมั ____
3. ค ____ นาคม	15. เ ____ น่ง
4. ไทรเ ____ ข	16. ห ____ ทัย
5. ไทรศั ____ ท์	17. อังกฤษ ____ ษ
6. ____ ชาติ	
7. บริหา ____	
8. ไปร ____ ฌิย์	
9. ฝรั่งเศส ____	
10. พระเจ้าบรมวง ____ เขอ	
11. พระช ____ มายุ	
12. ม ____ ราคม	

บทที่ 3

ตอนที่ 2

จงใช้คำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ไปรษณีย์ โทรศัพท์ คมนาคม บริหาร โทรเลข กิจการ
พระชนมายุ มกราคม กุญชร มลาย

1. _____ หมายถึง ช้าง
2. คนจีนมักนิยมให้ลูกหลานทำ _____ การค้าขาย
3. การ _____ ทางสายการบินเป็นการเดินทางทาง
อากาศ
4. ครูใหญ่เป็นผู้ _____ ของโรงเรียน
5. สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ทรงมี _____ ครบ 48
พรรษา ในปี พ.ศ.2546
6. ความเจริญทางวัตถุเข้ามา ความมีน้ำใจก็เริ่ม _____
หายไป
7. _____ เป็นการสื่อสารที่สามารถพูดโต้ตอบกันได้
8. _____ เป็นการสื่อสารที่ต้องใช้ข้อความที่สั้นๆ
ได้ใจความ
9. เดือนแรกของปีคือเดือน _____
10. ป้อมไปที่ทำการ _____ เพื่อส่งเงินและจดหมายให้แม่

แบบทดสอบระหว่างเรียน

บทที่ 4

ตอนที่ 1

จงเติมตัวอักษรลงในช่องว่างให้เป็นคำที่ถูกต้อง

1. เ _____ มั่น
2. กุ _____ ค่า
3. ทรมา _____
4. ธรรม _____ ชาติ
5. _____ าคภูมิ
6. ม _____ ทิน
7. วั _____ ฤ
8. เ _____ รัใจ
9. สาบส _____
10. สมบุ _____ ณ์
11. เ _____ ตุการณ์
12. อ _____ ลักษณ์

บทที่ 4
ตอนที่ 2

จงใช้คำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง
ภาคภูมิ ธรรมชาติ สาบสูญ มลทิน ทรมาน
อังกฤษ คุณค่า สมบูรณ์ เขม้น อปลักษณ์

1. ความหนาวเย็นเป็นความ_____ของคนยากไร้
2. คนที่ทำความดีเป็นคนที่มิ_____ต่อสังคม
3. ย่า _____ มองคนแปลกหน้า
4. ครูประจำเป็นคนที่มิทำทาง _____ สมกับที่เป็นครู
5. ภาษาที่สำคัญรองจากภาษาไทยคือภาษา _____
6. _____ ของคนและสัตว์ย่อมรักตัวกลัวตาย
7. ภาคกลางปลูกข้าวได้ดีเพราะดินมีความอุดม _____
8. นายพรานเข้าป่าล่าสัตว์แล้วหาย _____
9. บางคนมีรูปร่าง _____ แต่มีจิตใจดีงาม
10. ผู้ร้ายที่ฆ่าคนตายทำให้เป็นคนมี _____ ติดตัว

แบบทดสอบระหว่างเรียน

บทที่ 5

ตอนที่ 1

จงเติมตัวอักษรลงในช่องว่างให้เป็นคำที่ถูกต้อง

1. กิ ____ ดิศัพท์
2. พระบาทสมเด็จพระ ____
3. พระเจ้าปาลร์ ____
4. พง ____ าวดาร
5. วาจาสิ ____ ธิ์
6. วีรบุร ____

บทที่ 5

ตอนที่ 2

จงใช้คำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

วีรบุรุษ กิตติศัพท์ พงศาวดาร พระเจ้าปาลรัฐ
วาจาสิทธิ์

1. พระนามของพ่อขุนบาลเมืองอีกอย่างหนึ่งคือ _____
2. พวกขอมกลัวเกรงพระร่วงเพราะเชื่อว่าพระร่วงมี

3. สมรักษ์และวิจารณ์ ได้รับการยกย่องว่าเป็น _____
ของชาวไทย เพราะได้เหรียญทองชกมวยโอลิมปิก
4. _____ ความสวยงามของผ้าไหมไทยเป็นที่เลื่องลือ
และยอมรับไปทั่วโลก
5. ส่วนใหญ่หนังจีนจะเป็นเรื่องราวจาก _____ จีน

แบบทดสอบระหว่างเรียน

บทที่ 6

ตอนที่ 1

จงเติมตัวอักษรลงในช่องว่างให้เป็นคำที่ถูกต้อง

1. จัก ____ เย็บผ้า
2. เงินบำนาญ ____
3. ทะนุ ____ นอม
4. เท ____ กาล
5. มิตรจิ ____ มิตรใจ
6. สั ____ ญา

บทที่ 6

ตอนที่ 2

จงใช้คำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

สัญญา เทศกาล เงินบำนาญ ทะนุถนอม
มิตรจิตมิตรใจ

1. แม่ทุกคนรักลูกจึงเลี้ยงดูลูกอย่าง _____
2. แดงให้ _____ กับคุณครูว่าจะเป็นเด็กดีและไม่
รังแกเพื่อน
3. ครูอุษาอายุ 60 ปี และออกจากงานแล้ว จึงได้รับ
_____ ทุกเดือน
4. คนไทยเป็นคนที่มิ _____ ต่อผู้อื่น คนต่างชาติจึง
นิยมมาท่องเที่ยวเมืองไทย
5. จังหวัดจันทบุรีมีผลไม้หลายชนิดจึงจัด _____
ผลไม้ไทย

แบบทดสอบระหว่างเรียน

บทที่ 7

ตอนที่ 1

จงเติมตัวอักษรลงในช่องว่างให้เป็นคำที่ถูกต้อง

1. กต ____ ญ
2. ____ ยุ่ม
3. ____ ย่า
4. พระ ____ รณี
5. แม่ ____ ดารา
6. แม่โพ ____ พ

บทที่ 7
ตอนที่ 2

จงใช้คำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

แม่โพลสพ กตัญญู ขย้ม ขยำ พระธรรณี

1. ลูกที่ดีต้องมีความ _____ ต่อบิดามารดาและผู้มี
พระคุณ
2. ฉันชอบกินหมี _____
3. แม่ให้ฉัน _____ ข้าวให้เจ้าต่างทุกวัน
4. ผู้เฒ่าผู้แก่มักเชื่อว่า _____ เป็นเทพผู้รักษาพื้น
แผ่นดิน
5. _____ เป็นเทพธิดาประจำต้นข้าว

แบบทดสอบระหว่างเรียน

บทที่ 8

ตอนที่ 1

จงเติมตัวอักษรลงในช่องว่างให้เป็นคำที่ถูกต้อง

1. _____ อมพิวเตอร์
2. ดึกดำ _____ ทรัพย์
3. วิทยา _____
4. วิทยา _____ าสตร์
5. สังเก _____
6. สั _____ ดาห์
7. อวกา _____

บทที่ 8

ตอนที่ 2

จงใช้คำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

คอมพิวเตอร์ วิทยากร ดึกดำบรรพ์ สังเกต สัปดาห์

1. ในหนึ่ง _____ มีเจ็ดวัน
2. นักวิทยาศาสตร์เป็นคนที่ช่าง _____
3. โรงเรียนได้เชิญคุณหมอมารับเป็น _____ ให้
ความรู้ใช้เลื่อดอกแก่นักเรียน
4. ปัจจุบันเราบันทึกข้อมูลต่างๆ เก็บไว้ใน _____
5. ไดโนเสาร์เป็นสัตว์สมัย _____ ซึ่งสูญพันธุ์
ไปแล้ว

ภาคผนวก ค

ตารางกิจกรรมแผนการสอนที่ใช้ในการวิจัย

ตารางกิจกรรมแผนการสอนการเขียนสะกดคำยากโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ

แผนการสอน ที่	เวลา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	เนื้อหา	กิจกรรม	การวัดผลและประเมินผล
1	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 4. นักเรียนเขียนคำยากตามคำบอกได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - ปาลเบรียญ - วชิรญาณ	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกที่ 2 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 3 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำยากตามคำบอก จำนวน 2 คำ
2	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 4. นักเรียนเขียนคำยากตามคำบอกได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - บุตร - เตียรจณาน	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกที่ 2 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 3. แบบฝึกที่ 3 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำยากตามคำบอก จำนวน 2 คำ

แผนการสอน ที่	เวลา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	เนื้อหา	กิจกรรม	การวัดผลและประเมินผล
3	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 4. นักเรียนเขียนคำจากตามคำบอกได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - จารีต - ประมาท	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกที่ 2 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 3 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำยากตามคำบอกจำนวน 2 คำ
4	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 4. นักเรียนเขียนคำจากตามคำบอกได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - รกชฎ - เซาว์	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกที่ 2 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 3 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำยากตามคำบอกจำนวน 2 คำ

แผนการสอน ที่	เวลา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	เนื้อหา	กิจกรรม	การวัดผลและประเมินผล
5.	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. นักเรียนเขียนคำจากตามคำบอกได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - ศพ - ปราศจาก	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกที่ 2 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 3 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	4. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม 5. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำจากตามคำบอก จำนวน 2 คำ
6.	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. นักเรียนเขียนคำจากตามคำบอกได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - สุภาสิต - กลวิธี	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกที่ 2 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 3. แบบฝึกที่ 3 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำจากตามคำบอก จำนวน 2 คำ

แผนการสอน ที่	เวลา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	เนื้อหา	กิจกรรม	การวัดผลและประเมินผล
7.	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 4. นักเรียนเขียนคำจากตามคำบอกได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - จวก - ทัพพี	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกที่ 2 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 3 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำจากตามคำบอก จำนวน 2 คำ
8.	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 4. นักเรียนเขียนคำจากตามคำบอกได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - พิจารณา - ภูมิใจ	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกที่ 3 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 2 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำจากตามคำบอก จำนวน 2 คำ

แผนการสอน ที่	เวลา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	เนื้อหา	กิจกรรม	การวัดผลและประเมินผล
9.	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 4. นักเรียนเขียนคำจากตามคำบอกได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - เสน่ห์ - อารมณ์	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกที่ 2 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 3 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการรวมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำจากตามคำบอก จำนวน 2 คำ
10.	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 4. นักเรียนเขียนคำจากตามคำบอกได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - พระเจ้าบรมวงศ์เธอ - พระชนมายุ	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกที่ 2 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 3 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการรวมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำจากตามคำบอก จำนวน 2 คำ

แผนการสอน ที่	เวลา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	เนื้อหา	กิจกรรม	การวัดผลและประเมินผล
11.	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 4. นักเรียนเขียนคำยากตามคำบอกได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - มกราดม - กิจการ	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกหัดที่ 2 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 3 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำยากตามคำบอก จำนวน 2 คำ
12.	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 4. นักเรียนเขียนคำยากตามคำบอกได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - บริหาร - เยอรมัน	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกหัดที่ 2 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 3 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำยากตามคำบอก จำนวน 2 คำ

แผนการสอน ที่	เวลา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	เนื้อหา	กิจกรรม	การวัดผลและประเมินผล
13.	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 4. นักเรียนเขียนคำยากตามคำบอกได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - ไปรษณีย์ - มลาย	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกที่ 2 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 3 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำยากตามคำบอก จำนวน 2 คำ
14.	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 4. นักเรียนเขียนคำยากตามคำบอกได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - ไทรเลข - ไทรศัพท์	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกที่ 2 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 3 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำยากตามคำบอก จำนวน 2 คำ

แผนการสอน ที่	เวลา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	เนื้อหา	กิจกรรม	การวัดผลและประเมินผล
15.	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 4. นักเรียนเขียนคำยากตามคำบอกได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - คมนามคม - กุญชร	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกหัดที่ 2 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 3 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำยากตามคำบอก จำนวน 2 คำ
16.	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 4. นักเรียนเขียนคำยากตามคำบอกได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - เสน่ง - นรชาติ	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกหัดที่ 3 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 2 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำยากตามคำบอก จำนวน 2 คำ

แผนการสอน ที่	เวลา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	เนื้อหา	กิจกรรม	การวัดผลและประเมินผล
17.	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. นักเรียนเขียนคำยากตามคำบอก ได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - อังกฤษ - ฝรั่งเศส	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกที่ 2 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 3 เติมตัวอักษรที่หายไปตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำยากตามคำบอก จำนวน 2 คำ
18.	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. นักเรียนเขียนคำยากตามคำบอก ได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - หดทัย - เขม้น	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกที่ 2 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 3 เติมตัวอักษรที่หายไปตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำยากตามคำบอก จำนวน 2 คำ

แผนการสอน ที่	เวลา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	เนื้อหา	กิจกรรม	การวัดผลและประเมินผล
19.	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 4. นักเรียนเขียนคำยากตามคำบอกได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - คุณค่า - ธรรมชาติ	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกที่ 2 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 3 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำยากตามคำบอก จำนวน 2 คำ
20.	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 4. นักเรียนเขียนคำยากตามคำบอกได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - ธรรมชาติ - ภาควิทยา	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกที่ 2 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 3 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำยากตามคำบอก จำนวน 2 คำ

แผนการสอน ที่	เวลา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	เนื้อหา	กิจกรรม	การวัดผลและประเมินผล
21.	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับคำความหมายที่กำหนดให้ 4. นักเรียนเขียนคำยากตามคำบอกได้ถูกต้อง	คำบอกคำว่า - มลทิน - วัตถุ	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกหัดที่ 2 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 3 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับคำความหมายที่กำหนดให้ 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำยากตามคำบอก จำนวน 2 คำ
22.	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับคำความหมายที่กำหนดให้ 4. นักเรียนเขียนคำยากตามคำบอกได้ถูกต้อง	คำบอกคำว่า - เศร้าใจ - ลาบสูญ	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกหัดที่ 3 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 2 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับคำความหมายที่กำหนดให้ 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำยากตามคำบอก จำนวน 2 คำ

แผนการสอน ที่	เวลา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	เนื้อหา	กิจกรรม	การวัดผลและประเมินผล
23.	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 4. นักเรียนเขียนคำจากตามคำบอกได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - สมบูรณ์ - เหตุการณ์	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกที่ 2 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 3 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำยากตามคำบอก จำนวน 2 คำ
24.	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 4. นักเรียนเขียนคำจากตามคำบอกได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - อัปลักษณ์ - พงศาวดาร	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกที่ 2 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 3 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำยากตามคำบอก จำนวน 2 คำ

แผนการสอน ที่	เวลา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	เนื้อหา	กิจกรรม	การวัดผลและประเมินผล
25.	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. นักเรียนเขียนคำจากตามคำบอกได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว - วาจาสิทธิ์	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกที่ 2 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 3 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำจากตามคำบอก จำนวน 2 คำ
26.	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. นักเรียนเขียนคำจากตามคำบอกได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - พระเจ้าปาสาร์ - วีรบุรุษ	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกที่ 2 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 3 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำจากตามคำบอก จำนวน 2 คำ

แผนการสอน ที่	เวลา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	เนื้อหา	กิจกรรม	การวัดผลและประเมินผล
27.	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปตรงกับความหมายที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 4. นักเรียนเขียนคำยากตามคำบอกได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - กิตติศัพท์ - จักรเย็บผ้า	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกที่ 2 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 3 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำยากตามคำบอก จำนวน 2 คำ
28.	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปตรงกับความหมายที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง 4. นักเรียนเขียนคำยากตามคำบอกได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - เทศกาล - เงินบำนาญ	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกที่ 2 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 3 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำยากตามคำบอก จำนวน 2 คำ

แผนการสอน ที่	เวลา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	เนื้อหา	กิจกรรม	การวัดผลและประเมินผล
29	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. นักเรียนเขียนคำยากตามคำบอก ได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - สัญญา - มิตรจิตมิตรใจ	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกที่ 2 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 3 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำยากตามคำบอก จำนวน 2 คำ
30..	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. นักเรียนเขียนคำยากตามคำบอก ได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - ทะนุถนอม - กตัญญู	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกที่ 3 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 2 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำยากตามคำบอก จำนวน 2 คำ

แผนการสอน ที่	เวลา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	เนื้อหา	กิจกรรม	การวัดผลและประเมินผล
31.	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปตรงกับความหมายที่กำหนดให้ได้ 4. นักเรียนเขียนคำจากตามคำบอกได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - ขยำ - ขยุ้ม	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกหัดที่ 3 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 2 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการรวมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำจากตามคำบอก จำนวน 2 คำ
32.	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปตรงกับความหมายที่กำหนดให้ได้ 4. นักเรียนเขียนคำจากตามคำบอกได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - แม่นพดารา - แม่โพสพ	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกหัดที่ 3 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 2 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการรวมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำจากตามคำบอก จำนวน 2 คำ

แผนการสอน ที่	เวลา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	เนื้อหา	กิจกรรม	การวัดผลและประเมินผล
33.	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับคำที่กำหนดให้ได้ 4. นักเรียนเขียนคำจากตามคำบอกได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - พระรรณิ - ดิคำบรรพ์	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกหัดที่ 2 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 3 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับคำหมายที่ กำหนดให้ 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำยากตามคำบอก จำนวน 2 คำ
34.	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับคำที่กำหนดให้ได้ 4. นักเรียนเขียนคำจากตามคำบอกได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - สัปดาห์ - วิทยาศาสตร์	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกหัดที่ 2 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 3 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับคำหมายที่ กำหนดให้ 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำยากตามคำบอก จำนวน 2 คำ

แผนการสอน ที่	เวลา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	เนื้อหา	กิจกรรม	การวัดผลและประเมินผล
35.	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปตรงกับความหมายที่กำหนดให้ ถูกต้อง 4. นักเรียนเขียนคำจากตามคำบอก ได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - คอมพิวเตอร์ - อวกาศ	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกที่ 2 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 3 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำจากตามคำบอก จำนวน 2 คำ
36.	3 คาบ	1. นักเรียนประสมคำจากภาพได้ถูกต้อง 2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำได้ถูกต้อง 3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปตรงกับความหมายที่กำหนดให้ ถูกต้อง 4. นักเรียนเขียนคำจากตามคำบอก ได้ถูกต้อง	คำยากคำว่า - วิทยาการ - สังเกต	1. แบบฝึกที่ 1 ประสมคำจากภาพ 2. แบบฝึกที่ 2 เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง 3. แบบฝึกที่ 3 เติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ 4. เขียนตามคำบอก 2 คำ	1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม 2. จากการตรวจผลงาน - แบบฝึกที่ 1 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 2 จำนวน 2 ข้อ - แบบฝึกที่ 3 จำนวน 2 ข้อ 3. จากการตรวจการเขียนคำจากตามคำบอก จำนวน 2 คำ

ภาคผนวก ง

ตัวอย่างแผนการสอนที่ใช้ในการวิจัย

แผนการสอน

กลุ่มทักษะภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

บทที่ 1

เรื่องนายพรานเลี้ยงหมี

แผนการสอนที่ 1 เรื่องการเขียนสะกดคำยาก

เวลา 3 คาบ

สอนวันที่ 6 เดือน มกราคม พ.ศ.2546

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545

สาระสำคัญ การเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ช่วยให้นักเรียนสื่อสารได้ตรงความต้องการ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนประสมคำจากภาพเป็นคำว่า ปาลเปรีญ และคำว่า วชิรญาณ ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำว่า ปาลเปรีญ และคำว่า วชิรญาณ ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปของคำว่า ปาลเปรีญ และคำว่า วชิรญาณ ได้ตรงกับ ความหมายที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
4. นักเรียนเขียนคำยากคำว่า ปาลเปรีญ และคำว่า วชิรญาณ ได้ถูกต้อง

เนื้อหาสาระ คำยากในบทเรียนจาก บทที่ 1 จำนวน 2 คำ คำว่า ปาลเปรีญ และคำว่า วชิรญาณ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูเล่านิทานให้นักเรียนฟัง
2. ครูติดคำยากคำว่า “ปาลเปรีญ” และคำว่า “วชิรญาณ” บนกระดานแล้วให้นักเรียนอ่าน พร้อมกัน

ขั้นสอน

1. ครูแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน
2. ครูแจกบัตรภาพ บัตรตัวอักษร บัตรสระ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มให้ช่วยกันประสม เป็นคำว่า “ปาลเปรีญ”
3. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำคำที่ประสมได้คือคำว่า “ปาลเปรีญ” มาติดบนกระดานดำ กลุ่มใดเสร็จก่อนได้คะแนน 2 คะแนน ทำเสร็จทีหลังได้ 1 คะแนน แล้วให้นักเรียนอ่านคำที่เขียนบน กระดาน
4. ครูติดแถบคำยากคำว่า “ปาลเปรีญ” ซึ่งมีตัวอักษรบางตัวหายไปไว้บนกระดานดำ และมีบัตรอักษรให้นักเรียนเลือกเติม ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาเลือกบัตรอักษรเติมให้ถูกต้อง กลุ่มใดทำเสร็จและถูกต้องได้คะแนน 2 คะแนน ทำเสร็จทีหลังได้ 1 คะแนน

5. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มหาความหมายของคำที่ประสมได้ จากพจนานุกรมคำศัพท์ที่ครูจัดหาให้ แล้วส่งตัวแทนมาเลือกแถบความหมายติดได้คำศัพท์ที่เขียนไว้บนกระดาน กลุ่มใดเสร็จก่อนได้คะแนน 2 คะแนน ทำเสร็จที่หลังได้ 1 คะแนน

6. ครูติดแถบคำยากคำว่า “पालเปริญ” ซึ่งมีตัวอักษรหายไปบางตัว แล้วให้นักเรียนส่งตัวแทนแต่ละกลุ่มมาแข่งขันกันเติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ กลุ่มใดทำเสร็จและถูกต้องได้คะแนน 2 คะแนน ทำเสร็จที่หลังได้ 1 คะแนน

7. ครูสอนการเขียนสะกดคำยากคำว่า “วชิรญาณ” โดยใช้วิธีการสอนทำนองเดียวกับการสอนการเขียนสะกดคำยากคำว่า “पालเปริญ” ตั้งแต่ขั้นตอนการสอนข้อที่ 1 - 6

ขั้นฝึก

ครูให้นักเรียนทุกคนทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก คนละ 3 แบบฝึก ดังนี้

1. ประสมคำจากภาพ จำนวน 2 ข้อ
2. เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง จำนวน 2 ข้อ
3. เติมตัวอักษรที่หายไปให้ได้ความ ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ จำนวน 2 ข้อ

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนเขียนสะกดคำยากตามคำบอก คำว่า ปาลเปริญ และคำว่า วชิรญาณ

สื่อการสอน

1. บัตรคำยาก บทที่ 1 คำว่า ปาลเปริญ วชิรญาณ
2. บัตรอักษรประสมคำเป็นคำว่า ปาลเปริญ และคำว่า วชิรญาณ คำละ 2 ชุด
3. แถบข้อความ ความหมายของคำยาก ความหมายละ 2 แถบข้อความ
4. แถบคำยากซึ่งตัวอักษรขาดหายไปของคำยากละ 2 แถบข้อความ
5. แบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก 3 แบบฝึก แบบฝึกละ 2 ข้อคือ
 - 5.1 แบบฝึกการประสมคำจากภาพ
 - 5.2 แบบฝึกการเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง
 - 5.3 แบบฝึกการเติมตัวอักษรที่หายไปให้ได้ความตรงกับความหมายที่กำหนดให้

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจในการร่วมกิจกรรม
2. จากการตรวจการทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก 3 แบบฝึก แบบฝึกละ 2 ข้อ รวม 6 ข้อ
3. จากการตรวจการเขียนสะกดคำยากตามคำบอก คำว่า ปาลเปริญ วชิรญาณ

ชื่อ สกุล.....ชั้น.....

โรงเรียน.....

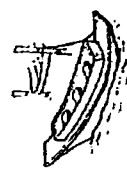
ชุดที่ 1
แบบฝึกที่ 1
ประสมคำจากภาพ

จงประสมคำจากภาพแล้วเขียนคำตอบ

1.

	ก		๖				
---	---	---	---	---	---	---	---

2.

				ข	
---	---	---	---	---	--

ชื่อ.....ชั้น.....

โรงเรียน.....

ชุดที่ 1

แบบฝึกที่ 2

เลือกตัวอักษรเติมเป็นคำ

จงเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้องโดยใช้ได้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น

1. ปา _ เปรีย _ (บ ร ล)

2. วิชิ _ ญา _ (ณ น ร)

ชื่อ.....ชั้น.....

โรงเรียน.....

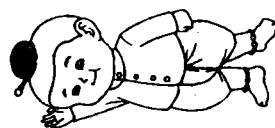
ชุดที่ 1

แบบฝึกที่ 3

เติมตัวอักษรที่หายไป

จงเติมตัวอักษรที่หายไปให้ได้ความตรงกับความหมายที่กำหนดให้

1. ปา _ เปรีย _ หมายถึง ข้อคนแต่งหนังสือนิทานในสมัยรัชกาลที่ 5
2. วชิ _ ญา _ หมายถึง ข้อหนังสือที่ลงพิมพ์นิทานในสมัยรัชกาลที่ 5

แผนการสอน

กลุ่มทักษะภาษาไทย

บทที่ 1

แผนการสอนที่ 2 เรื่องการเขียนสะกดคำยาก

สอนวันที่ 7 เดือน มกราคม พ.ศ.2546

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เรื่องนายพรานเลี้ยงหมี

เวลา 3 คาบ

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545

สาระสำคัญ การเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ช่วยให้นักเรียนสื่อสารได้ตรงความต้องการ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนประสมคำจากภาพเป็นคำว่า บุตร และคำว่า เตียรจัน ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำว่า บุตร และคำว่า เตียรจัน ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปของคำว่า บุตร และคำว่า เตียรจัน ได้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง
4. นักเรียนเขียนคำยากคำว่า บุตร และคำว่า เตียรจัน ได้ถูกต้อง

เนื้อหาสาระ คำยากในบทเรียนจาก บทที่ 1 จำนวน 2 คำ คำว่า บุตร และคำว่า เตียรจัน

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูทบทวนการเขียนสะกดคำยากคำว่า ปาลเปริญ และ วชิรญาณ โดยให้นักเรียนประสมบัตรภาพ บัตรอักษร บัตรสระ ให้เป็นคำ
2. ครูติดคำยากคำว่า “บุตร” และคำว่า “เตียรจัน” บนกระดานแล้วให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน

ขั้นสอน

1. ครูแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน
2. ครูแจกบัตรภาพ บัตรตัวอักษร บัตรสระ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มให้ช่วยกันประสมเป็นคำว่า “บุตร”
 3. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำคำที่ประสมได้คือคำว่า “บุตร” มาติดบนกระดานดำ กลุ่มใดเสร็จก่อนได้คะแนน 2 คะแนน ทำเสร็จทีหลังได้ 1 คะแนน แล้วให้นักเรียนอ่านคำที่เขียนบนกระดาน
 4. ครูติดแถบคำยากคำว่า “บุตร” ซึ่งมีตัวอักษรบางตัวหายไปไว้บนกระดานดำ และมีบัตรอักษรให้นักเรียนเลือกเติม ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาเลือกบัตรอักษรเติมให้ถูกต้อง กลุ่มใดทำเสร็จและถูกต้องได้คะแนน 2 คะแนน ทำเสร็จทีหลังได้ 1 คะแนน

5. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มหาความหมายของคำที่ประสมได้ จากพจนานุกรมคำศัพท์ที่ครูจัดหาให้ แล้วส่งตัวแทนมาเลือกแถบความหมายติดคำศัพท์ที่เขียนไว้บนกระดาน กลุ่มใดเสร็จก่อนได้คะแนน 2 คะแนน ทำเสร็จทีหลังได้ 1 คะแนน

6. ครูติดแถบคำยากคำว่า “บุตร” ซึ่งมีตัวอักษรหายไปบางตัว แล้วให้นักเรียนส่งตัวแทนแต่ละกลุ่มมาแข่งขันกันเติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ กลุ่มใดทำเสร็จและถูกต้องได้คะแนน 2 คะแนน ทำเสร็จทีหลังได้ 1 คะแนน

7. ครูสอนการเขียนสะกดคำยากคำว่า “เดียรรัจฉาน” โดยใช้วิธีการสอนทำนองเดียวกับการสอนการเขียนสะกดคำยากคำว่า “บุตร” ตั้งแต่ขั้นตอนการสอนข้อที่ 1 - 6

ขั้นฝึก

ครูให้นักเรียนทุกคนทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก คนละ 3 แบบฝึก ดังนี้

1. ประสมคำจากภาพ จำนวน 2 ข้อ
2. เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง จำนวน 2 ข้อ
3. เติมตัวอักษรที่หายไปให้ได้ความ ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ จำนวน 2 ข้อ

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนเขียนสะกดคำยากตามคำบอก คำว่า บุตร และคำว่า เดียรัจฉาน

สื่อการสอน

1. บัตรคำยาก บทที่ 1 คำว่า บุตร เดียรัจฉาน
2. บัตรอักษรประสมคำเป็นคำว่า บุตร และคำว่า เดียรัจฉาน คำละ 2 ชุด
3. แถบข้อความ ความหมายของคำยาก ความหมายละ 2 แถบข้อความ
4. แถบคำยากซึ่งตัวอักษรขาดหายไปของคำยากละ 2 แถบข้อความ
5. แบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก 3 แบบฝึก แบบฝึกละ 2 ข้อคือ
 - 5.1 แบบฝึกการประสมคำจากภาพ
 - 5.2 แบบฝึกการเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง
 - 5.3 แบบฝึกการเติมตัวอักษรที่หายไปให้ได้ความตรงกับความหมายที่กำหนดให้

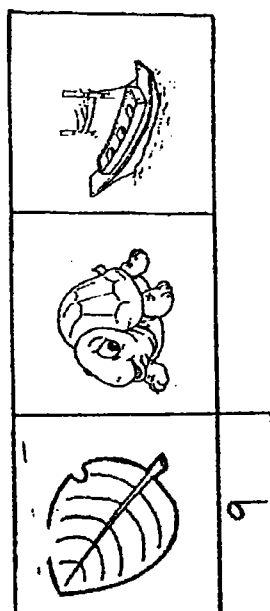
การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจในการร่วมกิจกรรม
2. จากการตรวจการทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก 3 แบบฝึก แบบฝึกละ 2 ข้อ รวม 6 ข้อ
3. จากการตรวจการเขียนสะกดคำยากตามคำบอก คำว่า บุตร เดียรัจฉาน

ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....
โรงเรียน.....

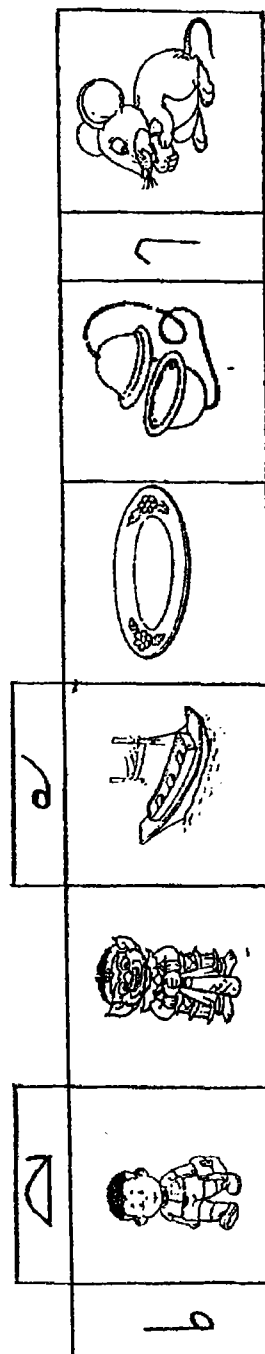
ชุดที่ 2
แบบฝึกที่ 1
ประสมคำจากภาพ

จงประสมคำจากภาพแล้วเขียนคำตอบ

1.

.....

2.

.....

ชื่อ.....ชั้น.....

โรงเรียน.....

ชุดที่ 2

แบบฝึกที่ 2

เลือกตัวอักษรเติมเป็นคำ

จงเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้องโดยใช้ได้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น

1. บู _ (ต ตร ท)

2. เดียร์ _ นา _ (จ น ร)

ชื่อ.....ชั้น.....

โรงเรียน.....

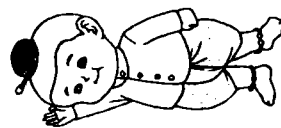
ชุดที่ 2

แบบฝึกที่ 3

เติมตัวอักษรที่หายไป

จงเติมตัวอักษรที่หายไปให้ได้ความตรงกับความหมายที่กำหนดให้

1. นู _ _ _ หมายถึง ลูก ลูกชาย
2. เตียร์ _ ฉา _ หมายถึง สัตว์ต่าง ๆ เว้นจากมนุษย์

แผนการสอน

กลุ่มทักษะภาษาไทย

บทที่ 1

แผนการสอนที่ 3 เรื่องการเขียนสะกดคำยาก

สอนวันที่ 9 เดือน มกราคม พ.ศ.2546

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เรื่องนายพรานเลี้ยงหมี

เวลา 3 คาบ

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545

สาระสำคัญ การเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ช่วยให้นักเรียนสื่อสารได้ตรงความต้องการ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนประสมคำจากภาพเป็นคำว่า จาริต และคำว่า ประมาท ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำว่า จาริต และคำว่า ประมาท ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนเติมตัวอักษรที่หายไปของคำว่า จาริต และคำว่า ประมาท ได้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
4. นักเรียนเขียนคำยากคำว่า จาริต และคำว่า ประมาท ได้ถูกต้อง

เนื้อหาสาระ คำยากในบทเรียนจาก บทที่ 1 จำนวน 2 คำ คำว่า จาริต และคำว่า ประมาท

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูทบทวนการเขียนสะกดคำยากคำว่า บุตร และ เตียรจฉาน โดยให้นักเรียนประสมบัตรภาพ บัตรอักษร บัตรสระ ให้เป็นคำ
2. ครูติดคำยากคำว่า “จาริต” และคำว่า “ประมาท” บนกระดานแล้วให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน

ขั้นสอน

1. ครูแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน
2. ครูแจกบัตรภาพ บัตรตัวอักษร บัตรสระ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มให้ช่วยกันประสมเป็นคำว่า “จาริต”
 3. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำคำที่ประสมได้คือคำว่า “จาริต” มาติดบนกระดานดำ กลุ่มใดเสร็จก่อนได้คะแนน 2 คะแนน ทำเสร็จทีหลังได้ 1 คะแนน แล้วให้นักเรียนอ่านคำที่เขียนบนกระดาน
 4. ครูติดแถบคำยากคำว่า “จาริต” ซึ่งมีตัวอักษรบางตัวหายไปไว้บนกระดานดำ และมีบัตรอักษรให้นักเรียนเลือกเติม ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาเลือกบัตรอักษรเติมให้ถูกต้อง กลุ่มใดทำเสร็จและถูกต้องได้คะแนน 2 คะแนน ทำเสร็จทีหลังได้ 1 คะแนน

5. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มหาความหมายของคำที่ประสมได้ จากพจนานุกรมคำศัพท์ที่ครูจัดหาให้ แล้วส่งตัวแทนมาเลือกแถบความหมายติดได้คำศัพท์ที่เขียนไว้บนกระดาน กลุ่มใดเสร็จก่อนได้คะแนน 2 คะแนน ทำเสร็จทีหลังได้ 1 คะแนน

6. ครูติดแถบคำยากคำว่า “จารีต” ซึ่งมีตัวอักษรหายไปบางตัว แล้วให้นักเรียนส่งตัวแทนแต่ละกลุ่มมาแข่งขันกันเติมตัวอักษรที่หายไปให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ กลุ่มใดทำเสร็จและถูกต้องได้คะแนน 2 คะแนน ทำเสร็จทีหลังได้ 1 คะแนน

7. ครูสอนการเขียนสะกดคำยากคำว่า “ประมาท” โดยใช้วิธีการสอนทำนองเดียวกับการสอนการเขียนสะกดคำยากคำว่า “จารีต” ตั้งแต่ขั้นตอนการสอนข้อที่ 1 - 6

ขั้นฝึก

ครูให้นักเรียนทุกคนทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก คนละ 3 แบบฝึก ดังนี้

1. ประสมคำจากภาพ จำนวน 2 ข้อ
2. เลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง จำนวน 2 ข้อ
3. เติมตัวอักษรที่หายไปให้ได้ความ ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ จำนวน 2 ข้อ

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนเขียนสะกดคำยากตามคำบอก คำว่า จารีต และคำว่า ประมาท

สื่อการสอน

1. บัตรคำยาก บทที่ 1 คำว่า จารีต ประมาท
2. บัตรอักษรประสมคำเป็นคำว่า จารีต และคำว่า ประมาท คำละ 2 ชุด
3. แถบข้อความ ความหมายของคำยาก ความหมายละ 2 แถบข้อความ
4. แถบคำยากซึ่งตัวอักษรขาดหายไปของคำยากละ 2 แถบข้อความ
5. แบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก 3 แบบฝึก แบบฝึกละ 2 ข้อคือ
 - 5.1 แบบฝึกการประสมคำจากภาพ
 - 5.2 แบบฝึกการเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้อง
 - 5.3 แบบฝึกการเติมตัวอักษรที่หายไปให้ได้ความตรงกับความหมายที่กำหนดให้

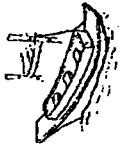
การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจในการร่วมกิจกรรม
2. จากการตรวจการทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก 3 แบบฝึก แบบฝึกละ 2 ข้อ รวม 6 ข้อ
3. จากการตรวจการเขียนสะกดคำยากตามคำบอก คำว่า จารีต ประมาท

ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....
โรงเรียน.....

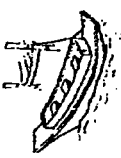
ชุดที่ 3
แบบฝึกที่ 1
ประสมคำจากภาพ

จงประสมคำจากภาพแล้วเขียนคำตอบ

		
ก	ข	ค

1.

.....

			
ด	ด	ด	ด

2.

.....

ชื่อ.....ชั้น.....
โรงเรียน.....

ชุดที่ 3

แบบฝึกที่ 2

เลือกตัวอักษรเติมเป็นคำ

จงเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้เติมเป็นคำให้ถูกต้องโดยใช้ได้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น

1. _ ไร่ _ (จ ต ท)

2. _ ระมา _ (ด ท ป)

ชื่อ.....ชั้น.....

โรงเรียน.....

ชุดที่ 3

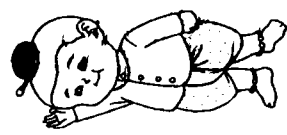
แบบฝึกที่ 3

เติมตัวอักษรที่หายไป

จงเติมตัวอักษรที่หายไปให้ได้ความตรงกับความหมายที่กำหนดให้

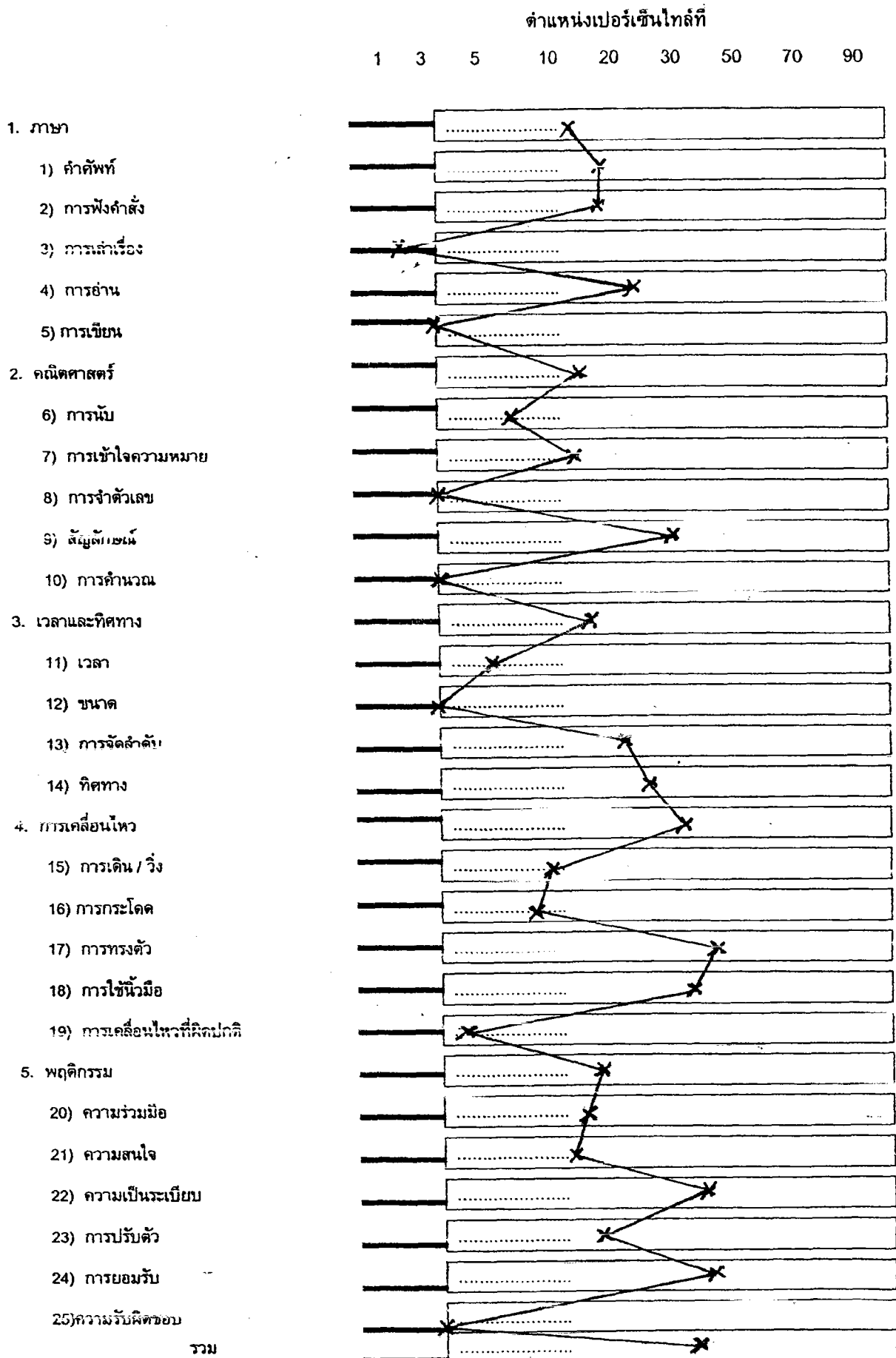
1. _ าริ _ หมายถึง ประเพณีที่ถือสืบต่อกันมานาน

2. _ ระมา _ หมายถึง ขาดความรอบคอบ

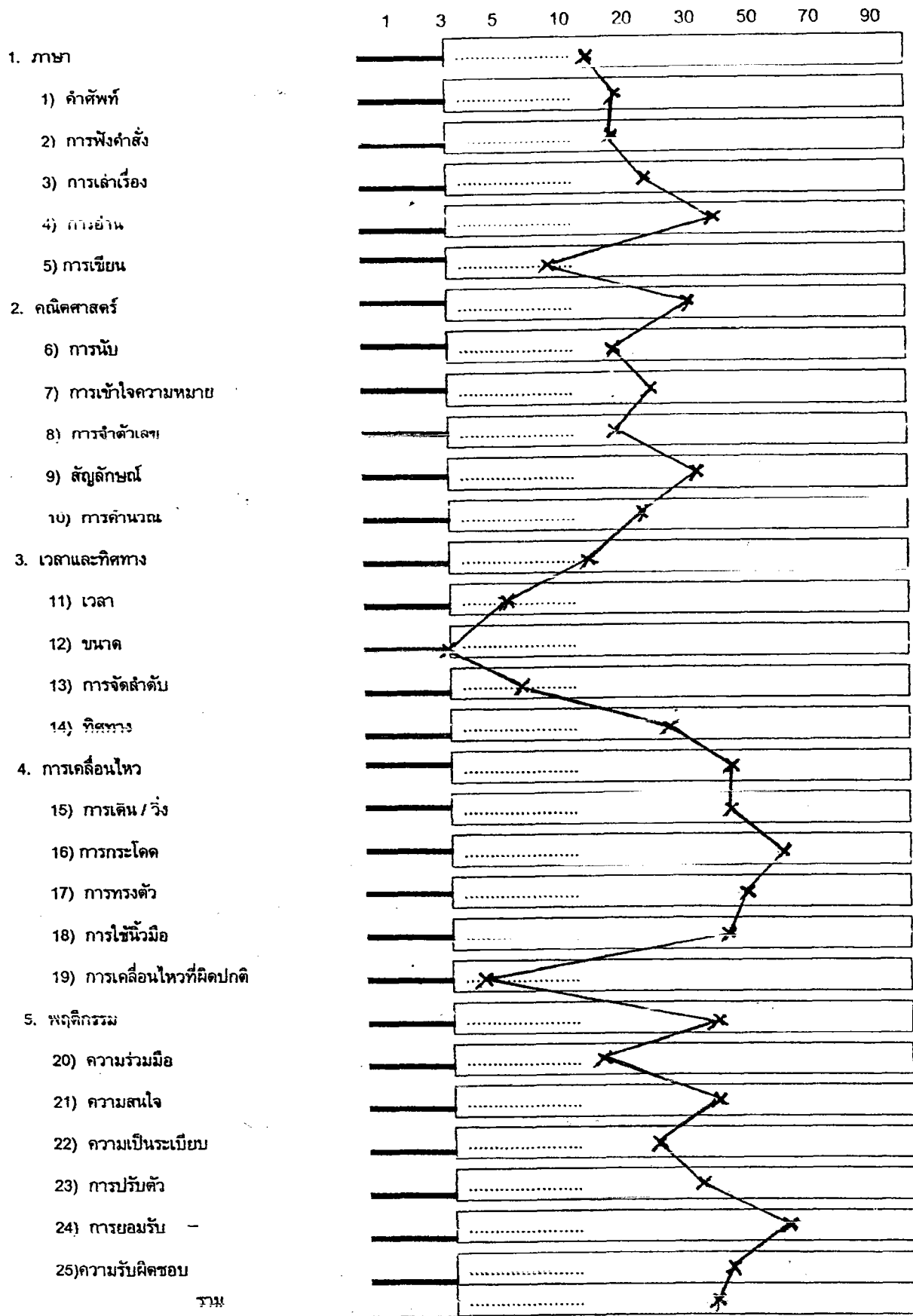

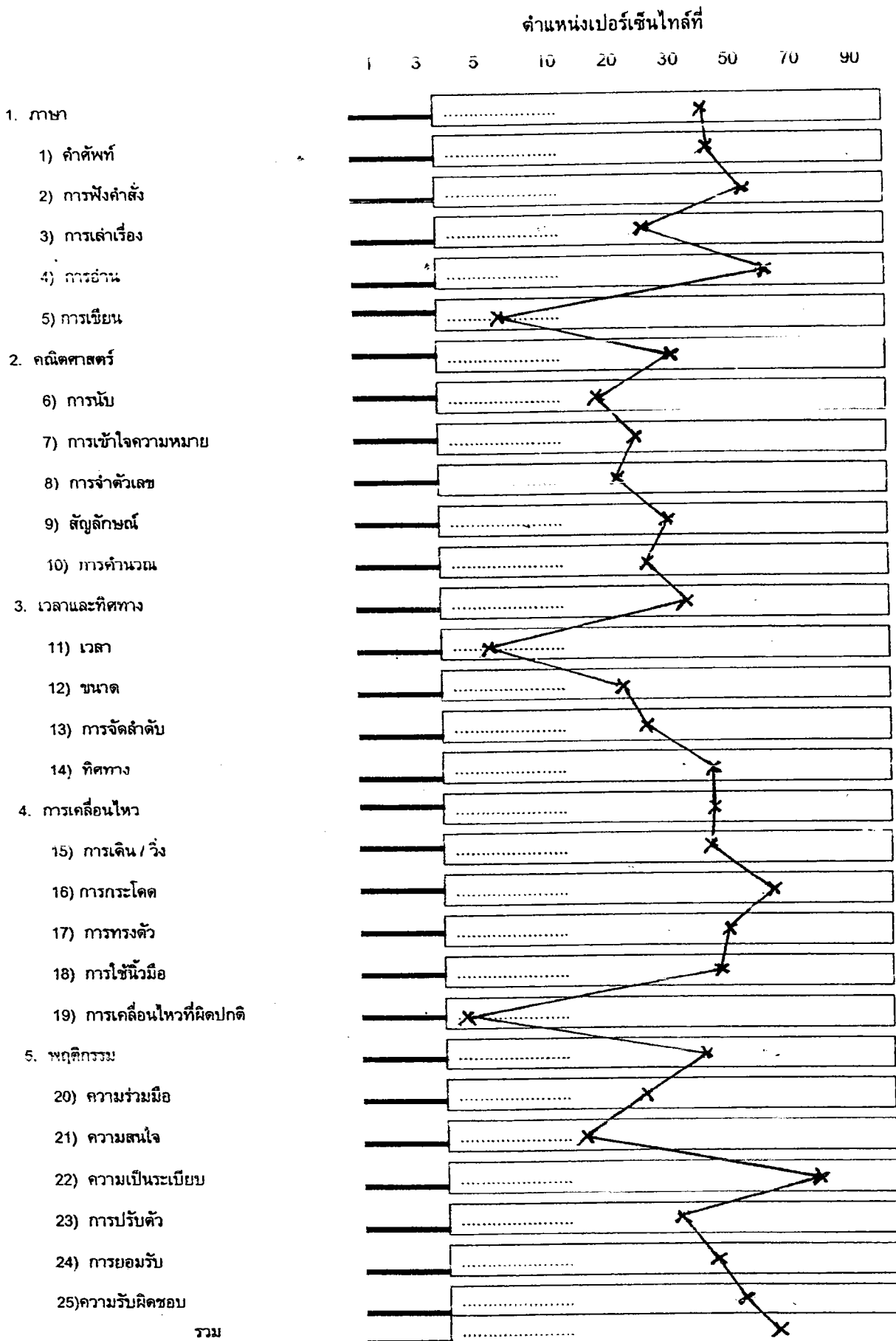
ภาคผนวก จ

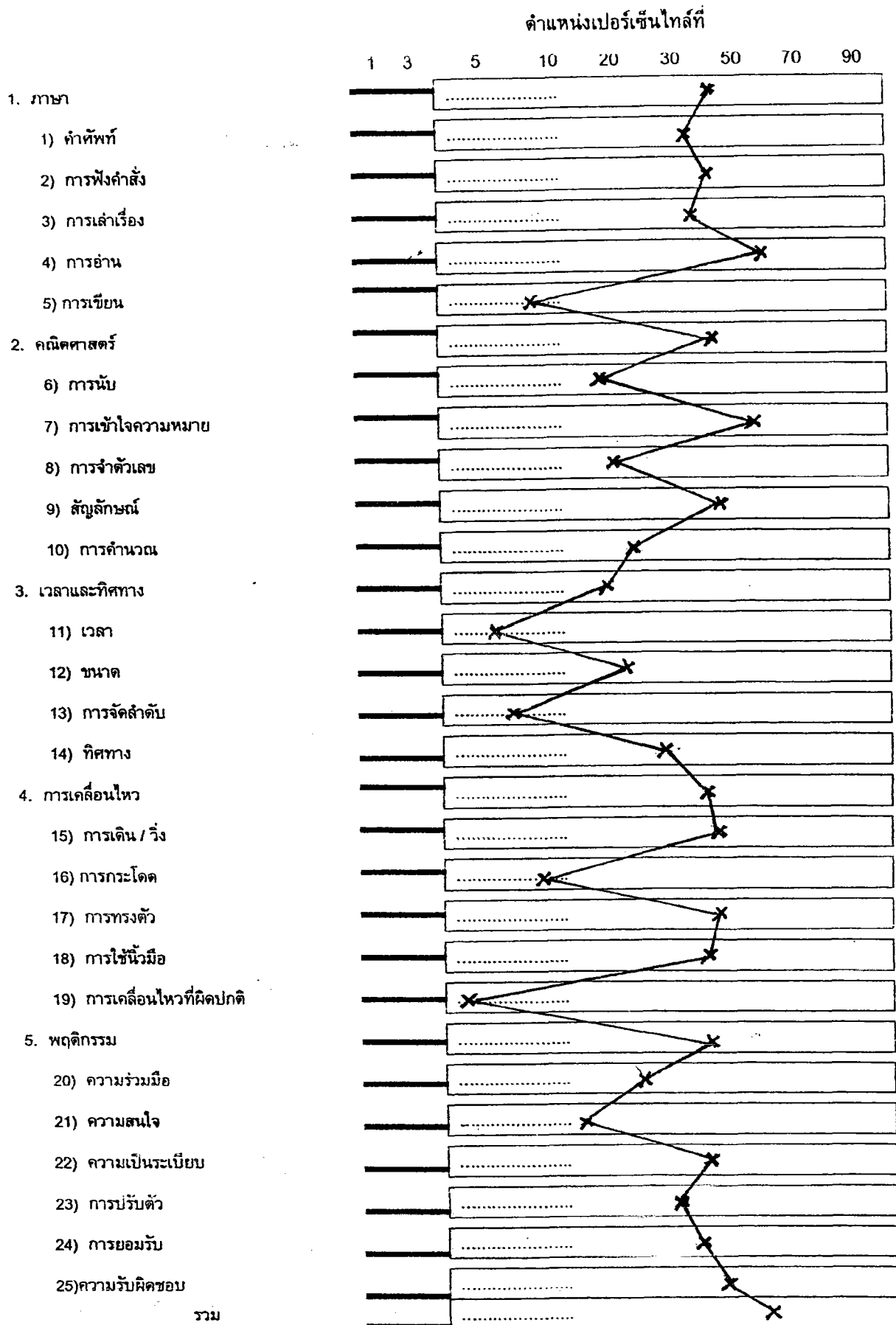
ลักษณะ Profile สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
โดยใช้แบบสำรวจเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จากการใช้เกณฑ์การคิด
แยกเป็นเปอร์เซ็นต์ไทล์ ระดับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 1 – 90 ซึ่งในระดับ
ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 10 ลงมาถือว่าเด็กมีปัญหาทางการเรียนรู้

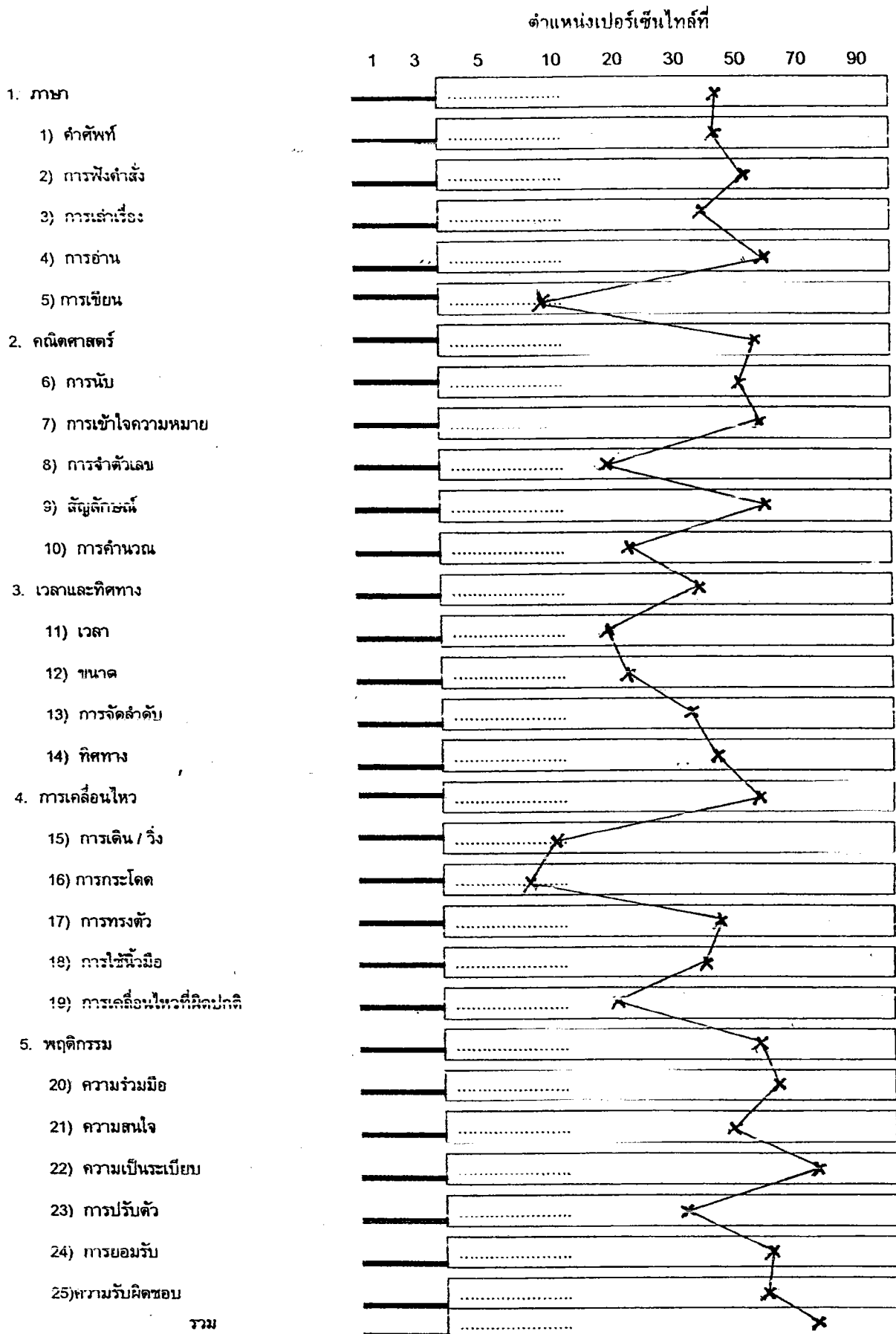

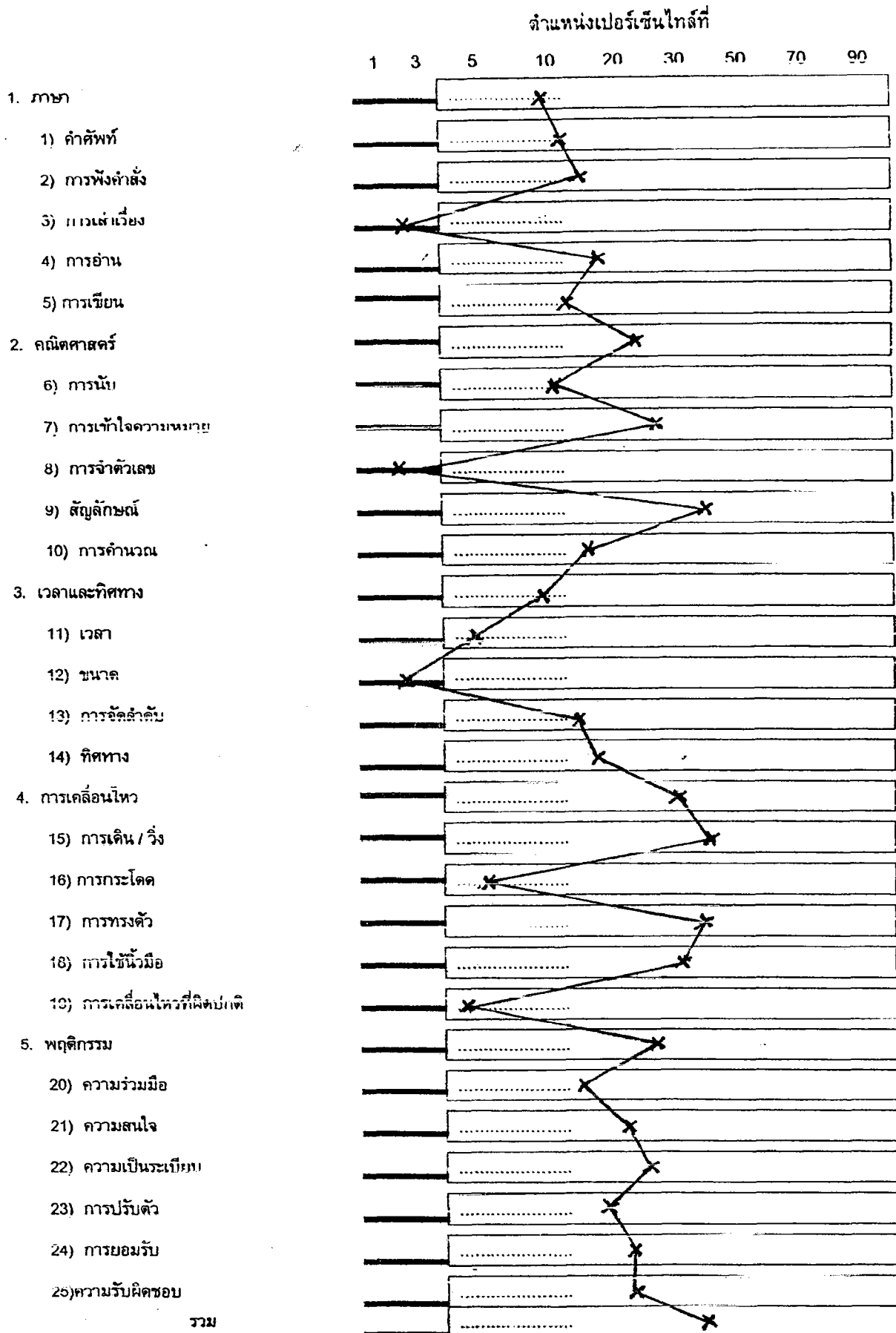
ลักษณะ Profile สำหรับเด็ก สำหรับแบบฟอร์มเด็กไฮล์

แบบสำรวจปัญหาในการเรียนรู้เฉพาะด้าน
(Specific Learning Disabilities)

แบบสำรวจปัญหาในการเขียนและการสะกดคำ

ชื่อ ด.ช. ขจรศักดิ์ เปล่งปลั่ง อายุ 10 ปี

โรงเรียนวัดลายมิตรภาพที่ 80 อำเภอคีรีมาศ จังหวัดสุโขทัย

คำชี้แจง จงอ่านข้อความในแบบสำรวจแล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับปัญหา

5, 4, 3, 2, หรือ 1 ให้ตรงกับปัญหาตามความเป็นจริงของเด็ก

พฤติกรรมกาเขียนของเด็ก	ระดับปัญหา					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1.เขียนตัวโคกว่าบรรทัด		✓				5 หมายถึง มีปัญหาในระดับมากที่สุด /
2.เขียนตัวเล็กกว่าบรรทัด			✓			รุนแรงมากที่สุด
3.เขียนไม่ตรงตามแนวเส้นบรรทัด			✓			4 หมายถึง มีปัญหาในระดับมาก
4.ลายเส้นขยุกขยิก ไม่สม่ำเสมอ		✓				3 หมายถึง มีปัญหาในระดับปานกลาง
5. ถัดออกจากกระดานหรือหนังสือข้อความเปลี่ยน		✓				2 หมายถึง มีปัญหาในระดับค่อนข้างน้อย
6. ถัดออกจากกระดานหรือหนังสือตกหล่น ไม่ครบ		✓				1 หมายถึง มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด
7. ถัดออกจากกระดานหรือหนังสือไม่ได้			✓			
8.เขียนหนังสือไม่เป็นตัว			✓			
9.เขียนตัวอักษรขนาดเล็กใหญ่ปะปนกัน ทำให้มีหลายขนาด			✓			
10.เขียนตัวอักษรหลายลักษณะปะปนกัน			✓			
11.หมวดหัวอักษรหลายครั้ง		✓				
12.ในการเขียนพยัญชนะ เด็กจะลากเส้นวนๆ ซ้ำๆ หลายครั้ง		✓				
13.จับดินสอหรือปากกาแน่นมาก			✓			
14.เขียนแล้วลบ ลบบ่อย ซ้ำๆ หลายครั้ง		✓				
15.เขียนตัวอักษรกลับหลัง (ใช้กระจกส่องแล้วจะอ่านได้					✓	
16.เขียนหนังสือซ้ำมาก (ซ้ำกว่าเด็กอื่นในชั้น)		✓				
17.เว้นระยะตัวอักษรหรือคำไม่ถูกต้อง	✓					
18.เขียนตัวอักษรเอียงมากเกินไป			✓			
19.เขียนอักษรผิดทิศทาง เช่นจากขวามาซ้าย					✓	
20.เขียนแล้วอ่านไม่รู้เรื่อง			✓			
21.เขียนตามคำบอกไม่ได้เลย		✓				
22.เขียนตามคำบอกได้บ้าง แต่สะกดผิดมาก		✓				
23.จำไม่ได้ว่าจะเขียนตัวอักษรอย่างไร เริ่มตรงไหนก่อน					✓	
24. เขียนตัวอักษร สระ ซ้ำ ๆ กัน			✓			
25.เขียนตัวอักษร สระเรียงในบรรทัดเดียวกัน					✓	
26.สะกดคำผิดมาก	✓					
27.เขียนคำตามเสียงที่อ่าน		✓				
28.เขียนตัวอักษรบางตัวไม่ได้			✓			
29.เขียนเพิ่ม เขียนเกิน			✓			
30. เขียนสลับสระหว่างพยัญชนะ สระที่คล้ายกัน		✓				
รวม	10	48	36	-	4	
ค่าเฉลี่ย	3.27					

ผลการตัดสิน

(✓) เป็น L.D.

() ไม่เป็น L.D.

แบบสำรวจปัญหาในการเขียนและการสะกดคำ

ชื่อ ด.ช. ประกิต เจาจง อายุ 10 ปี

โรงเรียนวัดลายมิตรภาพที่ 80 อำเภอศรีมามาศ จังหวัดสุโขทัย

คำชี้แจง จงอ่านข้อความในแบบสำรวจแล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับปัญหา

5, 4, 3, 2, หรือ 1 ให้ตรงกับปัญหาตามความเป็นจริงของเด็ก

พฤติกรรมกรเขียนของเด็ก	ระดับปัญหา					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1.เขียนตัวโคกว่าบรรทัด		✓				5 หมายถึง มีปัญหาในระดับมากที่สุด /
2.เขียนตัวเล็กกว่าบรรทัด		✓				รุนแรงมากที่สุด
3.เขียนไม่ตรงตามแนวเส้นบรรทัด			✓			4 หมายถึง มีปัญหาในระดับมาก
4.ลายเส้นขยุกขยิก ไม่สม่ำเสมอ			✓			3 หมายถึง มีปัญหาในระดับปานกลาง
5. ถัดออกจากกระดานหรือหนังสือข้อความเปลี่ยน		✓				2 หมายถึง มีปัญหาในระดับค่อนข้างน้อย
6. ถัดออกจากกระดานหรือหนังสือตกหล่น ไม่ครบ			✓			1 หมายถึง มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด
7. ถัดออกจากกระดานหรือหนังสือไม่ได้				✓		
8.เขียนหนังสือไม่เป็นตัว		✓				
9.เขียนตัวอักษรขนาดเล็กใหญ่ปะปนกัน ทำให้มีหลายขนาด			✓			
10.เขียนตัวอักษรหลายลักษณะปะปนกัน		✓				
11.หมวดหัวอักษรหลายครั้ง			✓			
12.ในการเขียนพยัญชนะ เด็กจะลากเส้นวนๆ ซ้ำๆ หลายครั้ง		✓				
13.จับดินสอหรือปากกาแน่นมาก		✓				
14.เขียนแล้วลบ ลบบ่อย ซ้ำๆ หลายครั้ง			✓			
15.เขียนตัวอักษรกลับหลัง (ใช้กระจกส่องแล้วจะอ่านได้)					✓	
16.เขียนหนังสือซ้ำมาก (ซ้ำกว่าเด็กอื่นในชั้น)			✓			
17.เว้นระยะตัวอักษรหรือคำไม่ถูกต้อง		✓				
18.เขียนตัวอักษรเอียงมากเกินไป			✓			
19.เขียนอักษรผิดทิศทาง เช่นจากขวามาซ้าย					✓	
20.เขียนแล้วอ่านไม่รู้เรื่อง				✓		
21.เขียนตามคำบอกไม่ได้เลย		✓				
22.เขียนตามคำบอกได้บ้าง แต่สะกดผิดมาก	✓					
23.จำไม่ได้ว่าจะเขียนตัวอักษรอย่างไร เริ่มตรงไหนก่อน					✓	
24.เขียนตัวอักษร สระ ซ้ำ ๆ กัน				✓		
25.เขียนตัวอักษร สระเรียงในบรรทัดเดียวกัน					✓	
26.สะกดคำผิดมาก	✓					
27.เขียนคำตามเสียงที่อ่าน		✓				
28.เขียนตัวอักษรบางตัวไม่ได้					✓	
29.เขียนเพิ่ม เขียนเกิน			✓			
30. เขียนสลับสระระหว่างพยัญชนะ สระที่คล้ายกัน				✓		
รวม	10	40	27	8	5	
ค่าเฉลี่ย	3.00					

ผลการตัดสิน

(✓) เป็น L.D.

() ไม่เป็น L.D.

แบบสำรวจปัญหาในการเขียนและการสะกดคำ

ชื่อ ต.ช. ตราวุฒิ สุรการ อายุ 10 ปี

โรงเรียนวัดลายมิตรภาพที่ 80 อำเภอศรีมามาศ จังหวัดสุโขทัย

คำชี้แจง จงอ่านข้อความในแบบสำรวจแล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับปัญหา

5, 4, 3, 2, หรือ 1 ให้ตรงกับปัญหาตามความเป็นจริงของเด็ก

พฤติกรรมกรรมการเขียนของเด็ก	ระดับปัญหา					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1.เขียนตัวโตกว่าบรรทัด				✓		5 หมายถึง มีปัญหาในระดับมากที่สุด /
2.เขียนตัวเล็กกว่าบรรทัด		✓				รุนแรงมากที่สุด
3.เขียนไม่ตรงตามแนวเส้นบรรทัด			✓			4 หมายถึง มีปัญหาในระดับมาก
4.ลายเส้นขยุกขยิก ไม่สม่ำเสมอ		✓				3 หมายถึง มีปัญหาในระดับปานกลาง
5.คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือข้อความเปลี่ยน		✓				2 หมายถึง มีปัญหาในระดับค่อนข้างน้อย
6.คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือตกหล่น ไม่ครบ		✓				1 หมายถึง มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด
7.คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือไม่ได้				✓		
8..เขียนหนังสือไม่เป็นตัว				✓		
9.เขียนตัวอักษรขนาดเล็กใหญ่ปะปนกัน ทำให้มีหลายขนาด		✓				
10.เขียนตัวอักษรหลายลักษณะปะปนกัน			✓			
11.ขมวดหัวอักษรหลายครั้ง		✓				
12.ในการเขียนพยัญชนะ เด็กจะลากเส้นวนๆ ซ้ำๆ หลายครั้ง			✓			
13.จับดินสอหรือปากกาแน่นมาก			✓			
14.เขียนแล้วลบ ลบบ่อย ซ้ำๆ หลายครั้ง		✓				
15.เขียนตัวอักษรกลับหลัง (ใช้กระจกส่องแล้วจะอ่านได้					✓	
16.เขียนหนังสือข้ามๆ (ซ้ำกว่าเด็กอื่นในชั้น)		✓				
17.เว้นระยะตัวอักษรหรือคำไม่ถูกต้อง		✓				
18.เขียนตัวอักษรเอียงมากเกินไป			✓			
19.เขียนอักษรผิดทิศทาง เช่นจากขวามาซ้าย					✓	
20.เขียนแล้วอ่านไม่รู้เรื่อง				✓		
21.เขียนตามคำบอกไม่ได้เลย		✓				
22.เขียนตามคำบอกได้บ้าง แต่สะกดผิดมาก	✓					
23.จำไม่ได้ว่าจะเขียนตัวอักษรอย่างไร เริ่มตรงไหนก่อน					✓	
24. เขียนตัวอักษร สระ ซ้ำ ๆ กัน				✓		
25.เขียนตัวอักษร สระเรียงในบรรทัดเดียวกัน				✓		
26.สะกดคำผิดมาก	✓					
27.เขียนคำตามเสียงที่อ่าน		✓				
28.เขียนตัวอักษรบางตัวไม่ได้				✓		
29.เขียนเพิ่ม เขียนเกิน			✓			
30. เขียนสลับสระระหว่างพยัญชนะ สระที่คล้ายกัน			✓			
รวม	10	44	21	14	3	
ค่าเฉลี่ย	3.07					

ผลการตัดสิน

(✓) เป็น L.D.

() ไม่เป็น L.D.

แบบสำรวจปัญหาในการเขียนและการสะกดคำ

ชื่อ ท.ช. สรศักดิ์ แจ่มทุ่ง อายุ 10 ปี

โรงเรียนวัดลายมิตรภาพที่ 80 อำเภอศรีมัท จังหวัดสุโขทัย

คำชี้แจง จงอ่านข้อความในแบบสำรวจแล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับปัญหา

5, 4, 3, 2, หรือ 1 ให้ตรงกับปัญหาตามความเป็นจริงของเด็ก

พฤติกรรมในการเขียนของเด็ก	ระดับปัญหา					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1.เขียนตัวโตกว่าบรรทัด			✓			5 หมายถึง มีปัญหาในระดับมากที่สุด /
2.เขียนตัวเล็กกว่าบรรทัด		✓				รุนแรงมากที่สุด
3.เขียนไม่ตรงตามแนวเส้นบรรทัด	✓					4 หมายถึง มีปัญหาในระดับมาก
4.ลายเส้นขยุกขยิก ไม่สม่ำเสมอ		✓				3 หมายถึง มีปัญหาในระดับปานกลาง
5.คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือข้อความเปลี่ยน			✓			2 หมายถึง มีปัญหาในระดับค่อนข้างน้อย
6.คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือคัดลอก ไม่ครบ			✓			1 หมายถึง มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด
7.คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือไม่ได้			✓			
8.เขียนหนังสือไม่เป็นตัว				✓		
9.เขียนตัวอักษรขนาดเล็กใหญ่ปะปนกัน ทำให้มีหลายขนาด		✓				
10.เขียนตัวอักษรหลายลักษณะปะปนกัน			✓			
11.ขมวดหัวอักษรหลายครั้ง			✓			
12.ในการเขียนพยัญชนะ เด็กจะลากเส้นวนๆ ซ้ำๆ หลายครั้ง			✓			
13.จับดินสอหรือปากกาแน่นมาก		✓				
14.เขียนแล้วลบ ลบบ่อย ซ้ำๆ หลายครั้ง		✓				
15.เขียนตัวอักษรกลับหลัง (ใช้กระจกส่องแล้วจะอ่านได้					✓	
16.เขียนหนังสือซ้ำมาก (ซ้ำกว่าเด็กอื่นในชั้น)			✓			
17.เว้นระยะตัวอักษรหรือคำไม่ถูกต้อง		✓				
18.เขียนตัวอักษรเอียงมากเกินไป			✓			
19.เขียนอักษรผิดทิศทาง เช่นจากขวามาซ้าย					✓	
20.เขียนแล้วอ่านไม่รู้เรื่อง				✓		
21.เขียนตามคำบอกไม่ได้เลย		✓				
22.เขียนตามคำบอกได้บ้าง แต่สะกดผิดมาก	✓					
23.จำไม่ได้ว่าจะเขียนตัวอักษรอย่างไร เริ่มตรงไหนก่อน					✓	
24.เขียนตัวอักษร สระ ซ้ำ ๆ กัน				✓		
25.เขียนตัวอักษร สระเรียงในบรรทัดเดียวกัน					✓	
26.สะกดคำผิดมาก		✓				
27.เขียนคำตามเสียงที่อ่าน		✓				
28.เขียนตัวอักษรบางตัวไม่ได้					✓	
29.เขียนเพิ่ม เขียนเกิน				✓		
30. เขียนสลับสระระหว่างพยัญชนะ สระที่คล้ายกัน				✓		
รวม	10	36	27	10	5	
ค่าเฉลี่ย	2.93					

ผลการตัดสิน

(✓) เป็น L.D.

() ไม่เป็น L.D.

แบบสำรวจปัญหาในการเขียนและการสะกดคำ

ชื่อ ด.ช. พงษ์นรินทร์ โฉมห่วง อายุ 10 ปี

โรงเรียนวัดลายมิตรภาพที่ 80 อำเภอศรีมัท จังหวัดสุโขทัย

คำชี้แจง จงอ่านข้อความในแบบสำรวจแล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับปัญหา

5, 4, 3, 2, หรือ 1 ให้ตรงกับปัญหาตามความเป็นจริงของเด็ก

พฤติกรรมกรเขียนของเด็ก	ระดับปัญหา					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1.เขียนตัวโดกว่าบรรทัด					✓	5 หมายถึง มีปัญหาในระดับมากที่สุด /
2.เขียนตัวเล็กกว่าบรรทัด					✓	รุนแรงมากที่สุด
3.เขียนไม่ตรงตามแนวเส้นบรรทัด				✓		4 หมายถึง มีปัญหาในระดับมาก
4.ลายเส้นขยุกขยิก ไม่สม่ำเสมอ				✓		3 หมายถึง มีปัญหาในระดับปานกลาง
5. ถัดออกจากกระดานหรือหนังสือข้อความเปลี่ยน		✓				2 หมายถึง มีปัญหาในระดับค่อนข้างน้อย
6. ถัดออกจากกระดานหรือหนังสือคกหล่น ไม่ครบ		✓				1 หมายถึง มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด
7. ถัดออกจากกระดานหรือหนังสือไม่ได้		✓				
8.เขียนหนังสือไม่เป็นตัว					✓	
9.เขียนตัวอักษรขนาดเล็กใหญ่ปะปนกัน ทำให้มีหลายขนาด				✓		
10.เขียนตัวอักษรหลายลักษณะปะปนกัน					✓	
11.ขมวดหัวอักษรหลายครั้ง			✓			
12.ในการเขียนพยัญชนะ เด็กจะลากเส้นวนๆ ซ้ำๆ หลายครั้ง			✓			
13.จับดินสอหรือปากกาแน่นมาก		✓				
14.เขียนแล้วลบ ลบบ่อย ซ้ำๆ หลายครั้ง			✓			
15.เขียนตัวอักษรกลับหลัง (ใช้กระจกส่องแล้วจะอ่านได้)					✓	
16.เขียนหนังสือซ้ำมาก (ซ้ำกว่าเด็กอื่นในชั้น)		✓				
17.เว้นระยะตัวอักษรหรือคำไม่ถูกต้อง			✓			
18.เขียนตัวอักษรเอียงมากเกินไป			✓			
19.เขียนอักษรผิดทิศทาง เช่นจากขวามาซ้าย					✓	
20.เขียนแล้วอ่านไม่รู้เรื่อง				✓		
21.เขียนตามคำบอกไม่ได้เลย		✓				
22.เขียนตามคำบอกได้บ้าง แต่สะกดผิดมาก	✓					
23.จำไม่ได้ว่าจะเขียนตัวอักษรอย่างไร เริ่มตรงไหนก่อน					✓	
24. เขียนตัวอักษร สระ ซ้ำ ๆ กัน				✓		
25.เขียนตัวอักษร สระเรียงในบรรทัดเดียวกัน					✓	
26.สะกดคำผิดมาก	✓					
27.เขียนคำตามเสียงที่อ่าน		✓				
28.เขียนตัวอักษรบางตัวไม่ได้					✓	
29.เขียนเพิ่ม เขียนเกิน				✓		
30. เขียนสลับสระระหว่างพยัญชนะ สระที่คล้ายกัน				✓		
รวม	10	28	15	14	9	
ค่าเฉลี่ย	2.53					

ผลการตัดสิน

(✓) เป็น L.D.

() ไม่เป็น L.D.

แบบสำรวจปัญหาในการเขียนและการสะกดคำ

ชื่อ ด.ญ. วราภรณ์ เลือแหว อายุ 10 ปี

โรงเรียนวัดลายมิตรภาพที่ 80 อำเภอคีรีมาศ จังหวัดสุโขทัย

คำชี้แจง จงอ่านข้อความในแบบสำรวจแล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับปัญหา

5, 4, 3, 2, หรือ 1 ให้ตรงกับปัญหาตามความเป็นจริงของเด็ก

พฤติกรรมกรรมการเขียนของเด็ก	ระดับปัญหา					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1.เขียนตัวโดกว่าบรรทัด					✓	5 หมายถึง มีปัญหาในระดับมากที่สุด /
2.เขียนตัวเล็กกว่าบรรทัด					✓	รุนแรงมากที่สุด
3.เขียนไม่ตรงตามแนวเส้นบรรทัด					✓	4 หมายถึง มีปัญหาในระดับมาก
4.ลายเส้นขยุกขยิก ไม่สม่ำเสมอ			✓			3 หมายถึง มีปัญหาในระดับปานกลาง
5. คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือข้อความเปลี่ยน		✓				2 หมายถึง มีปัญหาในระดับค่อนข้างน้อย
6. คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือตกหล่น ไม่ครบ			✓			1 หมายถึง มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด
7. คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือไม่ได้					✓	
8.เขียนหนังสือไม่เป็นตัว					✓	
9.เขียนตัวอักษรขนาดเล็กใหญ่ปะปนกัน ทำให้มีหลายขนาด					✓	
10.เขียนตัวอักษรหลายลักษณะปะปนกัน					✓	
11.หมวดหัวอักษรหลายครั้ง			✓			
12.ในการเขียนพยัญชนะ เด็กจะลากเส้นวนๆ ซ้ำๆ หลายครั้ง			✓			
13.จับดินสอหรือปากกาแน่นมาก		✓				
14.เขียนแล้วลบ ลบบ่อย ซ้ำๆ หลายครั้ง			✓			
15.เขียนตัวอักษรกลับหลัง (ใช้กระจกส่องแล้วจะอ่านได้)					✓	
16.เขียนหนังสือซ้ำมาก (ซ้ำว่าเด็กอื่นในชั้น)			✓			
17.เว้นระยะตัวอักษรหรือคำไม่ถูกต้อง				✓		
18.เขียนตัวอักษรเอียงมากเกินไป		✓				
19.เขียนอักษรผิดทิศทาง เช่นจากขวามาซ้าย					✓	
20.เขียนแล้วอ่านไม่รู้เรื่อง			✓			
21.เขียนตามคำบอกไม่ได้เลย		✓				
22.เขียนตามคำบอกได้บ้าง แต่สะกดผิดมาก	✓					
23.จำไม่ได้ว่าจะเขียนตัวอักษรอย่างไร เริ่มตรงไหนก่อน					✓	
24.เขียนตัวอักษร สระ ซ้ำ ๆ กัน				✓		
25.เขียนตัวอักษร สระเรียงในบรรทัดเดียวกัน					✓	
26.สะกดคำผิดมาก	✓					
27.เขียนคำตามเสียงที่อ่าน		✓				
28.เขียนตัวอักษรบางตัวไม่ได้				✓		
29.เขียนเพิ่ม เขียนเกิน		✓				
30. เขียนสลับสระหว่างพยัญชนะ สระที่คล้ายกัน		✓				
รวม	10	28	21	6	11	
ค่าเฉลี่ย	2.53					

ผลการตัดสิน

(✓) เป็น L.D.

() ไม่เป็น L.D.

แบบสำรวจปัญหาในการเรียนรู้เฉพาะด้าน

- แบบสำรวจปัญหาในการอ่าน
- แบบสำรวจปัญหาในการเขียน
- แบบสำรวจปัญหาทางคณิตศาสตร์

คำชี้แจง

เครื่องมือนี้ เป็นแบบสำรวจปัญหาในการเรียนของเด็กใน 3 ด้าน คือ การอ่านการเขียนและการสะกดคำ และคณิตศาสตร์ ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมินเด็ก ครูผู้สอนต้องรู้จักเด็กเป็นอย่างดี ทำหน้าที่สอนเด็กมาแล้วเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 3 เดือน ครูผู้ประเมินใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่ง ใน 5 ช่อง ของความรุนแรงของปัญหาให้ตรงกับพฤติกรรมของเด็ก กรอกในกระดาษคำตอบ หลังจากนั้นจึงรวมคะแนนและหาค่าเฉลี่ยของปัญหาของเด็กแต่ละคนในแต่ละด้าน แล้วจึงนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติต่อไป

5	หมายถึง	มีปัญหาในระดับมากที่สุด / รุนแรงที่สุด
4	หมายถึง	มีปัญหาในระดับมาก
3	หมายถึง	มีปัญหาในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีปัญหาในระดับค่อนข้างน้อย
1	หมายถึง	มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด

แบบสำรวจปัญหาในการอ่าน

ชื่อ อายุ ปี

โรงเรียนวัดลายมิตรภาพที่ 80 อำเภอศรีมหา จังหวัดสุโขทัย

คำชี้แจง จงอ่านข้อความในแบบสำรวจแล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับปัญหา 5, 4, 3, 2 หรือ 1
ให้ตรงกับปัญหาตามความเป็นจริงของเด็ก

พฤติกรรมกรรมการอ่านของเด็ก	ระดับปัญหา					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1. ออกเสียงพยัญชนะไม่ได้หรือออกเสียงผิด						5 หมายถึง มีปัญหาในระดับมากที่สุด / รุนแรงมากที่สุด 4 หมายถึง มีปัญหาในระดับมาก 3 หมายถึง มีปัญหาในระดับปานกลาง 2 หมายถึง มีปัญหาในระดับค่อนข้างน้อย 1 หมายถึง มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด
2. ออกเสียงสระไม่ได้หรือออกเสียงผิด						
3. อ่านหลงบรรทัด						
4. อ่านซ้ำคำ						
5. อ่านเพิ่มคำ						
6. อ่านข้ามคำ						
7. อ่านตกหล่น ไม่ครบคำ						
8. อ่านออกเสียงไม่ชัดเจน						
9. อ่านไม่ได้เลย ไม่ออกเสียง						
10. อ่านกลับคำ						
11. อ่านสลับที่พยัญชนะ หรือสระ						
12. สับสนในการอ่านอักษรหรือคำที่คล้ายกัน						
13. อ่านช้า						
14. อ่านตะกุกตะกัก						
15. ผันเสียงวรรณยุกต์ไม่ได้						
16. ไม่สามารถบอกลำดับของเรื่องได้						
17. จำข้อเท็จจริงในเรื่องที่อ่านไม่ได้						
18. ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน						
19. อ่านแล้วจับใจความไม่ได้						
20. แสดงอาการเครียดขณะอ่าน						
รวม						
ค่าเฉลี่ย						

ผลการตัดสิน () เป็นเด็ก L.D.

() ไม่เป็นเด็ก L.D.

แบบสำรวจปัญหาในด้านการเขียนและการสะกดคำ

ชื่อ..... อายุ..... ปี

โรงเรียนวัดลายมิตรภาพที่ 80 อำเภอคีรีมาศ จังหวัดสุโขทัย

คำชี้แจง จงอ่านข้อความในแบบสำรวจแล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับปัญหา

5, 4, 3, 2, หรือ 1 ให้ตรงกับปัญหาตามความเป็นจริงของเด็ก

พฤติกรรมกรรมการเขียนของเด็ก	ระดับปัญหา					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1.เขียนตัวโคกว่าบรรทัด						5 หมายถึง มีปัญหาในระดับมากที่สุด / รุนแรงมากที่สุด
2.เขียนตัวเล็กกว่าบรรทัด						
3.เขียนไม่ตรงตามแนวเส้นบรรทัด						
4.ลายเส้นขยุกขยิก ไม่สม่ำเสมอ						
5.คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือข้อความเปลี่ยน						
6.คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือคัดลอก ไม่ครบ						4 หมายถึง มีปัญหาในระดับมาก
7.คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือไม่ได้						
8.เขียนหนังสือไม่เป็นตัว						3 หมายถึง มีปัญหาในระดับปานกลาง
9.เขียนตัวอักษรขนาดเล็กใหญ่ปะปนกัน ทำให้มีหลายขนาด						
10.เขียนตัวอักษรหลายลักษณะปะปนกัน						2 หมายถึง มีปัญหาในระดับค่อนข้างน้อย
11.หมวดหัวอักษรหลายครั้ง						
12.ในการเขียนพยัญชนะ เด็กจะลากเส้นวนๆ ซ้ำๆ หลายครั้ง						1 หมายถึง มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด
13.จับดินสอหรือปากกาแน่นมาก						
14.เขียนแล้วลบ ลบบ่อย ซ้ำๆ หลายครั้ง						
15.เขียนตัวอักษรกลับหลัง (ใช้กระจกส่องแล้วจะอ่านได้)						
16.เขียนหนังสือข้ามมาก (ซ้ำกว่าเด็กอื่นในชั้น)						
17.เว้นระยะตัวอักษรหรือคำไม่ถูกต้อง						
18.เขียนตัวอักษรเอียงมากเกินไป						
19.เขียนอักษรผิดทิศทาง เช่นจากขวามาซ้าย						
20.เขียนแล้วอ่านไม่รู้เรื่อง						
21.เขียนตามคำบอกไม่ได้เลย						
22.เขียนตามคำบอกได้บ้าง แต่สะกดผิดมาก						
23.จำไม่ได้ว่าจะเขียนตัวอักษรอย่างไร เริ่มตรงไหนก่อน						
24.เขียนตัวอักษร สระ ซ้ำ ๆ กัน						
25.เขียนตัวอักษร สระเรียงในบรรทัดเดียวกัน						
26.สะกดคำผิดมาก						
27.เขียนคำตามเสียงที่อ่าน						
28.เขียนตัวอักษรบางตัวไม่ได้						
29.เขียนเพิ่ม เขียนเกิน						
30. เขียนสลับสระระหว่างพยัญชนะ สระที่คล้ายกัน						
รวม						
ค่าเฉลี่ย						

ผลการตัดสิน

() เป็น L.D.

() ไม่เป็น L.D.

แบบสำรวจปัญหาในด้านคณิตศาสตร์

ชื่อ..... อายุ..... ปี

โรงเรียนวัดลายมิตรภาพที่ 80 อำเภอศรีมามาศ จังหวัดสุโขทัย

คำชี้แจง จงอ่านข้อความในแบบสำรวจแล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับปัญหา

5, 4, 3, 2, หรือ 1 ให้ตรงกับปัญหาตามความเป็นจริงของเด็ก

พฤติกรรมกาเขียนของเด็ก	ระดับปัญหา					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1. นับเลขตามครูได้ แต่นับเองไม่ได้						5 หมายถึง มีปัญหาในระดับมากที่สุด / รุนแรงมากที่สุด
2. ไม่เข้าใจความหมายของจำนวน						
3. ไม่เข้าใจขนาดของสิ่งของ						
4. ไม่เข้าใจรูปทรงเรขาคณิต						
5. ไม่เข้าใจความหมายของเงินตรา						
6. ไม่เข้าใจมาตราชั่ง ตวง วัด						4 หมายถึง มีปัญหาในระดับมาก
7. ไม่เข้าใจความหมายของกราฟและแผนที่						
8. ทำเลขบวก ลบ คูณ หรือหารไม่ได้						
9. ไม่เข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ เช่น > , < เป็นต้น						
10. มีปัญหาในการจำแนกตัวเลขบางตัวที่คล้ายกัน เช่น 6 กับ 9, 1 กับ 7 เป็นต้น						
11. มีปัญหาในการอ่านเลขหลายหลัก						3 หมายถึง มีปัญหาในระดับปานกลาง
12. จำหลักเลขไม่ได้						
13. จำสัญลักษณ์ไม่ได้						
14. ไม่เข้าใจความคิดรวบยอด (Concept) ทางคณิตศาสตร์						
15. จำข้อเท็จจริง (Fact) ทางคณิตศาสตร์ไม่ได้						
16. ไม่สามารถจัดหมวดหมู่ของสิ่งของได้						2 หมายถึง มีปัญหาในระดับค่อนข้างน้อย
17. เรียงจำนวนตามลำดับไม่ได้						
18. ทำเลขผิดเพราะสะเพร่าบ่อยๆ						
19. ทำเลขใจหายปัญหาไม่ได้						
20. ทำงานไม่เสร็จตามที่มอบหมาย (ไม่ส่งการบ้าน เป็นต้น)						
21. เขียนตัวเลขใดกว่าบรรทัด						1 หมายถึง มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด
22. เขียนตัวเลขเล็กกว่าบรรทัด						
23. เขียนตัวเลขไม่เป็นตัว						
24. เขียนตัวเลขกลับหลัง						
25. เขียนตัวเลขกลับหัว						
26. เขียนตัวเลขไม่ถูกวิธี						
27. เขียนตัวเลขสลับที่						
28. เขียนหัวตัวเลขซ้ำๆ อยู่กับที่						
29. เขียนตัวเลขตกหล่น หรือเขียนเกิน						
30. สับสนในการเขียนตัวเลขที่คล้ายกัน						
รวม						
ค่าเฉลี่ย						

ผลการตัดสิน

() เป็น L.D.

() ไม่เป็น L.D.

กระดาษคำตอบ

แบบสำรวจปัญหาในการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์

ชื่อเด็ก อายุ โรงเรียน

อำเภอ จังหวัด

จงอ่านข้อความในแบบสำรวจ แล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับปัญหาตามความเป็นจริง

1. ด้านการอ่าน						2. ด้านการเขียน						3. ด้านคณิตศาสตร์					
ข้อที่	ระดับปัญหา					ข้อที่	ระดับปัญหา					ข้อที่	ระดับปัญหา				
	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1		5	4	3	2	1
1						1						1					
2						2						2					
3						3						3					
4						4						4					
5						5						5					
6						6						6					
7						7						7					
8						8						8					
9						9						9					
10						10						10					
11						11						11					
12						12						12					
13						13						13					
14						14						14					
15						15						15					
16						16						16					
17						17						17					
18						18						18					
19						19						19					
20						20						20					
21						21						21					
22						22						22					
23						23						23					
24						24						24					
25						25						25					
26						26						26					
27						27						27					
28						28						28					
29						29						29					
30						30						30					
รวม						รวม						รวม					
ค่าเฉลี่ย						ค่าเฉลี่ย						ค่าเฉลี่ย					

รวมทั้ง 3 ด้าน

ค่าเฉลี่ย ทั้ง 3 ด้าน

ผลการตัดสิน ☐ เป็นเด็ก LD ☐ ไม่เป็นเด็ก LD

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ – นามสกุล	นางสาวหรรษา บุญนายีน
วัน เดือน ปีเกิด	6 สิงหาคม 2504
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	97 หมู่ที่ 3 ตำบลทุ่งหลวง อำเภอคีรีมาศ จังหวัดสุโขทัย 64160 โทรศัพท์ 0-5569-3363
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนวัดลายมิตรภาพที่ 80 ตำบลทุ่งหลวง อำเภอคีรีมาศ จังหวัดสุโขทัย 64160
ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง	อาจารย์ 2 ระดับ 7
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2523 มัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนยุพราชวิทยาลัย พ.ศ. 2527 วิทยาลัยครูเชียงใหม่ พ.ศ. 2546 กศ.ม. (วิชาเอกการศึกษาพิเศษ สาขาการ เรียนร่วม) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร